Nr. 58. Czwartek, 12 Marca 1885. **Rok 75.**

GAZETA LWOWSKA

Wychodzi codziennie o godzinie 4 po południu wyjątkiem świąt i niedziel.
Numer pojedyńczy kosztuje w miejscu 5 centów, pocztą 7 centów. — Biuro Redakcyi i Administracyi ulica Wałowa nr. 29. — Listy należy frankować.— Reklamacye otwarte wolne od opłaty.

Prenumerata z przesyłką pocztową wynosi rocznie 16 zł., półrocznie 8 zł., kwartalnie 4 zł., miesięcznie 1 zł. 35 ct. W miejscu rocznie 12 zł., półrocznie 6 zł., kwartalnie 3 zł., miesięcznie 1 zł.
Przewodnik naukowy i literacki, dodatek miesięczny do „Gazety Lwowskiej“ otrzymują cało- i półroczni abonenci bezpłatnie, jednakże ci tylko, którzy prenumerują od 1 stycznia do końca czerwca lub od 1 lipca do końca grudnia; ćwierćroczni zaś i miesięczni za dopłatą, pierwsi 75 ct., drudzy 30 ct — Przewodnik prenumerowany osobno kosztuje 4 zł.

CZĘŚĆ URZĘDOWA

Jego ces. i król. Apost. Mość raczył Najwyższem postanowieniem z dnia 3 marca b. r. sekretarzom ministeryalnym w ministerstwie wyznań i oświecenia, dr. Augustowi von Kleemann i dr. Karolowi Heller, nadać najmiłościwiej tytuł i charakter radców sekcyjnych z uwolnieniem od taksy.

Jego ces. i król. Apostolska Mość raczył Najwyższem postanowieniem z dnia ... b. r. zamianować najmiłościwiej starszego kanonika kapituły katedralnej w Brixen, Józefa Schmid, dziekanem kapituły katedralnej, kanonika Antoniego Hoer, scholastykiem katedralnym, a radcę konsystorza i dziekana probostwa w Brixen, Teodora Friedle, kanonikiem tejże kapituły.

Jego ces. i król. Apost. Mość raczył Najwyższym odręcznym dyplomem kapitanowi pierwszej klasy batalionu artyleryi fortecznej nr. 9, Otonowi Eckert, nadać najmiłościwiej stan szlachecki z przydomkiem „Dieteneck“.

Od dnia 26 stycznia do 3 lutego b. r. sprawdzono w kraju następujące choroby stadne:

Swierzb u koni: w Nahaczowie (pow. jaworowski), w Byczynie (pow. staromiejski), w Brzegach i Babinie (pow. samborski), w Tyńcu (pow. wielicki) i w Pomorzanach (pow. złoczowski).

Nadto panują w kraju następujące choroby stadne:

Zaraza pyskowa i racicowa: w Łętowni (pow. niski), w Lipniku (pow. bialski), i w Starym Żywcu (pow. żywiecki).

Zaraza płucna: w Glince i Rycerce (pow. żywiecki).

Nosacizna u koni: w Jasionowie (pow. brodzki), w Sapieżance (pow. kamionecki), w mieście Lwowie, w Przemyślu (pow. przemyski) i w Leonówce ad Manajów (pow. złoczowski).

Swierzb u koni: w Leszczańcach i Snowidowie (pow. buczacki), w Porąbce uszewskiej (pow. brzeski), w Golcowy (pow. brzozowski), w Bochni (pow. bocheński), w Borysławiu (pow. drohobycki), w Pustułówce (pow husiatyński) w Chołojowie (pow. kamionecki), w Czarnej (pow. liski), w Gorzejowej (pow. pilzneński), w Lutoryżu (pow. rzeszowski), w Szczawnicy wyżnej (pow. nowotargski), w Samborze, Mestkowicach, Spryni, Dorożowie i Nowoszycach (pow. samborski), w Oleszkowie (pow. śniatyński), w Radoszycach (pow. sanocki), w Posadzie dolnej staromiejskiej (pow. staromiejski), w Kałaharówce i Kozinie (pow. skałacki), w Zborowie i Podhorcach (pow. złoczowski).

Z c. k. Namiestnictwa.

We Lwowie, dnia 3 marca 1885.

CZĘŚĆ NIEURZĘDOWA

Lwów, 12 marca.

Równocześnie do parlamentów obu połów Monarchii wniesione zostało przedłożenie o podwyższenie całego szeregu pozycyj austryacko-węgierskiej taryfy celnej, a to w duchu uchwał, zapadłych na wspólnej konferencyi, odbytej przed dwoma tygodniami w Wiedniu. Projektowana przez oba rządy nowela cłowa jest tylko następstwem podwyższenia ze strony francuskiej i niemieckiej opłat wchodowych na produkta rolnicze, przedewszystkiem zaś na różne gatunki zboża, które to zarządzenia dotykają niepomiernie także Monarchię austryacko-węgierską, a to już ze względu na to, że produkta rolnicze, w pierwszym zaś rzędzie pszenica, jęczmień i mąka, stanowią jeden z głównych artykułów wywozowych do Niemiec i Francyi. Nie chodzi tu bynajmniej o jakiebądź represalia, ani o zmianę w wielkich rozmiarach, obowiązującej taryfy cłowej, lecz wyłącznie o podwyższenie opłat od niektórych artykułów przemysłu, które, przesyłane w znacznych partyach do Austro-Węgier, są dla niemieckich i francuskich producentów źródłem znacznych korzyści. W ten sposób rządy obu połów Monarchii pragną z jednej strony pozyskać rodzaj odszkodowania za ubytek, na jaki, w skutek najnowszych zarządzeń w Niemczech i Francyi, są narażone produkta austro-węgierskiego obszaru cłowego, z drugiej zaś powstrzymać zagranicę od dalszego podnoszenia opłat wchodowych na zboże.

Od dawna w żadnej sprawie nie zamanifestowała się taka jednomyślność i zgodność wszystkich kół handlowych i politycznych, jak właśnie w sprawie projektowanej przez oba rządy noweli cłowej. Ogólnie wypowiadają przekonanie, iż rządy te okazały chwalebną pieczołowitość dla interesów ekonomicznych Monarchii i postąpiły ze wszech miar roztropnie, zarządzając środki, które bądź co bądź są rękojmią, iż grożące Austro-Węgrom niebezpieczeństwo, jeśli już nie całkowicie odpartem, to przynajmniej znacznie złagodzonem zostanie i nie da się zbyt dotkliwie uczuć ludności. Wobec podobnego objawu, znajdującego wymowny wyraz w dziennikach wszystkich odcieni, nie można wątpić ani na chwilę, iż przedłożenia rządowe znajdą dobre przyjęcie w obu parlamentach i staną się ustawą w najbliższej już przyszłości.

Najbardziej godnym uwagi i wielce pocieszającym symptomatem jest łatwość, z jaką w sprawie zamierzonej akcyi nastąpiło porozumienie pomiędzy ekonomicznemi interesami obu połów państwa. Zgodność ta napełnia otuchą, iż gdy przyjdzie chwila odnowienia ugody pomiędzy obiema połowami monarchii, po obu stronach objawi się taka sama uprzejmość i chęć porozumienia, jaka zamanifestowała się na ostatniej konferencyi wiedeńskiej. Nadzieja taka tem więcej zdaje się być uzasadnioną, iż po tamtej stronie Litawy coraz słabsze znajdują echo te głosy opozycyjne, które niechętnie odzywały się o odnowieniu ugody z Austryą na dotychczasowych podstawach i dopominały się dla Węgier pewnych ustępstw, wyrównywających przywilejom.

Przedłożenie rządowe kładąc główny nacisk na wyższe opodatkowanie artykułów przemysłu, domaga się równocześnie upoważnienia dla rządu, aby mógł w drodze rozporządzenia podnieść cło od zboża do wysokości nowych ceł w Niemczech. Formę takiego upoważnienia tem tłómaczą, iż obrady parlamentu niemieckiego nad nowelą cłową nie zostały jeszcze zupełnie ukończone, dotychczas przeto nie wiadomo stanowczo, jak wysokiemi będą pojedyncze pozycye niemieckich ceł zbożowych.

Rada państwa.

(CCCCXI. posiedzenie Izby poselskiej).

† **Wiedeń**, 7 marca (*Kor. Gaz. Lw.*) Prezes Smolka zagaja posiedzenie o godzinie 10 min. 15.

Od rządu wniesiono: projekt ustawy o niektórych zmianach w taryfie celnej z roku 1882; projekt ustawy o przyczynieniu się skarbu kwotą co najwięcej 300.000 złr. do kosztów zbudowania w Dolnej Austryi zakładu roboty przymusowej na co najmniej 600 osób, mogących pochodzić także z innych krajów; projekt ustawy, upoważniającej rząd do przyzwolenia wspólnemu rządowi Monarchii kwoty co najwięcej 1,300.000 zł. z bośniackiego funduszu krajowego na zbudowanie drogi żelaznej o wązkim torze z Doboju do Siminhanu.

Wciąż nadchodzą petycye o przejęcie kolei Północnej na własność skarbu.

ZA OCEANEM

(Ciąg dalszy.)

Nowożeńcy, w małym na zachód wychodzącym saloniku zostali sami. Pani Kean, która tyle energii w przeprowadzeniu całej tej sprawy okazała, była teraz milcząca i pokorna. Jakaś dziwna, niewytłómaczona tęsknota objęła tę energiczną naturę. A gdy Niemcewicz, zbliżywszy się ku niej, rozpromieniony szczęściem, otworzył swoje ramiona, pani Kean z nieopisanym wdziękiem pochyliła się ku niemu, i chociaż usta jej otwierały się błogim uśmiechem, z oczów łzy niepohamowane wytrysnęły potokiem.

— I czegóż płaczesz, dziecię moje — rzekł do niej Niemcewicz rzewnym i miękkim głosem. Należymy do siebie, złączeni jesteśmy na wieki i żadna siła rozdzielić nas nie zdoła.

— Dlaczego pierwsze słowa, jakieś zwrócił do mnie po błogosławieństwie kapłańskiem — mówiła ona przez łzy — przypominają mimowoli odezwanie się Hektora do Andromachy? Dla niej były one złą wróżbą, czyżby i ja podobnemu miała uledz losowi?...

— Znając twą siłę charakteru — odpowiedział Ursyn z uśmiechem — nigdybym nie przypuszczał, aby takie czcze postrachy umysłu twojego zdolne były się chwycić.

Na eksplikacye jednak dłuższe, czasu nie było, bo do komnaty wbiegł zarumieniony i zdyszany Peters i ucieszywszy się snać tem, że przyjaciela swego i matkę w uściskach wzajemnych zobaczył, klasnąwszy w ręce, zawołał radośnie:

— *My fother and my mother!* — a zbliżywszy się do nich, chciał uściskiem swym ową piękną grupę powiększyć.

Oni oboje przygarnęli chłopca do siebie i w ten sposób stworzyła się całość, dająca już dokładny obraz rodziny.

* * *

Wiadomą powszechnie jest rzeczą, że kobiety w ogóle większą mają skłonność do oszczędności, aniżeli mężczyźni, a jest to już prawie regułą bez wyjątku w Ameryce. Ogólnemu temu prawu podlegała i pani Kean, a pragnienie zapewnienia synowi przyszłości, było tu najzupełniej wystarczającym powodem.

Niemcewicz jednak we względzie tym ją przeszedł i on to głównie ułożył program przyszłego ich wspólnego gospodarstwa. We dług niego, ogród i pole, jeśli posiadali, nietylko miały im uprzyjemnić pobyt wiejski, ale nawet małą ich rodzinę wyżywić. Pani Kean z projektów podobnych śmiała się z początku, bo tam, gdzie produkta rolne tanio bardzo się płacą, trudno myśleć o ciągnięciu wielkich zysków z ośmnasto-morgowej posiadłości. Skoro jednak mężowi swojemu zupełne upoważnienie do urządzenia gospodarstwa i domowych potrzeb wydała, okazało się, że zamiary jego nie były wcale próżnem marzeniem.

Niemcewicz za jedynego sługę przyjął tylko murzyna, który i dawniej był u pani Kean woźnicą, a za cały inwentarz roboczy, nabył jednego tylko silnego i wytrzymałego ale też i powolnego konia.

Młoda małżonka, widząc wszystkie te przygotowania, śmiała się nieraz szczerze.

— Powiedzże *my dear* — pytała — któż pole i ogród obrobi, kto drzewa na opał narąbie, wody nanosi, obiad zgotuje, bo lubo Jack (tak się murzyn nazywał) silny jest, ale leniwy i zresztą do roboty niezręczny?

— Wszystko to ja sam zrobię — odpowiadał Ursyn — a Jack przeznacza się jedynie do obsługi kuchni, do nakarmienia i napojenia konia, do tego, aby tobie i Petersowi był pomocą.

— Ale któż będzie w ogrodzie kopał, sadził i porządki robił? Kto pole zorze, kto zboże skosi i sprzątnie?

— Ja — była krótka odpowiedź — i proszę się nie śmiać, bo i panią zajęcie także czeka i niebawem ja sam pracować będę.

— Jakież to zajęcie?

— W kuchni będzie wszystko przygotowane: drzewo, woda, rozpalony ogień, przyniesiony chleb, mięso i jarzyny i jejmość raczy garnków dopilnować i skoro uczta będzie gotowa, przy sobie Jackowi na stół ją każe wydać.

Ależ ja nigdy kuchnią się nie zajmowałam i uczynić tego nie potrafię.

— To ja pomogę, a zresztą, wszak Lukullusowych biesiad wyprawiać nie będziemy. Kawałek mięsa, legomina, talerz mleka — ot i wszystko. Mięso i chleb codzień z miasta się przywiezie, a resztę da nam własny ogród i pole.

— A któż krówkę naszą doić będzie?

— Ja.

— Dajżeż pokój — za daleko idą te żarty

— Wcale nie daleko, i zobaczysz, kochanie, że jeśli dochód z nieruchomości naszej nie dozwoli nam kapitału rok rocznie powiększać, to przynajmniej da utrzymanie a procentami od papierów majątek Petersa corocznie zwiększać się będzie.

— No ależ, żeby mieć potrzebne z miasta sprawunki, należy iść tam codziennie, a Jack tego nie zrobi, bo i wartości pieniędzy nie zna i na uczciwość jego bardzo rachować nie można

— To także moja służba. Codziennie o świcie złożę na naszego siwosza ogrodowiny i inne produkta, jakie ziemia nam przyniesie, zawiozę je na targ i sprzedam, i wracając, wszystkie sprawunki porobię.

— Ależ to niepodobna, ja na to nie zezwolę nigdy — protestowała Niemcewiczowa.

— Czy może tak przestrasza cię kuchnia? Jeżeli jest to sprawa nad siły twoje, będziemy musieli w takim razie przyjąć kucharkę, ale co do mnie, ja rozkładu zajęcia, o jakiem wspomniałem, nie zmienię.

W innych wzrosłeś warunkach, do innych zajęć i przyzwyczajenie i zdolności cię ciągną. Wszak jestem w możności zapewnić ci bez uszczerbku wygody życiowe i prawdziwy grzech bym popełniła, gdybym dozwoliła na to....

A naszaż umowa przedślubna, a uroczyste pani mojej przyrzeczenie, że na mnie ani szeląg z twojego majątku użyty nie będzie?

Tu zaczynała się sprzeczka na dobre, ale ponieważ Niemcewicz był nieugięty, żona więc jego chwilowo dała pokój, myśląc że wprowadzając wszystkie te pomysły w praktykę, przekona się łatwo o braku odpowiednich sił i umiejętności, i z samej natury rzeczy dziwaczny ten upór, jak go nazywała, złamać się będzie musiał. Że zaś mąż rzeczywiście brał się ostro do fizycznej pracy i jej więc bezczynną pozostawać nie uchodziło. Zajrzała do kuchni, a miał wszystko przygotowane pod ręką, z łatwością smakowity nawet obiad zgotowała, a lubo

Pos. **Burgstaller** zapytuje przewodniczącego komisyi kolejowej, czy na tej jeszcze sesyi załatwione będą petycye o przedłużenie kolei imienia Arcyksięcia Rudolfa aż do Tryestu.

Pos **Gödel Lannoy**, jako przewodniczący komisyi kolejowej, ubolewa, że petycye te nie są jeszcze załatwione; komisya, ilekroć o petycye chodzi, zbiera się w liczbie niewystarczającej do uchwał. Właśnie na dziś wieczór znowu zwołana jest komisya kolejowa dla załatwienia petycyj.

Pos. **Tilscher**, jako referent oświadcza, że oddawna sporządził referat w tych petycyach.

Na porządku dziennym dalszy ciąg **szczegółowej dyskusyi budżetowej** nad etatem ministerstwa oświecenia i spraw duchownych.

Pod obrady idzie tytuł funduszów religijnych z sumą wydatków 4,467.389 zł., a wraz z wydatkami na administracyę dóbr funduszowych 4,753.709 zł., czyli o 4 750 zł. mniejszą, niż wedle preliminarza rządowego. Wydatki na Galicyę są obniżone o 2.000 złr., ze względu na to, że dotacya dla nowej unickiej stolicy biskupiej w Stanisławowie jest obliczona w preliminarzu rządowym na cały rok, a w rzeczywistości na cały rok jej nie potrzeba Dochody tego tytułu czynią 3 428.280 złr., a wraz z dochodami z dóbr funduszowych 3,790.460 zł. (zgodnie z prel. rząd.).

Pos. **Menger** użala się, że na Szląsku, w części należącej do dyecezyi ołomunieckiej, bogatsze prebendy w okolicach czysto niemieckich obsadzane są nie Niemcami. Oprócz tego mowca żąda zmniejszenia liczby stolic biskupich w Dalmacyi dla zmniejszenia także wydatków funduszów religijnych.

Pos. **Kowalski** porusza kwestyę li formalną, która jednak wywołuje w nim oburzenie. Rzymsko-katolicki arcybiskup lwowski nominowany jest dnia 15 lutego, unicki zaś już dnia 13 lutego, a jednak w numerze *Wiener Ztg.* z dnia 5 marca nominacya rzymsko-katolickiego ogłoszona jest na pierwszem, unickiego na drugiem miejscu. Zdaniem mowcy jest to głęboka obraza religijnego uczucia narodu ruskiego. W tonie podobnego oburzenia mowca wyłuszcza dalej swoje zapatrywania na internat ruski pod kierownictwem OO. Zmartwychwstańców i na sprawę kalendarzową. Na koniec żąda, aby nowej unickiej stolicy biskupiej w Stanisławowie oprócz uposażenia pieniężnego dano także uposażenie w dobrach, a to z dóbr publicznych w okolicach Kołomyi, które i tak niewiele dają skarbowi dochodu.

Pos. **Pflügl** pragnie rychłego przeprowadzenia ustawy o uregulowaniu kongruy, a wracając do dyskusyi nad projektem tejże ustawy, protestuje przeciw twierdzeniu lewicy, jakoby fundusz religijny był własnością państwa. Kościół katolicki w Austryi nigdy nie tracił prawa, które także w innych państwach posiada, t. j. prawa posiadania i zawiadowania własnego majątku; nie stracił go też co do funduszu religijnego, chociaż sposób, w jaki rządy Józefa II fundusz ten stworzyły, należy do najbrzydszych kart historyi austryackiej. Mowca rozwodzi się, jak marnie pozbyto się zagrabionych klasztorom dóbr i jak za bezcen zlicytowano dzieła sztuki. Rezultaty, których dopięto przez utworzenie funduszu religijnego, sprawiają wrażenie, jakoby nie błogosławieństwo, lecz wręcz co innego spoczywało na nim; a państwo zdejmie to z niego tylko jawnem wyznaniem, że nie ma prawa ani pretensyi do niego. (*Oklaski z prawicy*).

Specyalny sprawozdawca komisyi pos. E. **Czerkawski** oświadcza, że zrzeka się głosu

Tytuł powyższy przyjęto wraz z następującą rezolucyą komisyjną: „Wzywa się c. k. rząd, aby raz jeszcze zastanowił się czy nie należy podwyższyć uposażenia grecko-katolickiego biskupa w Stanisławowie i tamtejszej kapituły" — tudzież rezolucyę następującą: „Petycyę profesorów centralnego seminaryum w Zadarze przekazuje się jako *appendix* do podobnychże petycyj z Przemyśla, Tarnowa, Gorycyi i t. d. ku dokładnemu ocenieniu i uwzględnieniu".

Bez dyskusyi uchwalono tytuły następujące: fundacye i dopłaty skarbowe na katolickie cele wyznaniowe, wydatki 167.265 zł., dochody 15 700 zł., dopłaty na protestanckie cele naukowe, wydatki 107.700 zł., dochodów niema; dopłaty na prawosławne cele wyznaniowe, wydatki 87.800 zł., dochodów niema (wszystko zgodnie z prel. rząd.)

Następuje tytuł szkół najwyższego rzędu (uniwersytetów, akademij technicznych i wiedeńskiej akademii rolniczej) w którym wydatki czynią 4,773.060 zł., t. j. 98.000 zł. więcej od pierwotnego preliminarza rządowego. Mimo to wnioski komisyi zgadzają się najzupełniej z wnioskami rządowemi, albowiem w liczbie komisyjnej zawarty jest kredyt 100.000 zł. dodatkowo zażądany na przebudowanie dawnej fabryki broni w Wiedniu dla celów uniwersyteckich, a natomiast strącona jest pozycya 2000 zł. dla katedry higieny na uniwersytecie wiedeńskim, cofnięta przez sam rząd. Pozorna ta przeto różnica między preliminarzem rządowym a wnioskami komisyi tyczy się tylko uniwersytetu wiedeńskiego; pozycye na inne uniwersytety pozostały zupełnie bez zmiany. Dochodów jest w tym tytule 513.990 zł., t. j. również o 98 000 zł. więcej niż wedle pierwotnego preliminarza rządowego; komisya bowiem oblicza dochody z wiedeńskiej akademii rolniczej o 2000 zł. niżej niż rząd, a natomiast przybywa do pierwotnego preliminarza kwota 100.000 zł. od wiedeńskiego funduszu rozprzestrzenienia miasta na poczet ceny kupna starego budynku uniwersyteckiego, przeznaczonego na zburzenie.

Pos. **Kraus** ubolewa, że wielu profesorów Niemców porzuca uniwersytety austryackie, że rząd skąpi pieniędzy na cele naukowe, a szczególniej że z obrazą dla patryotyzmu Niemców austryackich upośledza finansowo niemczyznę, forytując słowiańskie cele naukowe. Mowca rozwodzi się bardzo a bardzo obszernie o bibliotece uniwersytetu wiedeńskiego, którą uważa za zbyt skąpo uposażoną, jako też o jej katalogu przestarzałym.

Minister oświecenia br. **Conrad** odpowiada preopinantowi, że uwagi jego o bibliotece uniwersytetu wiedeńskiego każe uwzględnić; cofając się zaś wstecz dyskusyi, zarówno szczegółowej, jak ogólnej, poczytuje to za fakt osobliwszy, że z prawicy i z lewicy prawie w równej mierze sypią się zaczepki na ministra oświecenia. Uwagi o polepszeniu statystyki i o popieraniu sztuki i celów archeologicznych, pochodzące z obu stron Izby, przyjmuje z wdzięcznością do wiadomości; uważa jednak za osobliwszy objaw, że rok w rok z łona Izby wychodzą żądania o podwyższenie wydatków, na które odpowiada, iż mimo najlepszych chęci, musi uznać słuszność finansowych względów ministra skarbu; można być postępowym, ale trzeba być gospodarnym. Minister ubolewa nad waśniami narodowemi w dziedzinie naukowej, i oświadcza, że zgadza się na orzeczenie pewnego Francuza genialnego, który powiedział, że idea narodowości jest wręcz fatalistyczna a więc przypomina mahometanizm. Idea ta znaczy: na tej glebie urodziłeś się, a więc cały zakres wykształcenia twojego i celów życia twego na nią się ogranicza; dla sąsiada, którego kołyska stała w innym domu i któremu w innym języku śpiewano do snu, będziesz miał nienawiść albo pogardę. To nie zgadza się ani z religią, ani z wykształceniem, ani z miłością chrześcijańską: dlatego też minister żadną miarą pogodzić się z tem nie może. Znam — mówi minister — kilka języków krajowych, ale w chwili, gdy urząd mój pełnię, znam tylko język austryacki, język równego prawa dla wszystkich. Do tego nawiązuje minister oświadczenie imieniem całego rządu, że minister skarbu nietylko nie mówił, iż można rządzić **przeciw** Niemcom, lecz nie mówił także, iż można rządzić **bez** Niemców; kto zaś tak zrozumiał, ten źle rozumiał. Minister skarbu bowiem nie adresował słów swoich do Niemców, lecz tylko do lewicy. Odpowiadając na wczorajsze żale posła Wildauera, co do uniwersytetu w Insbruku, zwraca jego uwagę, że w preliminarzu jest już pewna kwota na zaradzenie potrzebom tegoż uniwersytetu, niewielka wprawdzie, ale dowodząca, że rząd potrzeby uznaje. P. Adamkowi odpowiada, że jego liczby, przytoczone na dowód wrzekomego upośledzenia Czechów, są martwe, nie ożywione duchem, którym jest legalność; ministerstwo bowiem musi w uwzględnieniu życzeń trzymać się wniosków legalnej władzy krajowej. t. j. Rady szkolnej, która zna faktyczny stan rzeczy i decydujące okoliczności. Przeciw wczorajszym wywodom Pirqueta o systemie naukowym w szkołach średnich, minister bierze w obronę naukę języków starożytnych, jako rzetelnej podstawy wykształcenia ogólnego. Skargi posła Beera na statystykę, szczególniej utrzymywania osobnych departamentów statystycznych po ministeryach, zamiast połączyć je z centralną komisyą statystyczną, są o tyle niesłuszne, że niepołączenie to bynajmniej nie jest winą ministerstwa oświecenia. Ironiczne uwagi Beera o słowach ministra skarbu, że pan minister wyznań i oświecenia łagodną ręką zagładził niejedną drażliwą sprawę wyznaniową, odpiera tem, że z pewnością nie lewicy to zasługa, iż rząd nie porusza tu w Izbie szorstką ręką niejednej innej sprawy drażliwej. Minister kończy temi słowy: Poseł Carneri przypisał mi „bezrasową słabość"; w języku większej życzliwości, niż go używa szanowny poseł, nazywałoby się to może nieuprzedzeniem narodowem. Tem zaś szczyciłbym się, i w tym duchu też nadal także sprawować będę mój urząd. (*Brawo! z prawicy*).

Pos **Gregr** uskarża się na niegodne celów naukowych pomieszczenie lekarskiego wydziału uniwersytetu czeskiego, malując jaskrawemi barwami lokalności wszystkich katedr i klinik.

Po zamknięciu dyskusyi przemawia jako mowca generalny przeciw tytułowi pos. **Lustkandl**, którego mowa streszcza się w żądaniu lepszych lokalności dla lekarskiego wydziału uniwersytetu wiedeńskiego, dalej zaś w polemice przeciw Pirquetowi; mowca bowiem żąda zachowania po gimnazyach nauki języków klasycznych i egzaminów dojrzałości jako warunku studyów uniwersyteckich.

Jako mowca generalny za tytułem przemawia pos. **Greuter**, który przedstawia straszliwe szerzenie się i rozwielmożnianie żydowszczyzny na uniwersytecie wiedeńskim. Na 159 profesorów i docentów jest już 64 Żydów (*oburzenie na prawicy*); jeśli to tak dalej pójdzie, wnet będzie to druga akademia oryentalna. (*Wielka wesołość na prawicy*). Rzeczy tak daleko doszły, że potrzeba osobistej odwagi, żeby uczony chrześcianin mógł wypowiedzieć w gronie profesorów swoje przekonanie; musi bowiem być przygotowany na to, że podszczują na niego całą *alliance israélite*, która też gotowa każdej chwili paść mu na kark. (*Wielka wesołość na prawicy*). Mowca żąda dalej zapobieżenia pojedynkom między studentami, a nakoniec, odpowiadając na niektóre zaczepki pos. Wildauera, mówi: Poseł ten zarzucił nam Niemcom konserwatystom, żeśmy odstąpili sztandaru czarno-żółtego naszem przymierzem z Czechami i Polakami. Otóż na sztandarze tym jest orzeł cesarski, mający na tarczy, stanowiącej kadłub, herby wszystkich krajów koronnych dla symbolicznego uznania ich praw. Wzajemne poszanowanie praw tych w ich łączności, oto czem Austrya stoi. Tego my chcemy, tego chce większość, i dlatego nadzieja lewicy, że powiedzie się robić żelazny obręcz prawicy, płonna jest. Mowca spodziewa się owszem wzmocnienia prawicy po nowych wyborach. (*Oklaski z prawicy; syczą na lewicy i na galeryi*).

Pos. Ed. **Süss** chce odpowiedzieć preopinantowi na wywody o żydowszczyźnie na uniwersytecie wiedeńskim, i wnosi, aby w tym celu na nowo otworzono dyskusyą. Izba wniosek ten odrzuca 123 głosami przeciw 94 głosom.

Poczem tytuł powyższy przyjęto wraz z rezolucyami komisyjnemi, z których dwie tyczą się uniwersytetu w Pradze, trzecia zaś jest ponowieniem dawnych rezolucyj, wzywających rząd do uzupełnienia uniwersytetu lwowskiego wydziałem lekarskim.

Na tem przerwano obrady.

Koniec posiedzenia o godz. 4. Następne jutro.

Na ostatnim posiedzeniu **Koła polskiego** oświadczył poseł **Hausner**, iż przy właściwym tytule chce pomówić w pełnej Izbie, aby wykazać, że dochód z podatku od nafty w Galicyi przynosi rzeczywiście skarbowi państwa nie 1,230.000 złr., ale przeszło 1,400.000 złr. rocznie. Wprawdzie czy w budżecie zapisane będzie 1,230.000 złr., czy 1,400.000 złr. jako przewidziany dochód z podatku konsumcyjnego od nafty w roku 1885, nie wpłynie to w niczem na wysokość sumy, jaką podatek ten skarbowi rzeczywiście przyniesie, a która wykaże zamknięcie rachunków za r. b. Jednak ponieważ Galicyi zarzucają, że jest prowincyą bierną, dobrze jest, gdy nietylko zamknięcie rachunków, ale i budżet wykazuje, co rzeczywiście kraj nasz płaci. Już podczas obrad komisyi budżetowej wnosił zamieszczenie w budżecie takiej sumy, jaką rzeczywiście ten podatek skarbowi przynosi: lecz pozostawiono sumę mniejszą, zamieszczoną w rządowym projekcie, twierdząc, że lepiej przewidywać w budżecie dochody niżej, jak za wysoko. Koło upoważniło p. Hausnera do przemówienia i postawienia odpowiedniego wniosku. Upoważniło Koło także tego posła do przemawiania przy pozycyi dochodu z loteryi.

Przy pozycyi wydatków i dochodu z drukarni państwa, zawiadomił Koło poseł **Ruczka**, iż komisya petycyjna przyjęła wskutek różnych petycyj szkodliwy wniosek p. Wiesenburga, aby ograniczyć roboty drukarni państwowej, tylko do druku ustaw i rozporządzeń rządowych. Wniosek ten będzie zapewne stawiany przy odnośnej pozycyi budżetowej, wnosi przeto o głosowanie przeciwko niemu. Wniosek ten poparło kilku posłów, przedstawiając, jak użyteczną jest konkurencya drukarni państwowej, która dobre książki, karty geograficzne i t. d. tanio wydaje. — Koło zgodziło się z tym wnioskiem.

Przy dziale wydatków ministerstwa rolnictwa, poseł **Benoe** zawiadomił Koło, iż minister rolnictwa, do którego wraz z posłem Dzwonkowskim z polecenia Koła udawał się, uznał słusznemi żądania, dążące do polepszenia chowu koni i przyrzekł uczynić im zadość.

Przy budżecie ministerstwa sprawiedliwości, poseł **Madejski** zażądał pozwolenia na przemówienie w Izbie poselskiej, w celu przedstawienia całego dotychczasowego toku sprawy o zaprowadzenie nowego ustnego postępowania sądowego cywilnego i nowej organizacyi sądownictwa. Sprawą tą, jak wiadomo, od kilku lat gorliwie się zajmował i teraz przy końcu kadencyi należy przedstawić jej przebieg dotychczasowy i stan obecny. — W przemowie tej zamierza p. Madejski wykazać konieczność pomnożenia sądów kolegialnych w Galicyi, w Morawie i na Szląsku, bez czego niemożliwem jest zaprowadzenie nowej procedury. — Poseł **Gniewosz** wniósł, aby p. Madejski nietylko w tym duchu przemówił, ale zarazem przedłożył Izbie do uchwalenia rezolucyę, domagającą się, aby rząd wnosząc w przyszłej kadencyi projekt nowej procedury cywilnej, przedłożył zarazem ustawę co do pomnożenia liczby sądów kolegialnych w Galicyi, w Morawie i na Szląsku. Koło polskie zgodziło się na wniesienie takiej rezolucyi przez posła Madejskiego

Komisya kolejowa zebrała się znowu przedwczoraj wieczorem, nie wzięła jednak jeszcze pod obrady rezolucyj zaleconych przez podkomisyę do przedłożenia o kolei Północnej, lecz debatowała nad szeregiem petycyj w sprawach kolejowych. Obrady nad projektem umowy z koleją Północną będą toczyć się dalej na dzisiejszem posiedzeniu, a prawdopodobnie przedmiot ten zostanie dzisiaj w trzeciem czytaniu

---

było to dla niej powodem pewnej wewnętrznej dumy, wyczekiwała jednak, póki jej Julian temi wysiłkami woli i pracy się nie zmorduje.

Wyczekiwała atoli naprożno, gdyż silny hart i charakter, niełatwo się łamią, a szczególniej przy pracy fizycznej, z każdym dniem przybywa na wprawie, a więc i praca staje się coraz łatwiejszą.

Niewiadomo nadto, czy z instynktu wrodzonego Polakom, czy też siłą gorliwych chęci a umysłowej bystrości, Ursyn stał się nietylko znakomitym rolnikiem, ale nawet ogrodnikiem przednim. Może w tym ostatnim względzie dopomagały mu wspomnienia wyniesione z Puław, gdzie ogrodnictwo do prawdziwego kultu było podniesione, może też przypatrywanie się robotom Stanisława. Bądź jakbądź, marchew jego i brukiew wyrastały wspaniale, a już sałata i kapusta, wielkością głów swych przechodziły zwykłe rozmiary.

Zaledwie słońce z poza wrębów poziomu na horyzont się podnosiło, już przed bramką willi stał wszystkiemi temi produktami naładowany wózek, i Niemcewicz rozpogodzony, świeży, rumiany, klepiąc siwosza i pogwizdując przez zęby konfederacką jakąś piosenkę, szykował się do drogi.

W mieście urządzał się na sposób czysto amerykański, to jest, pieniądze, uzyskane za sprzedaż towaru, niósł do bankiera, u którego w depozycie złożona była fortuna jego żony i nawzajem rzeźnikowi, piekarzowi i innym dostawcom wydawał przekazy na tegoż bankiera. Po kilku miesiącach podobnego postępowania, pokazał się rzeczywiście nadspodziewany rezultat. Nietylko bowiem, że potrzeby domu dostatnio zaopatrzone były, ale czystych oszczędności zebrało się blisko dwieście dolarów. Niemcewicz cieszył się tem i radował jak dziecko a myślą wiecznie do krajowych stosunków się przenosząc, obrachowywał do jakich to olbrzymich rezultatów mogliby dojść nasi właściciele ziemscy, gdyby się podobnym sposobem rządzili.

Nieustająca ta praca, nieraz pot kroplisty wywołująca mu na czoło, nie przyczyniała się wcale do zgrubienia jego obyczajów i bydlęcia roboczego z niego nie robiła. Owszem na obiad, którego termin ustanowiono na godzinę piątą, mył się on zawsze i starannie ubierał, jak gdyby występować miał na paradnych puławskich salonach, lub na obiadach czwartkowych u króla Stanisława Augusta. A że fizyczna owa praca dodawała mu humoru i apetytu swobodnie więc w czasie obiadu rozmawiał z rodziną, a później chłopca brał do swego pokoiku i odbywał z nim lekcye języka francuskiego, łaciny, geografii i historyi Peters nad podziw pojętny był i zdolny i widoczne robił postępy, a matka jego, towarzysząc zwykle z robótką w ręku tym lekcyom, pełen szczęśliwości wzrok przenosiła kolejno to na ojca, to na syna.

Byli więc zupełnie szczęśliwi i to tem szczęściem, które od świata nic nie żąda, a do pracy, którą im wszystkie chwile zajmowała, przywykli jako do nieuniknionego zajęcia codziennego, ciesząc się przez cały dzień nadzieją że wieczór spłynie im na serdecznej rozmowie, na rozkoszach umysłowych i wyższych.

(Ciąg dalszy nastąpi.)

Aer.

uchwalony. W kołach poselskich utrzymują iż przedłożenie o kolei Północnej zostanie postawionem na porządku dziennym bezpośrednio po zamknięciu obrad budżetowych, przeto w pierwszych dniach przyszłego tygodnia.

Na jednem z ostatnich posiedzeń Izby deputowanych, wniósł rząd przedłożenie w sprawie budowy nowej kolei z w Bośnii z Doboju przez Dolną Tuzlę do Siminhan. Ze względu na to, że północna i południowa część Bośnii posiada już znaczne linie kolejowe, okazuje się budowa nowej linii na północnym wschodzie tem potrzebniejszą, że ta część kraju należy do najżyzniejszych. W Siminhan znajduje się nadto warzelnia soli, produkująca obecnie około 50.000 metr. cetn soli, a niedaleko Tuzli są bogate pokłady węgla; odpowiednia komunikacya przyczyni się tedy bardziej do rozwoju tych gałęzi przemysłu Koszta budowy wspomnianej kolei wynoszą okrągło 1·3 milionów zł. i mają być pokryte nadwyżką dochodów krajowych, lub w razie, gdyby te dochody nie wystarczyły, rząd zaciągnie odpowiednią pożyczkę, na co potrzebuje zezwolenia parlamentów obu połów Monarchii.

Mowa budżetowa posła Hausnera.

Brak miejsca nie dozwala nam zamieścić w całości obszernej mowy p. Hausnera, podajemy więc z niej tylko najwybitniejsze ustępy, odwołując się z naszej strony na ocenę tego przemówienia zawartą w naszej korespondencyi wiedeńskiej, zamieszczonej w nr. 54 z d. 7 b. m. Na wstępie oświadczył mowca, że nie miał wcale zamiaru zabierać głosu, ale mowy opozycyjne w dyskusyi ogólnej skłoniły posła do zaniechania powziętego zamiaru.

„Widziałem, powiada dalej p. Hausner, jak mowy opozycyjne z trzaskiem rozpryskiwały się w powietrzu, jak oknem wylatywały do kochanych wyborców, lub podle ginęły w piaskach nudów i nieuwagi. (*Wielka wesołość na prawicy*). Gdym usłyszał, jak ci panowie szanowni nad niejednem utyskiwali, niejednego się spodziewali, za tylu innemi rzeczami wzdychali i co oni wysławiali, a co potępiali, wtedy przyszło mi na myśl, coby też to stało się z nami, z państwem i krajami, gdyby ci mowcy mieli nietylko słowa, lecz i władzę po temu, żeby czyny — nie powiem — popełniać, ale spełniać (*wesołość na prawicy*); a ten obraz przed mojem okiem duchowem rozproszył we mnie mgły niechęci ku dzisiejszemu stanowi rzeczy i postanowiłem zabrać głos, nie aby bronić rządu — niech to sam uczyni; a mniemam, iż uczynił to już w sposób uznania godny (*brawo! brawo! z prawicy*). — lecz, aby odeprzeć pociski lewicy i zbić zapatrywania jej wedle najlepszej woli i ile na to sił moich starczy.

Dotychczas mówiło z lewicy pięciu mowców, ale zdaje mi się, że i najzapaleńsi zwolennicy tych mowców ostatecznie przyznać zechcą, iż z wyjątkiem jedynej mowy pos. Plenera żadna pod żadnym względem nie może mieć pretensyi do jakiegośkolwiek znaczenia. (*Śmiechy na lewicy*). Przejdę naprzód mowy pośledniejsze, *dii minorum gentium* (*wesołość na prawicy*), a nakoniec zachowam sobie *pièce de résistance*, mowę teraźniejszego przewódzcy północno-zachodnio-czesko-niemieckich intransigentów. (*Wesołość na prawicy*).

Że pos. Carneri rok w rok pierwszy jest w szeregu mowców opozycyjnych, nie jest to zaprawdę popisowem dziełem zgrabności lewicy, która zna się przecież tak doskonale na *mise en scène* (*wesołość na prawicy*), która tak wybornie potrafi efekt przygotować, wywołać, spotęgować, zachować, a gdy go zabraknie, zastąpić hałaśliwemi demonstracyami (*wielka wesołość na prawicy*), która tak po mistrzowsku i z tak wiernem naśladowaniem natury umie przedstawić zaciekawienie, natężoną ciekawość, zapał wesołość, zdumienie i oburzenie (*ponowna wielka wesołość na pr.*), że widzowi i słuchaczowi mimowoli przypomina się wielka scena ludowa nad ciałem cesarza w znanym dramacie Szekspira; dla czego też nazwałbym lewicę Meiningerami parlamentaryzmu (*Bardzo trafnie! i wielka wesołość na prawicy*).

Otóż z carneriańskiem dorocznem *lever de rideau* lewica nie obrachowała jak się należy efektu scenicznego, albowiem po takiem uderzeniu w kotły każda melodya następna brzmi słabo i ckliwo; po takich superlatywach najjaskrawszej przesady wszelka umiarkowana argumentacya pozostaje bez wrażenia. (*Wesołość na prawicy*).

Okrzyk boleści ludu trzymanego w niewoli i pozbawionego praw naturalnych, chociażby był najnieforemniejszy i najsurowszy, może wywołać wrażenie tragiczne; ale stronnictwo, które owłada całe prawie dziennikarstwo, które w wszystkich wysokich urzędach i dykasteryach ze swoimi się spotyka (*bardzo słusznie! z prawicy*) i na ich sympatye liczyć może (*bardzo trafnie! z prawicy*), którego członkowie znajdują się po największej części na stanowiskach znamienitych i niezaczepionych, a które imieniem narodu wielkiego, wciąż jeszcze dzierżącego przodownictwo, wciąż jeszcze wywierającego słuszny wpływ swojej przewagi, narodu, któremu żaden szaleniec nie myśli odmawiać praw, rok w rok mówi o prześladowaniu, o gwałtach, o uciemiężeniu jego, a nawet o upadku państwa — takie stronnictwo musi nakoniec dojść do tego że sprzecznością między swojem przedstawianiem rzeczy a oczywistą rzeczywistością wywołuje efekt w wysokim stopniu komiczny. (*Wesołość na prawicy*). Takie też wrażenie sprawia mowa pos. Carnerego na zagajenie dyskusyi budżetowej i pod tym względem byłaby była w tym czasie poważnym, gdy tak mało jest sposobności do rozweselenia się, szczególnie na przedmieściach wiedeńskich, pożądanym przedmiotem zaciekawienia, gdyby niektóre zbyt jaskrawe rekryminacye, oskarżenia, przyrównania i uderzenia obuchem nie były znów zepsuły jej efektu komicznego. Zacznę od własnych słów mowcy: „Wszystkiego sobie pozwolać niewolno nikomu“. Dodaję do tego, że nikt nie powinien pozwalać sobie tak przemawiać, żeby słowa jego sprzeciwiały się nagiej prawdzie, najelementarniejszej znajomości rzeczy i pospolitemu rozumowi ludzkiemu (*Huczne brawo!, z prawicy*). Że tak było natychmiast udowodnię.

Dowód pierwszy: Poseł Carneri mówi: Gdzież podziały się czasy cesarza Franciszka, w których urzędnik państwa śmiało mógł ganić wszelkie nadużycia! W latach poprzednich poseł Carneri zawsze na przemian wzdychał do czasów raz Maryi Teresy, to znów Józefa II. Raz już wezwałem go, żeby nakoniec zdecydował się na jeden tylko z dwu tych systemów rządzenia, które oba wprawdzie były absolutne, zresztą atoli z gruntu są miedzy sobą różne. (*Wesołość na prawicy*). Jakoż wybrał sobie czasy cesarza . . . Franciszka! (*Wielka wesołość na prawicy.*) Przyznacie mi, panowie, że liberał i wiernokonstytucyonista, powołujący się na czasy najtwardszego absolutyzmu i bezwzględnego stłumiania wszelkiego oddechu wolności, na czasy nieograniczonego panowania biurokracyi, samowoli policyjnej i szykan cenzury — że taki liberał i wiernokonstytucyonista stanowi wcale osobliwszy egzemplarz. (*Wesołość na prawicy*). A ta sprzeczność nie była mu jeszcze dość wielką, i na tej samej stronnicy protokołu stenograficznego czytam: „Na podstawie ideałów liberalizmu rozwijają się charaktery moralnie niezawisłe, stanowiące siłę państwa opartego na prawie, których jednak państwo policyjne potrzebować nie może“. A więc charakterów moralnych i niezawisłych państwo policyjne potrzebować nie może!

Dowód drugi: Poseł Carneri mówi: „Hr. Taaffe w sześciu latach zrobił z Austryi to, co w przeciągu wielu, bardzo wielu lat za wspólnem działaniem całej dyplomacyi europejskiej z Turcyi się stało“. Porównanie to samo w sobie już jest dość monstrualne, staje się jednak jeszcze jaskrawszem przez to, że poseł Carneri zaraz dodaje, na czem to podobieństwo między Austryą a Turcyą polega, t. j. na wyborach do berneńskiej Izby handlowej (*wesołość na prawicy*), które, jak wiadomo, unieważniono na rzecz stronnictwa lewicy. Pomijam, że Turcya ani do Izb handlowych, ani żadnych w ogóle nie zna wyborów, odkąd rozwiały się piękne marzenia Midhata; ale to podnoszę, że Turcya, gdzie panuje jedno tylko plemię w sposób nieograniczony i z nieposzanowaniem praw wszystkich innych plemion, powinnaby przedstawiać się posłowi Carneremu w porównaniu z dzisiejszą Austryą w świetle bardzo korzystnem. (*Wielka wesołość na prawicy*). (C. d. n.)

SPRAWY ZAGRANICZNE

(Z Watykanu).

Korespondent rzymski do *Germanii* pisze pod d. 5 b. m.:

„Ogólnie zauważano, iż od dni kilku poseł pruski p. Schlözer bardzo często przebywa w Watykanie. Zdaje się przeto, iż przerwane od pewnego czasu rokowania zostały bądź już podjęte, bądź też odbywają się przygotowania do nawiązania takowych.

„Wiadomo już, iż kardynał hr. Ledóchowski został powołany na bardzo ważny urząd sekretarza brewów. Nominacya ta jest wyszczególnieniem, którem Ojciec św. chciał z jednej strony uczcić publicznie zasługi ks. kardynała-arcybiskupa, z drugiej zaś dać do poznania, iż gotów jest przyjąć jego rezygnacyę z arcybiskupstwa gnieźnieńsko-poznaskiego, skoro tylko rząd pruski zdecyduje się na odpowiednie ustępstwa.“

Wiener Ztg. podnosząc, iż ks. kardynał Ledóchowski otrzymał pierwszą po sekretarzu stanu godność, przytacza te głosy, według których nic już teraz Kuryi nie stoi na przeszkodzie zezwolić na obsadzenie stolicy gnieźnieńsko-poznańskiej innym dygnitarzem.

(Niemieckie nabytki w Afryce wschodniej.

O nabytkach, poczynionych ostatniemi czasy w Afryce wschodniej przez „Stowarzyszenie dla niemieckich kolonizacyj“, tak pisze jeden z lekarzy niemieckich, który przez lat kilka przebywał w tych terytoryach:

„Kraj nabyty przez Stowarzyszenie dla kolonizacyj niemieckich w terytoryum zanzibarskiem posiada wprawdzie piękne krajobrazy, leży poczęści 1000—1500 stóp ponad poziomem morza i w niektórych stronach ma przez cały rok wodę, nie może być jednak, jak w ogóle ziemia w podzwrotnikowej Afryce, zużytkowany jako kolonie rolnicze. Chociaż klimat nie należy do najniezdrowszych w Afryce, nie może być żadną miarą nazwany rozkosznym i zachęcającym dla Europejczyka. Zwiedziłem osobiście cały ten obszar, a w czasie mojego siedmioletniego pobytu w Afryce wschodniej jako lekarz i podróżnik, miałem dość sposobności przekonać się, iż w tym nowym niemieckim kraju górskim panują różne złośliwe choroby, przedewszystkiem zaś straszne czyni spustoszenie żółta febra, która zabójczą jest przedewszystkiem dla ludności przyzwyczajonej do innego klimatu. Co się tyczy nowo nabytych „faktoryj“, to zupełnie jest mi niezrozumiałem, co należy pod niemi rozumieć, albowiem ów kraj niemiecki nie produkuje na razie nic zgoła, coby nadawało się do wywozu, a nie wiele jest widoków uzyskania czegokolwiek, coby mogło stanowić przedmiot handlu. Kości słoniowej nie ma wcale, gdyż słonie zostały tam zupełnie wytępione, kauczuk zaś w tej części Afryki wschodniej wcale się nie znachodzi. Stanowczo muszę zaprzeczyć, jakoby w tem terytoryum mogła być mowa o kości słoniowej, trzcinie cukrowej, bawełnie, indigo, zbożu i t. d. Są to wszystko fantastyczne obrazy, nie zgadzające się z rzeczywistością..“

Inne jest pytanie, czy kraj ten nadaje się do gospodarstwa plantacyjnego, gdyż na niem mogą się opierać wyłącznie przedsiębiorstwa. — Przypuszczam, że się nadaje, lecz do tego potrzeba tysięcy czarnych robotników. Arabowie uprawiają pod Taborą pszenicę, być więc może, iż mogłaby być ona uprawianą w nowym kraju niemieckim. Czy atoli z korzyścią, to inne pytanie. Nieregularne deszcze są wielką przeszkodą dla rolnictwa. Kawa prawdopodobnie mogłaby być w niektórych okolicach uprawiana z korzyścią. Misya francuska w Bagamojo uprawia ją na wybrzeżu, o ile wiem jednak, z nieszczególnym sukcesem. Doświadczenie musi pouczyć, czy inne cenniejsze rośliny handlowe dałyby się tam kultywować.

Inne pytanie, dziwnym sposobem zupełnie pominięte w dotychczasowych doniesieniach, jest to, w jakim stosunku nowe nabytki niemieckie pozostają do sułtana Zanzibaru? Mówią, że zakupiono tylko takie terytorya, które nie należały do sułtana. Jednakowoż cały pas nadbrzeżny jest faktycznie w jego posiadaniu. Tym sposobem Towarzystwo nie posiada portu, który jest głównym warunkiem powodzenia, a sułtan będzie miał prawo pobierać od artykułów wywozowych, jeśli takowe znajdą się rzeczywiście, cło odpowiednie. Przy tem wszystkiem, całe terytoryum, począwszy od Bagamojo-Soadeni aż do Tabory, sułtan uważa za wyłączną swoją własność, i wykonywa tutaj faktycznie nieograniczoną władzę.

Co się tyczy 2500 mil kwadratowych, o których wspominają relacye, to widocznie jest tu mowa o milach angielskich“.

KRONIKA

— **Najjaśniejszy Pan** raczył najmiłościwiej udzielić ze Swej prywatnej szkatuły gminie Jasienica zamkowa, w powiecie tureckim, na wewnętrzne urządzenie cerkwi, zapomogi w kwocie 50 zł.

— **Najd. Arcyksiążę Franciszek d'Este,** odbywający pod nazwiskiem hr. Rottenstein podróż po Wschodzie, w tych dniach z Aleksandryi w Egipcie udać się miał do Palestyny. — Książę Ludwik Bonaparte dnia 4 b. m. przybył do Jerozolimy.

— **JE. Pan Namiestnik,** Filip Zaleski, wyjechał wczoraj ze Lwowa, za kilkunastodniowym urlopem.

— **W pałacu biskupim w Krakowie,** we wtorek w południe, odbył się akt wręczenia dyplomu honorowego doktora św. teologii, najprzew. księdzu biskupowi A. Dunajewskiemu. Aktu tego dokonał rektor prof. dr. Rydel w towarzystwie dziekana wydziału teologicznego, prof. ks. dr. Pelczera i sekretarza uniwersytetu, dr. Cyfrowicza; obecni także byli profesorowie wydziału teologicznego ks. ks. Lenkiewicz, Spiss, Chotkowski, Pawlicki i Gromnicki. Pierwszy przemówił ks. dr. Pelczar, uzasadniając obszernie myśl i powody, które były wydziałowi teologicznemu pobudką do proszenia Najj. Pana, aby pozwolił nadać ks. biskupowi krakowskiemu dyplom doktorski, poczem rektor prof. dr. Rydel w krótkiem przemówieniu zaznaczył dawny a zawsze dobry stosunek uniwersytetu Jagiellońskiego do biskupów krakowskich i wyraził nadzieję trwania tego stosunku także w przyszłości. Po serdecznem przemówieniu ks. biskupa, wyrażającem podziękowanie za okazane ze strony uniwersytetu uznanie jego pracy, dobrej woli i chęci, oraz zapewniającem o życzliwości dla uniwersytetu, zgromadzeni opuścili salę pałacu biskupiego, w którym się uroczystość odbyła.

— **Nowe czasopismo ruskie** wychodzić zacznie w mieście naszem z dniem 13 b. m. Czasopismo to, poświęcone sprawom politycznym, kościelnym, ekonomicznym i literackim nosić ma nazwę *Mir*, a ukazywać się będzie trzy razy na tydzień, mianowicie w poniedziałki, środy i piątki. W prospekcie powiada wydawnictwo *Miru* między innemi: „Sama już nazwa charakteryzuje dążność naszej gazety, a w programowym artykule wykażemy jasno nasze zasady i ideały, które kierować nami będą w sprawach narodowych i publicznych. Na razie podnosimy tylko z całym naciskiem, że nie obłudą i sianiem niezgody, lecz tylko miłością pokoju i rzetelnej pracy na polu dobra powszechnego usiłujemy wyprowadzić nasz ogół z toni przepaści polityki bez wyjścia, w jaką on popadł od czasu rzucenia się w wir utarczek stronniczych, stawiając interesa koteryjne po nad tradycyjne ideały naszych przodków.“ — A w innem miejscu: „Miłością ojczyzny naszej i halicko-ruskiego narodu, przychylnością dla św. rzymskiej stolicy, związanej z nami nierozerwalnym węzłem Unii, wiernością dla Domu Habsburskiego, podnieść pragniemy ruski kler i naród do jego właściwego znaczenia“. — Szczęść Boże szlachetnym tym usiłowaniom, które z pewnością kraj cały ocenić patrafi, jak należy.

— **Ogrzewanie wagonów** na kolei Karola Ludwika. Jak nam donoszą, w tych dniach wysłała generalna dyrekcya austryackich koleji państwowych swego inżyniera p. Ignacego Meyera na linie kolei Karola Ludwika, w celu zbadania sposobu ogrzewania wagonów osobowych za pomocą pary. Jak wiadomo, kolej Karola Ludwika najpierwsza ze wszystkich koleji austryackich zaprowadziła system ten ogrzewania wagonów, dotychczas najodpowiedniejszy, już od wielu lat z jak najlepszym skutkiem przy wszystkich pociągach osobowych i zastosowała go także do pociągów na linii lokalnej Jarosławsko-Sokalskiej a nawet kolej Północna posługuje się w porze zimowej na swej przestrzeni z Krakowa do Wiednia przy pociągach pospiesznych wagonami osobowemi kolei Karola Ludwika, w ten sposób do ogrzewania parą urządzonemi.

— **Na cele towarzystwa Bratniej Pomocy** politechników odbędzie się w niedzielę 15 b. m., w kasynie miejskiem przy współudziale pań: Billoni, artystki opery; Stachowiczównej, artystki dram.; p. K...n; pani K........j; pp. A. Fischera, art. dram; M Almy, artysty opery; J. Galla; J..........c i H...o przedstawienie amatorskie, połączone z koncertem i bazarem. Odegraną będzie komedya w 1 akcie Wład. hr. Koziebrodzkiego, *Czy z powołania?* — *Linda de Chamounix*, *Romanse*, Mignon *Przebacz mi*, Lasena, odśpiewa panna Billoni. „Smieszek“ J. Gawalewicza, deklamacya, panna Stachowiczówna. *Pieśń Gondoliera*, Jarecki, *Aida*, Romanza, akt I, Verdi, odśpiewa p. Alma. *Co za honor, co za cześć*, z pieśni Berenger'a wygłosi p. Fischer. Wreszcie *Promenade-Concert* z bazarem, kompletnej muzyki 9 pułku piechoty pod osobistem kierownictwem kapelmistrza p. Maurycego Falla, zawierać będzie następujące utwory: 1. „W Tatrach“, uwertura Żeleńskiego. 2. *Angela* walce, Czybulka. 3. Węgierskie tańce, Brahms. 4. Fantazya z opery *Faust*, Gounod. 5. „Pożegnanie z dali“, polka franc. Gleisner. 6. Kwintet z opery *Bal maskowy*, Verdi. 7. „Polskie zapusty“ mazur, Wroński 8. *Jugendfeuer* Galop, Strauss. — Biletów nabyć można w cukierni p. J. Müllera a w dzień przedstawienia przy kasie. Początek o godzinie 7 wieczór.

— **Uzupełniający wybór** jednego członka Rady powiatowej w Trembowli z grupy większych posiadłości, rozpisany został na dzień 22 kwietnia bieżącego roku. Wybór ten odbędzie się w mieście powiatowem, o godzinie i w lokalnościach, wskazanych w kartach legitymacyjnych, które doręczy wyborcom c. k. starostwo.

— **Lwowska straż ochotnicza** ogniowa „Sokół“ odbyła w niedzielę, dnia 8 b. m. doroczne walne zgromadzenie, któremu przewodniczył dr. Alfred Zgórski, dyrektor banku krajowego, prezes towarzystwa. Sprawozdanie z czynności wydziału wykazuje całkowity majątek towarzystwa w kwocie 7.694 zł. 26 ct., który się rozpada na działy następujące: kapitał żelazny, a raczej „fundusz zaopatrzenia“ dla inwalidów, wdów i sierot po członkach, powstały z inicyatywy sekretarza, p. K. Ma-

jewskiego, a urzeczywistniony łaskawym darem pani Ludwiki z hr. Duninów-Borkowskich Niezabitowskiej listu indemnizacyjnego na 1.000 złotych, uzupełniany oszczędnościami towarzystwa, tudzież posiłkowany przez obywateli, w liczbie których p. Karol Groman, oraz ś. p. Jerzy Paccali, Gustaw Penther i Jan Balko dość hojne datki złożyli, wynosi 3.813 zł. 85 ct. Inwentarz przyborów i mundurów, kosztem towarzystwa sprawionych, przedstawia wartość 3.695 zł. 12 ct należytości 90 zł. 80 ct. pozostałość kasowa 94 zł. 99 ct. W dziale rozchodów zapisano poważną sumę 1.133 zł. 18 ct. na sprawienie mundurów, oraz 250 zł. na naukę gimnastyki; a suma ich ogólna w roku 1884 wynosiła 2.021 zł. 39 ct. Członkowie czynni straży lwowskiej nie ponoszą żadnych kosztów, ponieważ mundury i rekwizyta mają bezpłatnie przez towarzystwo do użytku dostarczane. — Dział przychodu stanowią: subwencya gminy miasta Lwowa 600 zł.; wkładki członków wspierających 173 zł. 30 ct., oraz drobne dochody przygodne, i gdyby nie pozostałość kasowa z roku poprzedniego, dobrą gospodarką zdobyta w kwocie 1.045 zł. 77 ct., rezultat obrotu funduszu, nie byłby zbyt świetnym. — Towarzystwo w siedmnastym roku istnienia liczy 21 członków honorowych, 61 wspierających i 80 czynnych strażaków, w mundury i wszelkie wymagane przyrządy zaopatrzonych. — Szczęśliwy doprawdy był rok ubiegły dla miasta Lwowa, bo pożarów jak by nie było; sygnalizowano ich wszystkiego sześć. Ochotnicy wszędzie obok miejskich pompierów dzielnie się sprawili. — Zarząd towarzystwa pozostał ten sam co roku ubiegłego, bowiem rezygnacyi sekretarza i zastępcy nie przyjęto. Uproszono ich do pełnienia nadal obowiązków, zalecając wydziałowi dodanie im pomocników. — Imienny skład wydziału jest następujący: prezes dr. Alfred Zgórski, naczelnik Bruno Hryniewicz, zastępca Franciszek Kościuk, sekretarz Konstanty Majewski, oraz członkowie: Alfred Bojarski, Bronisław Deskur, Wojciech Früauff, Ignacy Kurniewicz i Rewakowicz Henryk. — Korpus strażacki dzieli się na sześć oddziałów, którymi dowodzą komendanci przez wydział mianowani, a oprócz tychże jest dwóch adjutantów i sygnalistów. Po udzieleniu absolutoryum zarządowi i zatwierdzeniu na rok następny prowizorycznego regulaminu funduszu zaopatrzenia, zamianowano członkiem honorowym towarzystwa p. Wacława Dąbrowskiego, prezydenta miasta Lwowa.

— **Antoni Weber,** podróżujący komisant firmy handlowej J. B. Nowotny w Wiedniu, liczący lat około 31, wzrostu średniego, smukły, czarnych włosów, takichże wąsów i brody, zawiadomiwszy dnia 25 z. m. listownie swego przyjaciela p. Jana Grunta, kierownika handlu w Schmiedeberg w Czechach, iż w chwili otrzymania tego listu już żyć nie będzie, wydalił się był wówczas z Wiednia, a zarazem zawiadomił swego pryncypała listownie z Krakowa, że nie powróci już do Wiednia. Z powodu zachodzącej obawy, iż Weber wykonał może powzięty zamiar samobójstwa, uprasza wyż wspomniony przyjaciel jego o wiadomość co do dalszego pobytu Webera.

— **W kopalni karwińskiej** do wtorku wieczora wydobyto 71 zwłok z zasypanego podziemia.

Czerwony Krzyż.

(*L*) Pod przewodnictwem J. E. bar. Schenka odbyło się wczoraj w południe walne zgromadzenie krajowego stowarzyszenia patryotycznej pomocy „Czerwonego Krzyża". P. Antoni Mravincsics odczytał sprawozdanie zarządu z czynności i rozwoju Stowarzyszenia w r. 1884, z którego podnosimy najważniejsze ustępy: Na wstępie podnosi sprawozdanie, iż J. C. i K. Apost. Mość Najwyższem postanowieniem z 3go czerwca r. z. raczył najłaskawiej przyjąć do wiadomości V. generalne sprawozdanie roczne Zarządu Związku austr. Stowarzyszeń czerw. krzyża w Wiedniu, tyczące się całej organizacyi patryotycznej pomocy podczas pokoju i pogotowia na wypadek wojny. Jego ces. i król. Wys. Arcyksiążę Karol Ludwik, jako zastępca Protektora stowarzyszeń patryotycznej pomocy odręcznem pismem z 15go maja r. z. do Prezydyum krajowego Stowarzyszenia wystosowanem, przyjął do wiadomości sprawozdanie za r. 1883 i polecił wyrazić temuż Prezydyum Swe podziękowanie i zadowolenie za czynności przedsięwzięte około założenia szpitali etapowych Przez wcielenie wyćwiczonych weteranów do pojedyńczych kolumn, organizacya tychże została ukończoną; przystąpiono przeto w r. z. do utworzenia potrzebnej rezerwy. Wezwano tut. Towarzystwo weteranówwojskowych, aby zaprosiło swych członków do wstąpienia do służby przy kolumnach czerwonego krzyża. Zgłosiło się tedy 47 weteranów, z których komisya asenterunkowa 23 za zdolnych uznała; z tych 19 weteranów frekwentowało szkołę ćwiczeń i poddało się egzaminowi. Nowi ci żołnierze przydzieleni zostali do właściwych kadr. Mundury i rekwizyta polne obu kolumn lwowskich znajdują się w przechowaniu w magazynie Stowarzyszenia. W mundurach tych występowały kolumny w dzień Bożego Ciała i w dzień urodzin Najjaśniejszego Pana.

W sprawozdaniu z r. z. wykazano, iż 911 rannych lub ozdrowieńców znajdzie bezpłatną opiekę u obywateli kraju naszego. W ciągu r. z. liczba ta wzmogła się do 1018, na którą złożyło się 287 deklarujących, którzy życzą sobie, aby 289 oficerów i 729 podoficerów lub szeregowców ich pieczy oddanych zostało. Ofiarność niektórych osób lub korporacyj zasługuje na wyszczególnienie: 10 lub więcej wojowników zobowiązali się wziąć w bezpłatną opiekę: Konwent PP. Benedyktynek w Staniątkach 12 ozdrowieńców lub rannych, konwent OO. Jezuitów w Starej wsi 40, Stanisław hr. Konarski w Dubiecku 20, Zarząd zdrojowy w Truskawcu 20, Jakób br. Romaszkan w Horodence 10, gmina miasta Jaworowa 10, Konwent OO. Zmartwychwstańców we Lwowie 34, Zarząd dóbr arcyks. w Makowie 16, klasztor OO. Bernardynów w Rzeszowie 10, gmina miasta Śniatyna 12, St. Polanowski właśc. dóbr Moszkowa 15, konwent Sióstr Miłosierdzia w Mariampolu; 10, Jan bar. Steinkühl właśc. dóbr Wołcza 13, Stanisław Dolański właśc. dóbr Baranowa 20, Jan hrab. Tarnowski właśc. dóbr Dzikowa 10 i t. d.

W organizacyi z szpitala w koszarach Cesarza Ferdynanda nie zaszły w ciągu r. z. żadne zmiany. Siedmiu lekarzy zobowiązało się pełnić służbę w tym szpitalu, sześciu innych częścią w polu, częścią w innych szpitalach. Wewnętrzny zarząd szpitalu objęmą Siostry Miłosierdzia, zaś administracyę prowadzić będą urzędnicy szpitala powszechnego. Oprócz tego do służby wewnętrznej przydzielonych będzie ze strony Zarządu wojskowego i na tegoż koszt 2 oficerów jako urzędników i 10 podoficerów jako pisarzy. Brak posługaczy chorych nie mógł być dotychczas pokrytym. Transport rannych z dworca kolejowego do szpitala z pomocą towarzystw *Sokoła*, Straży ochotniczej ogniowej i Towarzystwa weteranów, które swe usługi w tym kierunku ofiarowały, jak niemniej i przy użyciu kolei konnej łatwo się da uskutecznić. Następnie omawia sprawozdanie szczegółowo organizacyę 21 szpitali etapowych. Szpitale te, do których Zarząd wojskowy wewnętrznego dostarczy urządzenia, mają być urządzone w tak zwanych stacyach etapowych kolejowych i to nie niżej 50 łóżek.

Ogólna cyfra łóżek w szpitalach etapowych przekracza 2200, z tych jednak 970 łóżek przypada na takie gmachy, które przez Zarząd wojskowy są dla własnego użytku upatrzone. Pozostałych 1230 uważać można za definitywnie zabezpieczone.

Sprawozdanie zaznacza, że największa trudność w utworzeniu szpitali etapowych przedstawia wybór odpowiednich budynków, albowiem najwięcej na ten cel nadające się gmachy już przez Zarząd wojskowy na cele mobilizacyjne desygnowane zostały. Wobec tego należałoby u wyższych władz wojskowych uzyskać w tych miastach przynajmniej, w których dobór innego gmachu jest niemożliwy, zwolnienie wybranych na szpitale budynków od użycia ich na cele mobilizacyjne. W wielu stacyach nie ma potrzebnej ilości dozorców dla chorych, tudzież czuć się daje brak ludzi wyćwiczonych w transporcie chorych i rannych. Zarząd postanowił przeto w r. b. przystąpić do wyuczania dozorców w pielęgnowaniu i przenoszeniu chorych i utworzyć z tych ostatnich miejscowe kolumny do transportu chorych i rannych. Nauka dozorców trwać będzie dni 14. Pobierać będą płacę dzienną. Pilniejsi, którzy znaczne poczynią postępy, otrzymają pieniężne nagrody. Nauka osób chcących należeć do miejscowych kolumn do transportu rannych odbywać będzie przez 4 lub 5 niedziel za wynagrodzeniem pół lub całego dnia roboczego. Na razie przeznaczone są do tego następujące stacye: Kraków, Tarnów, Przemyśl, Lwów, Stanisławów, Tarnopol, Rzeszów, Stryj, Sambor, Kołomyja i Złoczów.

Wydział uchwalił użyczyć Biuru krajowemu kredytu rocznego do wysokości 1.800 złr. tak, aby już w pierwszym roku około 100 dozorców dla chorych i 100 osób do noszenia rannych było wyćwiczonych.

W marcu roku z. urządzonym został wspólnie ze Stowarzyszeniem dam magazyn w pałacu namiestnikowskim. W magazynie znajduje się oprócz bielizny kompletny rynsztunek polny dwóch kolumn do transportu rannych. Rynsztunek ten jest własnością Zarządu Związku w Wiedniu. Zarząd, powodując się względami oszczędności, postanowił w r. z. nie zakupywać sprzętów i przyborów szpitalnych, wychodząc zapatrywania, iż kapitał wydany, na zakupno tych, przedmiotów stałby się bezużytecznym, podczas gdy obecnie się oprocentowuje, a przedmioty te i przy najlepszej konserwacyi ulegałyby zniszczeniu. Z czasem jednak Zarząd odstąpić będzie musiał od tego zapatrywania, na którem cierpiałoby poprzednie akcyi ratunkowej, która w 14 dniach po ogłoszeniu mobilizacyi winna wejść w życie, i pójść za przykładem stowarzyszeń innych krajów, które magazyny swe hojnie zaopatrują we wszelkie przybory szpitalne. Zarząd Związku w Wiedniu poruczył Stowarzyszeniu krajowemu organizacyę t. z. przystanków dla chorych bez przenocowania. Przystanki te utworzone będą w stacyach etapowych w Tarnowie, Przemyślu, Krakowie, Chyrowie, Nowym Sączu, Lwowie, Stryju i Stanisławowie. Celem zaś tych przystanków jest cucenie chorych i rannych podczas transportu koleją, poprawianie im opatrunków i umieszczenie w odpowiednim lokalu tego rodzaju ciężko chorych, którzy dalej nie mogą być transportowani.

W ciągu r. z. wpłynęło do głównej kasy krajowej jako kasy Stowarzyszenia ogółem 2.606 wkładek, tj. o 381 mniej niż w r. 1883. Według wykazów biur powiatowych stan członków zwyczajnych wynosi 2850. Dochód rzeczywisty w r. z. wynosił 550 zł. w kapitale stałym, a 9 600 zł. w kapitale obrotowym, razem 10.150 zł czyli, potrąciwszy od tego zaległości pobrane za r. 1883 w kwocie 1.134 zł. tylko 9.016 zł. W ogóle dochód ten mniejszy jest od poprzedniego o 1625 zł.

Największym wydatkiem był 30 prc. udział za r. 1883, przesłany do centralnego funduszu w kwocie 2.992 zł. Natomiast 30 prc. ten udział za r. z. wynosi tylko 2.580 zł. Dalszym wydatkiem jest kwota 2000 złr, jako datek dla powodzią dotkniętych w Galicyi. Koszta zarządu wynosiły 1.167 zł. Do kasy oszczędności przeniesiono gotówkę 4.536 zł. W porównaniu wydatków z dochodami okazuje się powiększenie majątku o 3.544 zł. Stan jego z końcem r. z. wynosił 5.793 zł. w gotówce, a 33.347 zł. w efektach.

Nie możemy pominąć wzmianki o ofiarności Zarządu Związku, który na powodzią dotkniętych w Galicyi ofiarował 3000 zł W składzie Zarządu i biura krajowego nie zaszła żadna zmiana.

Powyższe sprawozdanie przyjęło zgromadzenie do zatwierdzającej wiadomości i udzieliło Zarządowi absolutoryum za gospodarkę finansową, poczem p. A. Jasiński przedłożył wnioski co do zmiany statutów i zasadniczych postanowień, jakie musiały nastąpić w skutek zmiany statutów Związku, dokonanej w Wiedniu na V ogólnem zebraniu centralnego Związku. Zmienione statuta przedłożone będą wys. Namiestnictwu do zatwierdzenia. Zgodnie z życzeniem delegata lwowskiej pożarnej straży ochotniczej p. Majewskiego, i po wyjaśnieniach ze strony protomedyka, dr. Biesiadeckiego, uchwaliło zgromadzenie polecić Zarządowi, ażeby zajął się kwestyą praktycznych ćwiczeń w używaniu przyrządów dla rannych; ćwiczenia takie dla ochotniczej straży ogniowej *Sokoła*, mają być urządzone w lecie r. b.

Rada miasta Lwowa.

(*Posiedzenie z dnia 11 marca*).

(*L*) Przewodniczącego p. Dąbrowskiego zainterpelowano ponownie w sprawie statutu dla domu ubogich, która to kwestya wlecze się od wielu lat, a trafia na ważne przeszkody, jakie powstają przy zamiarze zlania dwóch odrębnych funduszów, dla ubogich chrześcian i izraelitów, w jeden fundusz. P. przewodniczący, a następnie dr. Semilski, jako sprawozdawca tej sprawy w sekcyi II, wyjaśnił przeszkody, jakie uniemożliwiają ułożenie statutu dla domu ubogich, pomiędzy temi przeszkodami jest także okoliczność, że dotychczas, mimo ponawianych próśb, nie przysłano statutów dla domów ubogich, obowiązujących w Wiedniu, Pradze i Krakowie.

Z porządku dziennego nastąpił wybór pierwszego wiceprezydenta miasta, w miejsce dr. A. Czyżewicza, który, jak wiadomo, złożył tę godność. Na 63 głosujących oddano 44 głosy p. dr. M Madejskiemu.

Z kolei dr. Semilski przedłożył do uchwały wnioski komisyi budżetowej co do preliminarza przychodów miejskich na r. b. Bez dyskusyi uchwalono cały dział dochodów; przytaczamy tylko nagłówniejsze pozycye: Dochód z dóbr ziemskich (czysta nadwyżka) 22.747 zł.; dochody z gruntów miejskich 3,387; z budynków miejskich 26.120 zł.; dochód z m. opłat konsumcyjnych od napojów gorących 312.000 zł.; dochód z m. myta drogowego 115.000 zł.; z opłat za zajęcie placów 28.023 zł.; opłaty policyjne od zarobków 4.500 zł.; opłaty sanitarne i pogrzebowe 15.000 zł.; opłaty na specyalne potrzeby gminne 61.370 zł.; odsetki od kapitałów czynnych 9.402 zł.; zwroty wydatków rzeczywistych 18.750; dochody rozmaite 25.300 zł.; dochody nadzwyczajne, ze sprzedaży gruntów 70.000 zł.; dodatek do podatku konsumcyjnego i podatek od psów 86.000 zł.; dodatki czynszowy gminny i dodatki de podatków stałych 245.846 zł. Ogółem wynoszą preliminowane i uchwalone dochody 998.905 złotych

Dalej uchwaliła Rada bez dyskusyi specyalny budżet funduszu dóbr, należących do gminy m. Lwowa, który to budżet kończy się nadwyżką w dochodach w kwocie 22,747 zł.

Dr. Roszkowski referował specyalny budżet funduszu szkolnego. Bez dyskusyi uchwalono wydatki: Na płace nauczycieli i nauczycielek szkół ludowych tudzież na emolumenta w gotówce 97 540 zł., wartość emolumentów w naturze i remuneracye katechetów 4.340 zł, na potrzeby szkolne i urzędowe 1.118 zł., mniejsze wydatki pomijamy. Na szkołę przemysłowo-handlową 9.500 zł., na czynsze najmu 13.480 zł, wartość czynszowa ubikacyj szkół umieszczonych w budynkach miejskich 42.830 zł. Wydatki na wyższą szkołę realną zł. 11.173, na gimnazyum Franciszka Józefa 8.880 zł.

Trzykrotnie uchwaliła już reprezentacya miejska (po raz ostatni w połowie r. z) że we Lwowie ma powstać gimnazyum żeńskie; celem otwarcia tej instytucyi w r. b. (jak opiewała uchwała) preliminowała komisya budżetowa kwotę 4000 zł., ale zarazem pod nieobecność referenta budżetu szkolnego, dr. Roszkowskiego, uchwaliła komisya budżetowa następującą rezolucyę: „Komisya wyraża zdanie, iż kwota 4000 zł. wstawiona na założenie gimnazyum żeńskiego, może być wykreśloną, gdyż nie ma nadziei, ażeby ta szkoła w r. b. weszła w życie" Dr. Roszkowski, wykazawszy sprzeczność zachodzącą między samym preliminarzem a zacytowaną rezolucyą, która zmierza widocznie do zaniechania otwarcia gimnazyum żeńskiego w ciągu r. b. wniósł ażeby Rada nad rezolucyą proponowaną przez komisyę budżetową przeszła do porządku dziennego Nad tą sprawą wszczęła się bardzo ożywiona rozprawa; przemawiało kilkunastu mowców, którzy po większej części wznowili zeszłoroczną burzliwą dyskusyę na temat: „czy gimnazyum żeńskie we Lwowie jest potrzebne, czy nie jest potrzebne? Nadaremnie starali się pp. dr Roszkowski i Czerny przekonać preopinantów że ta kwestya jest już stanowczo rozstrzygniętą trzykrotnemi uchwałami, z których ostatnia zapadła w r. z.; pp. preopinanci starali się udowodnić, że gimnazyum żeńskie na razie nie jest potrzebne, ale natomiast zachodzi konieczna potrzeba wybudowania szkoły ludowej na Zofiówce, albo na Pasiekach, która to kwestya nie dawniej jak w przeszłym tygodniu została załatwiona w duchu negatywnym. Mimo tych uchwał, mimo dosadnych argumentów przytoczonych przez dr. Roszkowskiego w obronie gimnazyum żeńskiego, powzięła Rada wczoraj uchwałę, że kwota 4000 zł. nie ma służyć na otwarcie gimnazyum żeńskiego w rb., lecz ma być użytą na wybudowanie szkoły ludowej na Zofiówce, albo na Pasiekach.

OSTATNIA POCZTA

Najj. Pan brał przedwczoraj udział w łowach pod Gödöllö i powrócił wieczorem do Wiednia. W orszaku Monarchy znajdowali się pomiędzy innymi, także książę Adolf Nassauski.

Najd. Arcyksiążę Ludwik Wiktor wyjechał d. 9 b. m. do Monachium.

Najd. Arcyksiążę Franciszek Ferdynand d' Este, przybył d. 26 lutego do Aleksandryi, zkąd po krótkim pobycie miał udać się do Palestyny.

Presse dowiaduje się, iż pomimo odpornej postawy rządu węgierskiego, w wiedeńskich kołach decydujących są tego przekonania, że jedynie tylko przywrócenie akademii józefińskiej, mogłoby zaradzić radykalnie wzmagającemu się brakowi lekarzy wojskowych. Gdyby przeto rząd austryacki oświadczył się w myśl wniosku wspólnego Ministerstwa wojny za reaktywowaniem tej akademii, rząd węgierski zaś przeciw, i gdyby pomiędzy rządami nie dało się osiągnąć wyrównania zachodzących różnic, w takim razie, nicby nie pozostało innego, jak odwołać się do orzeczenia Korony.

Na wczorajszem posiedzeniu Izby deputowanych przekazano nowelę cłową komisyi złożonej z 24 członków, dwa inne zaś przedłożenia przedwczoraj wniesione, komisyi budżetowej.

Przed przejściem do dalszej dyskusyi szczegółowej nad budżetem mianowicie tytułem „szkoły średnie" zabrał głos p. Minister wyznań i oświecenia baron Conrad, celem wyjaśnienia lub sprostowania niektórych faktów. P. Minister oświadczył,

iż w sprawie poruszonego przez posła ks. Greutera, zeszłorocznego zajścia na uniwersytecie wiedeńskim wypowiedziano już ostatnie słowo: mianowicie senat akademicki co do zachowania się studentów, zaś najwyższa władza co do postępowania profesorów. O rezultacie dochodzenia wolno każdemu się przekonać. P. Minister oświadczył dalej, że nie jest w możności skontrolowania dat i cyfr przytoczonych przez dep. Greutera w kwestyi wyznania religijnego sił nauczycielskich na uniwersytecie wiedeńskim, albowiem nie prowadzi listy profesorów według wyznania (*oklaski na lewicy*), niewiadomem mu jest także i teraz, jakiego wyznania religijnego jest ten lub ów profesor, gdyż przy nominacyi uwzględnia się tylko zdolności naukowe, wiedzę (*brawo z lewicy*), zasługi na polu umiejętności, ale nie wyznanie religijne. Jasny zresztą tekst ustaw zasadniczych wyklucza wszelką pod tym względem wątpliwość. (*Bardzo słusznie z lewicy*).

W kwestyach nauki nie było nigdy zwyczajem rozstrzygać wśród równych stosunków na korzyść nie chrześciańskich kandydatów, ponieważ o wyznanie chodzi tylko wówczas, jeśli potrzeba obsadzić posadę kierownika szkoły ludowej, albo nauczyciela religii. Należy pozostawić dep. Greuterowi ocenienie, czy było stosownem obecność Monarchy przy otwarciu uniwersytetu tu i w podobny sposób omawiać.

Z powodu dawnego i tradycyjnego zaufania, jakie państwo i władze posiadają do uczącej się na uniwersytecie wiedeńskim młodzieży, stało się już zwyczajem, że w murach uniwersytetu nie ma publicznych organów straży bezpieczeństwa, w skutek czego rektor zarządził wszystko, co potrzeba, aby studenci sami czuwali nad utrzymaniem porządku i bezpieczeństwa (*oklaski z lewicy*)

Wyciągany ztąd wniosek, że rozporządzenia te miały na celu powstrzymać nieodpowiednie postępowanie studentów, jest zupełnie bezpodstawny. Również byłoby wielkim błędem mniemać, że policya i wojsko w razach, gdy przy wielkich uroczystościach Monarcha osobiście się pojawia, powoływane są dlatego, aby zapobiedz ewentualnemu, nieodpowiedniemu i nieprzyzwoitemu zachowaniu się publiczności.

Tak źle u nas w Wiedniu jeszcze nie jest (*żywe oklaski z lewicy*). Policya i wojsko bywają powoływane, aby zapobiedz zwykłym nieporządkom, które są bardzo naturalne w razie zebrania się tysięcy osób.

Podobnie też było przy otwarciu uniwersytetu. Studenci podjęli się roli organów straży bezpieczeństwa, i poinformowano ich o sposobie, w jaki najlepiej wywiążą się z z tego zadania.

Studenci poczytywali sobie też to za wysoki zaszczyt i spełnili swój obowiązek, nietylko godnie, ale i w taki sposób, iż przy tej sposobności zamanifestował się nie tylko głęboki szacunek, ale i prawdziwy entuzyazm dla Dynastyi cesarskiej.

P. Minister oświadczył dalej, że uważa za swój obowiązek powiedzieć to w Izbie, bo pożałowania godną jest okoliczność, iż w niektórych dziennikach prowincyonalnych spotkać się można z mniemaniem, jakoby tylko na prowincyi lojalność była prawdziwą (*żywe i przeciągłe oklaski z lewicy*). Lojalność w Wiedniu występowała zawsze na plan pierwszy i tak też nadal będzie Minister sądzi, że jako były namiestnik w Wiedniu, może być pod tym względem klasycznym świadkiem.

P. Minister mniema, że byłoby rzeczą słuszną, gdyby w domach duchownych i na probostwach w Tyrolu, gdzie panuje miłość prawdy i miłość chrześciaństwa, nie czytywano takich dzienników, które tak nieprawdziwe i tendencyjnie fałszywe szerzają wieści. (*Żywe oklaski po prawicy*).

P. Minister omawia w końcu wywody Gregra o stosunkach na wydziale medycznym uniwersytetu czeskiego w Pradze

Na przedwczorajszem posiedzeniu komisyi dla sprawy szkół przemysłowych obradowano dalej nad przedłożonem przez radcę sekcyjnego, br. Dumreichera, referatu o urządzeniu szkół rękodzielniczych, przyczem dyskutowano także nad normalnym statutem dla tych zakładów. Reprezentanci z Galicyi, ks. Czartoryski, hr. Dzieduszycki i dr. Weigel oświadczyli wobec wniosku co do urządzenia szkół rękodzielniczych, że sejm galicyjski, tudzież galicyjska krajowa rada szkolna, muszą sobie zastrzedz kompetencyę w kwestyi powoływania do życia podobnych zakładów.

Wczoraj zebrała się w Berlinie pruska Rada stanu, aby wziąć pod rozwagę wszystkie projekta podatku giełdowego, i zdać w tej mierze rządowi swoją opinię.

Niektóre dzienniki doniosły, że nominacya ks. kard. Ledochowskiego na sekretarza brewów papieskich, sprawiła w Berlinie niekorzystne wrażenie. Zdaniem korespondenta watykańskiego do *Pol. Corr.* wiadomość ta jest zupełnie bezzasadną. Sekretaryat brewów wyklucza każdy inny urząd kościelny, a zwłaszcza jurysdykcyę dyecezyalną, a nadto sekretarz brewów jest nieusuwalny. Kazdy też, kto zna charakter nieporozumień między Kuryą a Berlinem, pojmie jasno, że udzielenie kardynałowi Ledochowskiemu urzędu kościelnego, wykluczającego wszelką inną funkcyę, w pruskich sferach rządowych nie może sprawić niekorzystnego wrażenia.

Pogłoska o ewentualnej rezygnacyi arcybiskupa kolońskiego i o prawdopodobnem podniesieniu go do godności kardynalskiej, jest, jak donosi wspomniany korespondent, równie bezzasadną.

Do dzienników wiedeńskich telegrafują z Rzymu, iż kwestya obsadzenia stolicy arcybiskupiej w Poznaniu jest już w zasadzie rozstrzygniętą; Watykan jednakże waha się przyjąć zaproponowaną przez Prusy kandydaturę ks. dziekana Wanjury, gdyż duchowny ten, jako nie posiadający ścisłej spójni z kołami polskiemi, nie mógłby wywierać na nie należytego wpływu, ani używać odpowiedniej powagi.

W artykule zatytułowanym: „Welehrad i Petersburg“ pisze watykański *Moniteur de Rome*: „Rossya bardzo źle odwdzięcza się Stolicy św. za jej taktowne i umiarkowane postępowanie w sprawie uroczystości jubileuszowej św. Metodego. Wywiezienie biskupa wileńskiego jest aktem, który nie może przyczynić się do ścieśnienia węzłów przyjaźni pomiędzy Petersburgiem i Watykanem“

Główny organ stronnictwa radykalnego w Serbii dziękuje królowi Milanowi w gorących słowach za ułaskawienie 665 powstańców, skazanych na dłuższe lub krótsze więzienie, nazywa akt ten perłą w uroczystości królewskiej i zapewnia, że wspaniałomyślność króla znajdzie radosny odgłos i przyczyni się do utrwalenia przyszłości Serbii.

W francuskiej Izbie poselskiej, przed rozpoczęciem obrad nad budżetem, gdy skrajna lewica domagała się od rządu prostego ogłoszenia budżetu w pierwotnem brzmieniu podług redakcyi Izby, odparł Ferry, iż pragnie przedewszystkiem porozumienia, a dalej rzekł: Senat nie rościł nigdy pretensyj do uchwalania nowych podatków. Konstytucya nie pozwala na to, ażeby ogłaszać budżet bez przyzwolenia i zgody senatu, a jeżeli senat odracza budżet, to musimy uciec się do prowizoryum. Gdy na posiedzeniu następnem przystąpiono do szczegółowych obrad, Izba, jak już doniósł telegram, odrzuciła wiele pozycyj budżetu wyznaniowego, ale nie wszystkie, gdyż kredyta na stypendya dla seminaryów duchownych zostały przyzwolone. Izba zgodziła się także na częściowe przyzwolenie kredytów dla kanoników. Uchwalony w tej postaci budżet odejdzie ponownie do senatu, który postanowił wystąpić z opozycyą przeciw radykalizmowi Izby.

Z przedstawionego Izbie belgijskiej wywodu ministerstwa w sprawie Kongo wynika, że rząd i większość konserwatywna Izby poczytują kwestyę tę za międzynarodową i nie chcą przedstawić projektu, przez któryby Belgia przyjmowała jakiekolwiek zobowiązania. W skutek pospiesznego załatwienia tej sprawy nie dopuściła prawica, ażeby Frère-Orban mógł był zabrać głos w tym przedmiocie. Prezes Izby poselskiej podał natychmiast po odczytaniu wywodu rządowego wniosek, ażeby wybrać komisyę, któraby się zajęła adresem do króla. Izba przyjęła wniosek jednogłośnie.

Telegramy londyńskie do pism zagranicznych donoszą: Dnia 10 bm. odbyła się konferencya ministrów Granville'a, Derby, Kimberleya i Childersa w ministerstwie kolonij, której przedmiotem było roztrząsanie istniejących pomiędzy Anglią a Niemcami różnic w sprawach kolonialnych. Ministrowie zgodzili się na projekt ułożenia ugody co do spraw afrykańskich i australijskich i przedstawienia jej w formie sprawozdania kanclerzowi Niemiec. W sprawie aneksyj na terytoryum Wiktoryi, oświadczył angielski sekretarz misyi baptystów, że nie może bezwarunkowo zapewnić, czy konsul Hewett zaanektował także górzyste a jedynie wartość pewną mające terytorya w głąb za Wiktoryą. Polak Rogoziński anektował wprawdzie wiele dla rządu angielskiego na własną rękę, ale rząd angielski nie wszystkie jeszcze wzmiankowane nabytki ratyfikował. Dokładnych i szczegółowych relacyj o tych zajściach nie otrzymał dotychczas rząd angielski.

TELEGRAMY GAZETY LWOWSKIEJ

Wiedeń, 12 marca. Izba deputowanych, po dłuższej dyskusyi, przyjęła wczoraj na posiedzeniu południowem tytuł „szkoły średnie“ wraz z zaproponowanemi rezolucyami, pomiędzy któremi znajduje się rezolucya, żądająca poprawy położenia suplentów szkół średnich.

Na posiedzeniu wieczornem wniosek dep. Keila, domagający się wydania ustawy w sprawie obowiązku uiszczania od koleji państwowych opłat na rzecz kraju i gmin, przekazany został komisyi podatkowej, a to po oświadczeniu p. Ministra skarbu, iż w najbliższym czasie przedłoży Izbie projekt ustawy, uwzględniający wszystkie odnośne uprawnione pretensye, i że rząd nie ma nic przeciw odesłaniu wniosku do komisyi.

Izba przeszła następnie do dalszej dyskusyi nad budżetem ministerstwa oświaty.

Petersburg, 12 marca. (*Tel. pr.*) W kołach dobrze poinformowanych zaprzeczają doniesieniu, jakoby hr. Loris Melikow miał zająć stanowisko p. Nelidowa, dotychczasowego ambasadora rossyjskiego w Konstantynopolu.

Gubernatorem Inflant, w miejsce popadłego w niełaskę Szewicza, ma zostać hr. Toll, zięć hr. Tołstoja.

Wiedeń, 12 marca. (*Tel. pryw.*) Doniesienia z Prizrendu i innych miejscowości Starej Serbii potwierdzają pogłoskę o wzmaganiu się rozruchów w okolicy Prizrendu i Kossowa, tudzież o starciach nad Drinem pomiędzy wojskami tureckiemi i albańskimi rokoszanami. — Rząd turecki, pomiędzy innemi, udał się także do rządu austro-węgierskiego z prośbą o wydanie zakazu przewożenia broni do Starej Serbii.

Opawa, 12 marca (*Tel. pr.*) Rada miejska uchwaliła wysłać petycyę przeciw objęciu tutejszego gimnazyum czeskiego pod zarząd państwa.

Berlin, 12 marca. (*Tel. pr.*) Ks. Bismarck miał zawiadomić gabinet angielski, że skoro otrzyma dokładną relacyę o zajściu z flagą na Wiktoryi (dotychczas bowiem nie otrzymał odnośnego sprawozdania), pociągnie sprawców do odpowiedzialności.

Berlin, 12 marca. (*Tel. pryw.*) Do *Kreuz Ztg.* telegrafują z Paryża, iż koła tamtejsze uważają rossyjsko angielskie nieporozumienie w kwestyi Afganistanu jako w większej części zażegnane.

Bukareszt, 12 marca. Na interpelacyę Cogolniceana co do oświadczenia węgierskiego ministra handlu w sprawie podwyższenia cła od produktów surowych i utrzymania w mocy zakazu o dowozie bydła rumuńskiego, oświadczyli ministrowie Bratiano i Campineano, iż rząd wraz z parlamentem spełni swoją powinność. Izba 78 gł. przeciw 10 głosom (7 posłów wstrzymało się od głosowania) przyjęła porządek dzienny, wypowiadający zaufanie w energię i patryotyzm rządu.

Bukareszt, 12 marca. Senat obradował wczoraj nad interpelacyą w sprawie zakazu dowozu bydła rumuńskiego do Austro-Węgier. Po odpowiedziach, danych przez Bratiana i Campineana, senat uchwalił porządek dzienny, wyrażający zaufanie w patryotyzm rządu.

Paryż, 12 marca. Z Honkong telegrafują pod dniem wczorajszym: Po pięciodniowej walce wojska francuskie zajęły pozycye chińskie pod Kelungem. Francuzi stracili 40 w zabitych i 200 rannych.

Paryż, 12 marca. Dzienniki radykalne zapewniają, że aresztowani we wtorek socyaliści zostaną odstawieni do granicy. Dzienniki te protestują przeciw takiemu postępowaniu, które, ich zdaniem, równałoby się nieusprawiedliwionej żadnym słusznym powodem ekstradycyi.

Wydano rozkaz aresztowania tych cudzoziemców, którzy, wydaleni niedawno, przekroczyli samowolnie granicę północną.

Bruksela, 12 marca. (*Tel. pryw.*) Koła handlowe i przemysłowe przywiązują wielkie nadzieje do nowego państwa Kongo. Mówią o utworzeniu różnych spółek i towarzystw, w celu wyzyskania produktów Afryki środkowej.

Rzym, 12 marca. *Agencya Stefaniego* donosi: W skutek pogłoski, iż Mahdi ma zamiar wysłać emisaryuszów do Massouah, otrzymał pułkownik Saletta w Massouah odpowiednie instrukcye. Komendant włoski przedsięwziął już potrzebne środki ostrożności.

Konstantynopol, 12 marca. Sułtan ofiarował 5000 fr. na rzecz ofiar ostatniego huraganu w Katanii i cholery.

Londyn, 12 marca. (*Tel. pryw.*) Ambasador niemiecki hr. Münster w ciągu bieżącego jeszcze tygodnia podpisze porozumienie w sprawie egipskiej.

Dzienniki tutejsze zapatrują się ciągle bardzo poważnie na położenie w Afganistanie.

Londyn, 12go marca. Do *biura Reutera* telegrafują z Kairu: Międzynarodowa komisya dla uregulowania sprawy wolności żeglugi na kanale sueskim, zbierze się w czasie najbliższym w Paryżu

Londyn, 12 marca. W Izbie gmin zapytał O'Conner, czy prawdziwą jest pogłoska o dalszem posuwaniu się wojsk rossyjskich ku granicy afganistańskiej. Childers odparł na to, iż w tej mierze nie otrzymał żadnych informacyj.

Londyn, 12 marca. *Times* ogłasza pismo tutejszego posła argentyńskiego, który oświadcza, iż bezzasadnemi są wszystkie pogłoski o zawarciu pomiędzy Brazylią i republiką argentyńską odporno-zaczepnego przymierza przeciw Chili.

Standard donosi, że gabinet zbierze się dzisiaj dla wzięcia pod obrady ważnych depesz, nadesłanych z Petersburga.

Londyn, 12 marca. Poseł perski konferował po południu z lordem Granvillem. Rozmowa tyczyła się podobno stosunku Persyi do kwestyi granicy afganistańskiej.

Dublin, 12 marca. Na wczorajszem zebraniu członków tutejszej rady miejskiej, należących do stronnictwa narodowego, uchwalono wysłać pismo do Parnella z zawiadomieniem, iż byłoby do życzenia, aby z powodu zapowiedzianego przybycia księcia Walii, neutralna władza municypalna zajęła poważne i godne jej stanowisko. Po dłuższej dyskusyi zebranie odroczyło się do soboty.

Londyn, 12 marca. Według *Timesa*, pomiędzy hr. Herbertem Bismarckiem i lordem Granvillem przyszło do porozumienia a to w tym duchu, iż terytoryum pomiędzy kolonią Baptystów, Wiktoryą i Rio del Rey ma być odstąpione Niemcom, natomiast Wiktorya pozostanie przy Anglii. Niemcy obowiązują się terytoryum na zachód Rio del Rey pozostawić w spokoju i nie wyzyskiwać na własną korzyść możliwych niedokładności w traktatach angielskich z plemionami miejscowemi.

Odpowiedzialny redaktor **Adam Krechowiecki**

W teatrze hr. Skarbka.

We czwartek dnia 12 marca 1885.

TRAVIATA

opera w czterech aktach Józefa Verdi'ego.
Kapelmistrz p. H. Jarecki. Reżyser p. J. Myszkowski

OSOBY:

Violetta Valery	pna Billoni
Flora	pni Kasprowiczowa
Annina	pni Dutkiewicz
Alfred Germont	p. Florjański
George Germont, jego ojciec	p. Rubirato
Gaston wicehrabia de Letoriere	p. Wojnowski
Baron Dauphale	p. Guberski
Markiz Obigny	p. Łomiński
Doktor Grenevil	p. Krykiewicz
Jozef, służący Violetty	p. Chudkowski

Przyjaciele Violetty. — Rzecz dzieje się w Paryżu i okolicy tegoż

Początek o godzinie 7mej wieczorem.

Pociągi kolejowe

od 20 maja 1884
podług zegaru lwowskiego

przychodzą do Lwowa:

Z Krakowa: o godz. 5 min. 36 rano pociąg pospieszny, o godz. 9 min 27 wieczór pociąg osobowy, o godz 11 min. 33 przed południem pociąg mięszany.

Z Czerniowiec: o godz, 10 min. 0 wieczór pociąg pospieszny o godz. 3 min. 35 rano i o godz. 3 min. 52 po południu pociąg mięszany.

Z Podwołoczysk na dworzec główny lwowski: o godz. 10 min 26 wieczór pociąg pospieszny, o godz. 3 min. 5 rano i o g 4 min. 10 po południu pociąg mięszany.

Z Podwołoczysk na dworzec Podzamcze: o godz. 10 min. 13 wieczór pociąg pospieszny, o godz. 2 min. 28 rano i o godz. 3 min. 42 po południu pociąg mięszany.

Pociąg mięszany: o godz. 8 min. 59 rano ze Stryja, Stanisławowa, Chyrowa, Zagórza, Zwardonia.

Pociąg osobowy: o godz. 4 min 37 po południu ze Stryja, Stanisławowa, Drohobycza, Borysławia, Chyrowa.

Pociąg mięszany: o godz. 1 min 59 w nocy z Husiatyna, Stanisławowa, Stryja, Drohobycza Borysławia, Chyrowa, Zwardonia.

Odchodzą ze Lwowa:

Do Krakowa: o godz. 10 min. 46 wieczór pociąg pospieszny, o godz. 4 min. 5 rano pociąg osobowy, o godz. 5 min. 3 po południu pociąg mięszany i o godz. 6 min. 35 rano pociąg mięszany lokalny.

Pociąg mięszany: o godz 7mej z rana do Stryja.

Pociąg osobowy: o godz. 11 min 45 przed południem do Stryja, Stanisławowa, Drohobycza, Borysławia, Chyrowa.

Pociąg mięszany: o godz. 7 min. 5 wieczór do Stryja, Stanisławowa, Husiatyna, Drohobycza, Chyrowa, Zagórza, Zwardonia.

Do Podwołoczysk z dworca **Podzamcze:** o godz. 6 min. 6 rano pociąg pospieszny, o godz. 12 min. 57 po południu i o godz. 10 min. 56 wieczór pociąg mięszany.

Przyjechali do Lwowa
dnia 12 marca 1885.

Hotel George'a

Pp M. Janiszewska z Dzwiniacza. A. Kaczorowski z Krakowa K. Dr. Żywicki z Tarnopola. P. Genazzini ze Stanisławowa Dr. L. Wiszniewski z Krakowa. L. Szawłowski z Przewłoki. A. Rakowski z Hermanowic.

Hotel Angielski

Pp. Fr. Dietrich z Bóbrki. Ks. G. Szaszkiewicz z Przemyśla.

Hotel Europejski

Pp. Dr. C. Isse[illegible]escul z Czerniowiec.

Hotel Francuski

Pp. W. hr. Mniszek z Ostrowa. T. Tarczyński proboszcz z Magierowa.

Hotel Krakowski

Pp S. Taniaczkiewicz z Czerniowiec. Dr. A. Coghen z Buska J. Gawroński z Niska.

Hotel Langa

Pp. K. Kozlik z Wiednia. G. Friedrich z Wiednia.

NADESŁANE.

Podziękowanie.

Opuszczając na czas dłuższy scenę lwowską w celu ukończenia niezbędnej kuracyi, przesyłam serdeczne podziękowanie Szanownej Publiczności lwowskiej, i redaktorom wszystkich dzienników tutejszych za łaskawe poparcie, Szanownym Panom komitetowym Abrahamowiczowi, Krechowieckiemu, Obertyńskiemu i Sawickiemu, za Ich trudy w urządzeniu przedstawienia. Sz. P. Janowi Dobrzańskiemu za odstąpienie teatru. Wnej pannie Praun, Wł. Żeleńskiemu, Wł. Barączowi, J. Köhlerowi za łaskawy współudział. P. Aur. Urbańskiemu za napisanie okolicznościowego prologu. P. Jareckiemu kapelmistrzowi, Lubiczowi i Walewskiemu jako reżyserom, oraz wszystkim łaskawym koleżankom i kolegom za chętną i życzliwą pomoc. Wszystkim serdeczne „Bóg zapłać" i „do widzenia".

Z winnym szacunkiem
Elżbieta Skalska.

Spostrzeżenia meteorologiczne.
(Z obserwatoryum c. k. Uniwersytetu we Lwowie).
z dnia 12 marca 1885.

Barometr 739.59mm. przy temp. 0°C. Psychrometr suchy — 2 3°C. Psychrometr wilgotny— 2.9 C Prężność pary 3.4mm. Wilgoć 87 % Zachmurzenie 0. Wiatr W2. Ozon 8.

Temperatura powietrza — 1 8°R.
Barometr opada.
Stan barometru nad poziom morza 766 19mm.
Najwyższa temperatura dnia wczorajszego 2.0°C
Najniższa temperatura w nocy— 2 6 C
Ilość opadu [illegible] o 7 [illegible] 0.0

Z obserwatoryum c. k. Szkoły politechnicznej we Lwowie

φ = 49°50' λ = 41°41' w. = 340m,5.
Dla 13 marca 1885

E. = + 9m 33,s02. Θ_0 = 23h 24m 51,s94.

[illegible] 12go marca o 5h. 58m. 4 [illegible] o 18h. 19m., 7.

W marcu nastąpi ostatnia kwadra księżyca 8d 8h 30m, 2; nów 6d 7h 13m, 0; pierwsza kwadra 23d 6h 59m, 2; pełnia 30d 6h 16m, 1.

Księżyc będzie się znajdywać w punkcie odziemnym (Apogeum) 9d 10h, 5; w punkcie przyziemnym (Perigeum) 23d 10h, 5.

Równanie czasu będzie przez cały marzec dodatnie, wskutek czego zegary zwykłe, wyprzedzac będą zegary słoneczne o ilość E. w prawdziwe południe.

Średni stan barometru, zredukowany do poziomu Adryatyku. jest na marzec dla Lwowa 761mm średnia temperatura +1°,8C.

Spostrzeżenia meteorologiczne.

11 marca 1885	2h	9h	19h
Stan barometru w milimetr.	737,00	737,54	735,88
Stan termometru suchego w st. Cels.	—0,1	—2,8	—3,1
Stan termometru wilgotnego w st. Cels.	—0,6	—2,4	—3,2
Prężność pary w powietrzu w milimetr.	4,1	3,8	3,5
Wilgotność powietrza względna w %.	90	98	98
Stan nieba.	9	1	1
Kierunek wiatru.	w	w.	w
Moc wiatru.	3	2	2
Ilość opadu mierzonego do 2h 1,mm8. śnieg.			
Najwyższa temperatura w ciągu dnia, odczytana o 9h. 1,0.			
Najniższa temperatura w ciągu dnia, odczytana o 9h. —3,8			
Elektryczność powietrza, woltów	+58	+250	+216

(N. B. 12/3 [illegible] 5 od 12h w połud., do 12h w połud. 13 3 1885).

Przy wietrze zachodnio południowym temperatura się cokolwiek podnosi, zachmurzenie powiększa, wilgoć powietrza zmienna, dzisiaj pogodnie i jutro jeszcze pogoda możliwa.

Cennik lwowskiej izby handlowej i przemysłowej.
Lwów dnia 11 marca 1885.

	płacą zł.	ct.	żądają zł.	ct.
	walutą austr.			
1. Akcye za sztukę. (bez kupona)				
Kol. g. Kar. Lud. po 200 zł. m. k.	267	75	271	—
Kol. lwow.-czer.-jas. po 200 zł. wa.	224	—	227	50
Banku hip. galic. po 200 zł. w. a.	284	—	288	—
Banku kred. gal. po 200 zł. w. a.	237	—	242	—
2. List. zast. za 100 zł. (bez kupona bieżącego)				
Tow. kredyt. galic. 5 pr. w. a.	99	70	100	70
„ „ „ 4 pr. w. a.	91	50	93	—
„ „ „ 5 pr. okresowe	99	70	100	70
Tow. kred. gal. 4 pr. wa. los 41½ l.	88	30	89	30
Banku hip. galic. 6 pr. w. a.	101	40	102	40
„ „ „ 5 pr. w. a.	97	—	98	—
„ „ „ 5 pr. w. a. wylosowane z 10 pr. premią	99	—	100	—
Listy dłużne g. Z. kr. wł. dawniej 6 pr.) 3 pr. w. a. w likwidacyi	58	—	60	—
Listy dłużne g. Z. kr. wł. (dawniej 5 pr.) 2½ pr. w. a. w likwidacyi	58	—	60	—
4½ prc. kraj. listy zastawne	91	25	92	25
3. Listy dłużne za 100 zł.				
Ogóln. rol. kred. Zakład dla Gal. i Bukow. 6 pr. los. w 15 lat.	—	—	—	—
4. Obligi za 100 zł.				
Indemniz. galic. 5 prc. m. k.	102	25	103	25
Oblig. Komunalne gal. Zakł. kred. włościańsk. (dawn. 6 pr.) 3 pr. wa.	—	—	—	—
Obligi komunalne Banku krajowego 5 pr. w. a. I emisyi	96	75	97	75
Pożyczki kr. z r. 1873 po 6 pr. wa.	102	75	104	—
Pożyczki kr. z r. 1883 po 4½ pr. wa.	90	60	91	60
5. Losy miasta Krakowa	18	—	20	—
„ „ Stanisławowa	22	50	24	50
6. Monety.				
Dukat holenderski	5	71	5	81
Dukat cesarski	5	74	5	84
Napoleondor	9	74	9	84
Półimperyał	10	07	10	17
Rubel rossyjski srebrny	1	54	1	64
„ „ papierowy	1	28	1	30
100 marek niemieckich	60	05	60	80
Srebro	—	—	—	—
Kupony w srebrze	—	—	—	—

Kurs giełdy wiedeńskiej
z dnia 9 marca 1885.

1. Dług państwa.	płacą	żądają
Jednolity dług państwa w bankuot.		
maj-listopad	83.65	83.80
luty-sierpień	83.65	83.80
Jednolity dług państwa w srebrze.		
styczeń-lipiec	84.20	84.35
kwiecień-październik	84.25	84.40
Losy z roku 1854 po 250 złr. m. k. 4 pr.	129.—	129.75
„ „ 1860 po 500 złr. w. a. 5 pr.	139.30	139.80
„ „ 1860 po 100 złr. 5 pr.	142.25	142.75
„ „ 1864 po 100 złr.	171.75	172.25
„ „ 1864 po 50 złr.	171.50	172.—
Renty Com. po 42 lir. austr.	43.—	45.—
Listy zastaw. domen. państw. po 120 złr. 5 prc.	153.—	153.60
Austr. Asyg. skarb. zwrotne 1882 5 pr.	—.—	—.—
Renta papierowa 5pr. z r. 1881	99.20	99.40
Austr. renta zł. wolna od podatk. 4pr.	109.40	109.55
2. Obligacye indemn. 5 pr. (za 100 zł. m. k.)		
Czech	106.50	—.—
Bukowiny	102.50	103.25
Galicyi	102.50	103.—
Niższej Austryi	105.—	106.25
Siedmiogrodu	103.—	103.50
Węgier	103.50	104.—
3. Akcye.		
Bank Anglo-aust. 200 zł. emit. zł. 120	105.50	106.—
Inst. kred. dla handlu po 160 zł.	302. 5	303.—
Niższo-austr. tow. eskont. po 500 zł.	625.—	632.—
Gal. banku hip. po 200 zł.	—.—	—.—
Gal. bank. d. han. i prz. a 200 zł. wpł. 40 pr.	—.—	—.—
Gal. zakł. kred. ziemsk. a 200 zł.	—.—	—.—
Bank dla krajów koronnych a 300 zł. wpł. 50 pr.	—.—	—.—
Banku austro-węgiersk. a 600 zł.	869.—	872.—
Kol. Albrechta a 200 zł. w srebrze	—.—	—.—
Aust. Tow. żeglugi par. dun. po 500 zł. m.	526.—	528.—
Kol. Cesarzowej Elżbiety po 200 zł. m.	236.75	237.—
Kol. Preszow-Tarn. (w. e.) a 200 zł.	—.—	—.—
Północna kolej po 1000 zł. m. k.	2480	2485
Kol. Kar. Ludw. po 200 zł. m. k.	268.75	269.25
Lwow.-Czern. kolei po 200 zł. w. a. war.	225.—	225.50
Tow. kol. żel. państw. po 200 zł. m. k.	306.75	307.25
Połud. kol. państw. po 200 zł. w. a.	138.80	139.30
I. kol. węg. gal. a 200 zł. w srebrze	180.75	181.25
4. Listy zastawne losowane.		
Ogólny rolniczo-kredytowy Zakład dla Galicyi i Bukowiny w 15 l. 6 pr.	—.—	—.—
Powsz. austr. zak. kr. ziem. 4½ pr. w. złocie w 40 l.	99.—	99.50
„ „ „ premiowe po 3 pr.	98.25	98.75
Gal. zak. kr. ziem. Krak. los w 18 l. 6 pr.	99.50	100. -
„ „ „ „ w 20 l. 7 pr.	100.—	—.—
„ „ „ „ w 36 l. 5½ pr.	99.50	100.—
Gal. Tow. kred. w. a. po 4 prc.	91.50	92.50
„ „ „ „ po 5 prc.	99.90	100.30
„ „ „ „ po 5 prc. w 37 latach zwrotne	99.90	100.30
Gal. banku hip. po 6 prc.	101.30	101.80
Gal. Zakł. kred. włośc. po 6 prc.	—.—	—.—
Banku austro-węgiersk. po 5 prc.	102.90	103.10
Węg. Tow. ziem akc. po 5½ prc.	—.—	—.—
„ Zakł. kr. ziems. po 5½ prc.	103.—	104.—
5. Obligacye z prawem pierwszeństwa (za 100 zł.)		
Kol. Albrechta a 300 zł. 5 pr. w. a.	100.20	100.50
Tow. kol. żel. Preszów-Tarnów (w. ex.) a 300 zł. 5 proc. w srebrze	100.50	—.—
Kol. pół. po 100 zł. m. k.	105.75	106.25
„ „ po 100 zł. w. a.	102.—	—.—
Kol. gal. Kar Lud. emisya z r. 1881 po 4½ prc.	100.75	101.—
dtto. dtto. (Jarosław-Sokal)	99.75	100.25
Kol. Lwow.-Czer.-Jass. III. emis. a 300 złr. 5 prc. w srebrze z r. 1865	83.—	83.25
z r. 1867	91.60	91.90
z r. 1868	—.—	—.—
z r. 1872	—.—	—.—
Węg. gal. kol. a 200 zł. 5 pr. w. a.	100.—	100.30
6. Losy.		
Inst. kr. dla han. i pr. po 100 zł. w. a.	179.—	179.50
Clarego po 40 zł. m. k.	43.—	43.50
Tow. żegl. par. na Dunaju po 100 zł. m. k.	114.50	115.50
Keglevicha po 10 zł. m. k.	19.—	—.—
Losy miasta Krakowa po 20 zł. w. a.	18.50	19.—
Pożyczka miasta Lublany po 20 zł.	23.—	24.—
Pożyczka miasta Budy po 40 zł. w. a.	47.—	—.—
Palfiego po 40 zł. m. k.	39.75	40 25
Czerwon. krzyża austr. Tow. po 10 zł.	16.40	16.70
„ „ węgiersk. „ po 5 zł.	9.50	9.75
Fundacya szpitala Arcyks. Rudolfa po 10 zł. w. a.	19.—	20.—
Salma po 40 zł. m. k.	54.50	55.—
St. Genois po 40 zł. m. k.	49.—	49.25
Pożycz. m. Stanisławowa (po 20 zł. w. a.)	24.—	—.—
Poż. Tryestu po 100 zł. m. k.	130.—	131.50
„ „ po 50 zł. w. a.	68.50	69.50
Waldsteina po 2 zł. m. k.	29.75	30.25
Windischgrätza po 20 zł. m. k.	38.—	39.—
7. Weksle (na 3 miesiące)		
Augsburg na 100 zł. w. p. n.	—.—	—.—
Berlin za 100 mark w. p. n.	—.—	—.—
Frankfurt za 100 mark. w. p. n.	—.—	—.—
Hamburg za 100 mark. w. p. n.	—.—	—.—
Londyn za 10 ft. szt.	124.30	124.45
Paryż za 100 fr.	48.95	49.—
Kurs złota.		
Dukat cesarski mon.	5.81.—	5.83.—
„ pełnej wagi	5.77.—	5.79.—
Korona	—.—.—	—.—.—
20-frankówka	9.79.—	9.80.—
Rossyjski imperyał	10.10.—	10.12.—
Talar związkowy	—.—.—	—.—.—
Srebro	—.—.—	—.—.—
Bank krajowy.		
6 prc. obligacye pożyczki krajowej	—.—	—
4½ prc. obligacye pożyczki krajowej	—.—	—.
5 prc. oblig. komunalne banku kraj.	—.—	—.-
4½ prc. krajowe listy zastawne	91.25	—.—

Z lwowskiej Izby handlowej i przemysłowej.
Telegrafowany kurs wiedeński
dnia 11 marca 1885.

	złr.	ct.
Jednolity [illegible]g państwa w banknotach	83	60
„ „ „ w srebrze	84	—
Renta w złocie	109	35
5 prc. austr. rent marcowa	99	25
Akcye banku wiedeńskiego	868	—
„ „ kredytowego	302	60
Londyn	124	25
Srebro	—	—
Napoleondor	9	79
Dukat cesarski mon.	[illegible]	[illegible]1
100 mar k niemieckich	60	[illegible]

DZIENNIK URZĘDOWY

Konkursa.

L. 2096/pr. (1613 1—3)

Pięć posad kancelistów dla prowadzenia ksiąg gruntowych w XI klasie rangi są przy następujących sądach powiatowych do obsadzenia w

1) Mościskach wielkich,
2) Lubaczowie,
3) Bóbrce,
4) Tyśmienicy,
5) Podhajcach.

Ubiegający się o te posady lub o posady kancelistów przy innych sądach powiatowych lub kolegialnych okręgu lwowskiego wyższego sądu krajowego opróżnić się mogące, wniosą swoje należycie udokumentowane podania w drodze przepisanej najdalej do 18 kwietnia 1885 do odnośnych Prezydyów sądów kolegialnych a to co do posady

ad 1—3 we Lwowie,
ad 4 w Stanisławowie,
ad 5 w Brzeżanach.

Ubiegający się o posadę kancelisty dla prowadzenia ksiąg gruntowych, mają wykazać uzdolnienie swe dla prowadzenia ksiąg gruntowych w myśl rozporządzenia ministeryalnego z dnia 10 czerwca 1855 l. 101 dz. p. p.

Kandydaci wojskowi wedle §. 5 ustawy z dnia 19go kwietnia 1872 l. 60 dz. p. p. ukwalifikowani przy obsadzeniu posad kancelistów dla prowadzenia ksiąg gruntowych przed innymi kandydatami tylko wtedy uwzględnieni zostaną, jeżeli zarazem wykażą uzdolnienie swe do prowadzenia ksiąg gruntowych wedle rozporządzenia ministeryalnego z dnia 10go czerwca 1855 l. 101 dz. p. p.

Lwów, 9 marca 1885.

Licytacye.

L. 631. (1289 1—3)

C. k. sąd obwodowy w Kołomyi podaje niniejszem do powszechnej wiadomości że na prośbę Mordka Fraenzla dozwoloną została w celu ściągnięcia kwot 100 zł., 25 zł., 600 zł., 16 zł. 66⅔ ct. z pn. relicytacya części realności pod lk 112²/₄ i sklepu pod lk. 66 w Kołomyi położonych jak libr. haer T. I pag. 865 n. 6 i haer T. II pag. 553 nr. 4 do masy spadkowej Benjamina Rath należących, przy jednym terminie w dniu 24 kwietnia 1885 o 10 godz. przed poł. że cenę wywołania stanowi cena szacunkowa realności 535 zł. zaś sklepu 1100 zł, że ni ruchomości te za jakąkolwiekbądź cenę zostaną sprzedane, że każdy chęć kupna mający 10 proc. ceny szacunkowej jako zakład do rąk komisyi licytacyjnej będzie winien złożyć, że dla wszystkich tych, którymby uchwała licytacyjna nie mogła być doręczoną, lub którzyby później prawa rzeczowe nabyli kuratora w osobie adw. dra Trachtenberga ustanowiono, wreszcie że akt oszacowania, bliższe warunki licytacyjne i wyciąg tabularny w t. s. registraturze można przejrzeć.

Kołomyja, dnia 29 stycznia 1885.

L. 1146. (1564 3—3)

Sąd powiatowy Kęcki odbędzie egzekucyjną sprzedaż realności Kantego i Katarzyny Trojaków w Czańcu, pod nk 99 i N., W. H. 504 położonych, na pokrycie pretensyi adwokata dr. Xawerego Chrzanowskiego w sumie 400 złr. z pn., w sądzie w 2 terminach w dniach 9 kwietnia i 15 maja 1885, każdym razem o godzinie 10 rano.

Cena wywołania 860 złr. wadyum 86 złr Kuratorem dla niewiadomych ustanowiono c. k notaryusza Władysława Podrońskiego w Kętach, a termin do lżejszych warunków na dzień 15 maja 1885, o godzinie 3 po południu.

Kęty, 21 lutego 1885.

L. 15975. (1474 3—3)

Celem zaspokojenia pretensyi 40 złr. z pn., od spadkobierców po Łukaszu Tomczyku Franciszkowi Zajączkowi należącej się, odbędzie się w dniu 20 kwietnia 1885 o godz. 9 rano w sądzie publiczna licytacya połowy realności pod nk. 70 w Chrzanowie. także poniżej ceny szacunkowej 541 złr.

Wadyum 55 złr. Reszta warunków do przejrzenia w sądzie.

C. k. sąd powiatowy.
Chrzanów, dnia 12 stycznia 1885.

Licytacye.

L. 3446. (1562 3—3)
W dniach 27 marca, 28 kwietnia i 28 maja 1885 o 10 rano odbędzie się w sądzie tutejszym przymusowa sprzedaż realności pod lk. 142 w Wysoce położonej, Krzysztofa Bułasia i nieletnich Franciszka, Wojciecha, Jana, Józefa, Michała, Katarzyny i Maryanny Bułasiów własnej, na rzecz zakładu kredytowego włościańskiego pto 253 złr. 39 cnt. wa. zpn.
Cena wywołania wynosi 450 zł. w. a. wadyum 45 złr. w. a.
Resztę warunków przejrzeć można w registraturze sądowej.
Głogów, 30 października 1884.

L. 124. (1581 3—3)
C. k. sąd powiatowy w Sanoku podaje do wiadomości, że na koszt i niebezpieczeństwo nabywcy Izraela Löffla odbędzie się egzekucyjna relicytacya idealnej połowy realności pod l. 106 w Sanoku położonej wedle dom tom I pag. 212 n. 5 haer Sprincy Lieber własnej na jedynym terminie a mianowicie dnia 26 marca 1885 o godz. 10 rano w zabudowaniu tut. sądu za jakąkolwiekbądź cenę.
Wartość szacunkowa i wywołania 3093 złr. 95½ wa. wadyum 155 złr. w. a.
Kuratorem niewiadomych wierzycieli ustanowiony adw. dr. Gaweł w Sanoku.
Bliższe warunki, wyciąg tabularny i akt oszacowania można w sądzie przejrzeć.
Sanok, dnia 11 stycznia 1885.

L. 12032. (1578 3—3)
W c. k. sądzie powiatowym w Dolinie odbędzie się dnia 23 marca, 23 kwietnia i 28 maja 1885 zawsze o godzinie 10 przed południem przymusowa licytacya opisanego w protokole z 14 lipca 1883 l. 5652 gruntu Kopań czyli Zagórze zwanego, należącego do realności nk. 483/63 w Dolinie, małżonków Ołeksy i Maryi Hrycajów własnej, ciała tabularnego niestanowiącej na rzecz Jerzego Regnera cesyonaryusza Piotra Regnera celem ściągnienia sumy 200 złr. w. a. zpn.
Cenę wywołania stanowi wartość szacunkowa 500 zł. Wadyum 50 zł. Dalsze warunki i akt oszacowania przejrzeć można w registraturze.
C. k. sąd powiatowy.
Dolina, 29 stycznia 1885.

L. 661. (1561 3—3)
W tutejszym sądzie odbędzie się o godzinie 10 rano w dniach 26 marca 1885 i 23 kwietnia 1885 powyżej ceny szacunkowej zaś dnia 28 maja 1885 nawet poniżej takowej, licytacya realności l. 30 według wyk. hip. 118 gminy Kamienobród, Hnata Pinczuka własnej, na rzecz ogólnego rolniczo-kredytowego zakładu dla Galicyi i Bukowiny pto 250 złr. zpn.
Cena wywołania 5?0 złr. wadyum 50 złr. Resztę warunków, akt oszacowania i wyciąg tabularny wolno przejrzeć w tutejsz. registraturze.
Dla wierzycieli hipotecznych, ustanowiono kuratorem adwokata dra Flakowicza w Gródku.
Gródek, dnia 26 stycznia 1885.

L. 7286. (1542 3—3)
C. k. sąd powiatowy w Niżankowicach, jako władza spadek po ś. p. Franciszce i Bazylim Smolińskich pertraktująca, ogłasza, że dnia 8 kwietnia 1885 o godz. 9 przed południem w sali sądowej przeprowadzi publiczną relicytacyę części spadkowej realności w Niżankowicach położonej, mianowicie parceli budowlanej 266 objętości 87□o ze stodołą drewnianą i parceli gruntowej 382 objętości 64□o, także niżej ceny szacunkowej za jakąbądź cenę.
Cena wywołania 500 złr. wadyum 10 prc. ceny szacunkowej.
Bliższe warunki można przejrzeć w sądzie.
Niżankowice, dnia 31 grudnia 1884.

L. 12171. (1566 3—3)
C. k. sąd powiatowy w Ropczycach przedsięweźmie dnia 13 kwietnia i 18 maja 1885 każdym razem o godzinie 10 rano w budynku sądowym licytacyjną sprzedaż realności pod lk. 55 w Wielopolu położonej, ciała hipotecznego niestanowiącej, Markusa i Frymety Ullmanów własnej, celem zaspokojenia wierzytelności zakładu kredytowego włościańskiego w likwidacyi we Lwowie pto 600 złr. zpn.
Cena wywołania 1100 wadyum 110 zł.
Na wypadek nie sprzedania tej realności na powyższych terminach za cenę wywołania lub wyższą, do ułożenia warunków ułatwiających wyznaczono termin na dzień 1 czerwca 1885 o godzinie 10 rano.
Resztę warunków oraz protokół zastawniczego opisania można przejrzeć w registraturze.
Ropczyce, 28 stycznia 1885.

L. 8341. (1521 3—3)
C. k. sąd krajowy we Lwowie ogłasza, że w biórze 13 tegoż sądu w celu zaspokojenia pretensyi galic. Kasy oszczędności przeciw Elżbiecie Chrzanowskiej w kwocie 19 zł. 46 ct., 19 zł. 53 ct., 19 zł. 57 ct., 19 zł. 63 ct. i 335 zł. 39 ct. a. w. z przyn. odbędzie się dnia 13 kwietnia, 28 kwietnia i 19 maja 1885, każdym razem o godzinie 10 przed południem przymusowa licytacya do Elżbiety Chrzanowskiej wedle dom. 222 pag. 108 n. 22 haer. należącej realności pod l. 734²/₄ we Lwowie położonej, na których terminach realność ta tylko wyżej ceny wywołania 1054 zł. lub przynajmniej za tę cenę sprzedaną zostanie, że jako wadyum kwota 105 zł. 40 ct. złożoną być ma, warunki licytacyjne w registraturze sądowej przejrzeć lub odpisać wolno, nareszcie że dla wszystkich tych, którzyby po wydaniu wyciągu tabularnego, to jest po dniu 11 stycznia 1885 rzeczowe prawa na wspomnionej realności nabyli, lub którymby uchwały sądowe niniejszej sprawy egzekucyjnej dotyczące, z jakiegobądź powodu doręczone być nie mogły, adwokat dr. Till kuratorem, a jego zastępcą adwokat dr. Horvat mianowany został.
Lwów, dnia 21 lutego 1885.

L. 4287. (1503 3—3)
C. k. sąd powiatowy w Jordanowie podaje do publicznej wiadomości, że w tymże sądzie odbędzie się na dniu 23 kwietnia, 22 maja i 19 czerwca 1885, każdym razem o godzinie 10 przed południem przymusowa sprzedaż przez publiczną licytacyę polany „Zmyślna" w Słonnem położonej, dłużnika Filipa Wojciaka własnej, celem zaspokojenia pretensyi Franciszka Rabskiego w kwocie 100 zł aw. z pn.
Cenę wywołania stanowi wartość szacunkowa w kwocie 180 zł., wadyum wynosi 18 zł. wa. Resztę warunków licytacyjnych można przejrzeć w tut. sąd. registraturze.
C. k. sąd powiatowy.
Jordanów, dnia 25 października 1884.

L. 26249. (1557 3—3)
C. k. sąd powiatowy miej. deleg. w Tarnowie podaje do wiadomości, iż celem zaspokojenia wierzytelności tarnowskiego Towarzystwa zaliczkowego w kwocie 96 zł. a. w. z pn. odbędzie się dnia 21 kwietnia, dnia 19 maja i dnia 16 czerwca 1885, każdym razem o godzinie 10 przed południem egzekucyjna sprzedaż przez licytacyę realności pod l. 12 w Tarnowcu położonej, wykaz hip. l. 13 objętej, Sebastyana Kozła własnej.
Cena wywołania 1506 zł. aw, wadyum 160 zł. aw. Resztę warunków licytacyi, wyciąg hipoteczny i akt oszacowania, przejrzeć można w tutejszej registraturze.
Tarnów, dnia 21 stycznia 1885.

L. 13827. (1558 3—3)
C. k. sąd powiatowy w Bochni ogłasza, iż celem zaspokojenia sumy 936 zł. i 1500 zł. z pn. odbędzie się na rzecz Joachima Schmidta w dniu 23 kwietnia 1885 r. o 10 godzinie rano przymusowa publiczna sprzedaż realności pod l. 8 w Słomce położonej, wyk. hip. l. 8 gminy katastralnej Słomka objętej, dłużnika Jana Wolfa własnej, na którym to terminie realność powyższa za jakąkolwiekbądź cenę, nawet niżej ceny wywołania sprzedaną zostanie.
Cena wywołania wynosi 2911 zł. 50 ct. wa., wadyum 146 zł. 87 ct. Resztę warunków, wyciąg hipoteczny i protokół oszacowania w tut. sąd. registraturze przeglądnąć można.
Bochnia, dnia 29 listopada 1884.

L. 7416. (1480 3—3)
W dniach 9go kwietnia 1885, 7go maja i 8 czerwca 1885, każdym razem o 10 godzinie przed południem, odbędzie się w tutejszym sądzie publiczny przetarg realności dłużnika Wasyla Goszuleńki własnej, pod lk. 303 w Kluczowie-wielkim położonej, ciała tabularnego niestanowiącej, na zaspokojenie należytości 33 złr. a. w. z pn., na rzecz Leiby Rosenkranza.
Cenę wywołania stanowi kwota 210 złr, Zakład zaś 21 złr. a. w.
Powyższa realność zostanie na tych dwóch terminach tylko za lub wyżej ceny wywołania sprzedaną, na trzecim terminie i niżej takowej sprzedaną zostanie.
Kuratorem dla nieobecnego Wasyla Goszuleńko ustanowiono Jurego Wekluka w Kluczowie wielkim.
Protokół zastawniczego opisania i bliższe warunki, mogą być w tusądowej registraturze przejrzane.
C. k. sąd powiatowy.
Peczeniżyn, dnia 23 grudnia 1884.

L. 720. (1553 3—3)
C. k. sąd powiatowy ogłasza, iż na zaspokojenie pretensyi gminy Wierchomla wielka w kwocie 10 złr. z pn., przeprowadzi w Krynicy przymusową sprzedaż gruntu nietabularnego, dłużnika Teodora Rusiniaka z Wierchomli wielkiej w dniach 15 kwietnia, 13 maja i 10 czerwca 1885 zawsze o 10 godzinie rano. Wadyum 8 złr.
Bliższe warunki w registraturze.
Krynica, 17 lutego 1885.

L. 2714 (1599 2—3)
C. k. sąd obwodowy w Stanisławowie oznajmia, że odwołuje licytacyę dóbr „Jezierzany, część Jezierzany i część Bortniki" p. Stanisława Maryi Tyrnona 3 im. Matkowskiego własnych, t. s. uchwałą z dnia 20 grudnia 1884 l. 16743 na 26 marca i 27 kwietnia 1885 rozpisaną.
Stanisławów, 28 lutego 1885.

L. 2643. (1522 2—3)
C. k. sąd krajowy we Lwowie ogłasza, że w sali rozpraw tegoż sądu w celu zaspokojenia pretensyi Towarzystwa zaliczkowego we Lwowie 100 złr. zpn. odbędzie się dnia 20 kwietnia i 19 maja 1885 każdym razem o godzinie 10 przed południem przymusowa licytacya do Stanisława Kosińskiego wedle dom 100 pag. 51 n. 24. 26, 27, 29, 30 i 32 haer należących 8/20 części realności pod l. 315¹/₄ we Lwowie położonej, na których terminach realność ta tylko wyżej ceny wywołania 1338 złr. 58 ct. lub przynajmniej za tę cenę sprzedaną zostanie, dalej że jako wadyum kwota 134 złr. złożoną być ma, że akt oszacowania i warunki licytacyjne w registraturze sądowej przejrzeć lub odpisać wolno, nareszcie, że dla niewiadomych z miejsca pobytu wierzycieli Ignacego Schnitzera i Łucyana Sachnowicza tudzież dla wszystkich tych, którzyby dopiero po wydaniu wyciągu tabularnego, to jest po dniu 24 listopada 1884 rzeczowe prawa na wspomnianych częściach realności nabyli, lub którymby uchwały sądowe niniejszej sprawy egzekucyjnej dotyczące, z jakiegobądź powodu doręczone być nie mogły adwokat dr. Lityński kuratorem, a jego zastępcą adw. dr. Horwath mianowany został.
Lwów, dnia 21 lutego 1885.

L. 17625. (1593 2—3)
C. k sąd obwodowy w Tarnopolu podaje do wiadomości, że celem ściągnięcia zaległych rat pożyczkowych 450 zł. 96 ct, 451 zł. 50 ct., 452 zł. 4 ct. i 452 zł. 61 ct., tudzież resztującego kapitału w kwocie 13579 zł. 36 ct. aw, odbędzie się dnia 15 kwietnia i dnia 15 maja 1885, zawsze o 10 godzinie przed południem na rzecz galic. Kasy oszczędności przymusowa publiczna sprzedaż dóbr Załucze Wierzbówka pretensyi tej za hipotekę służących, jak dom. 431 pag. 205 n. 11 haer., pag. 206 n. 12 haer. i pag 208 n. 14 haer. dłużniczki Józefy Kopystyńskiej własnych.
Cena wywołania, poniżej której dobra te na powyższych terminach sprzedane nie będą 48078 zł. Wadyum 4808 zł. a. w.
Bliższe warunki licytacyjne i wyciąg hipoteczny rzeczonych dóbr przejrzeć można w registraturze tutejszego sądu. Dla wierzycieli hipotecznych, którzyby na dobrach tych po dniu 20 października 1884 prawa zastawu uzyskali, lub którymby uchwała względem dozwolenia licytacyi lub późniejsza uchwała z jakiegokolwiek powodu doręczoną być nie mogła, ustanawia się na ich koszt i niebezpieczeństwo kuratora adw. dra p. adw. dra Glogiera a p. adw. dra Luczakowskiego zastępca tegoż.
Tarnopol, dnia 24 stycznia 1885.

L. 5134. (1647 2—3)
W celu wykonania budowli konserwacyjnych w drodze przedsiębiorstwa w latach 1885, 1886, 1887 na gościńcach państwowych w Myślenickim okręgu budowniczym, odbędzie się w dniu 23 marca 1885 o godzinie 12 z południa, w c. k. starostwie w Myślenicach, licytacya na podstawie pisemnych ofert. Suma fiskalna robót w roku 1885 wykonać się mających wynosi:

w sekcyi Myślenickiej	.	5331 zł. 29½ ct.
„ Krzeczowskiej	.	1244 zł. 21 ct.
„ Jordanowskiej		3848 zł. 86 ct.
Ogółem	.	10424 zł. 36½ ct.

Plany, kosztorys sumaryczny, wykaz cen jednostkowych, jak niemniej ogólne i szczegółowe warunki przedsiębiorstwa tego dotyczące, przejrzane być mogą w wymienionem starostwie, gdzie także oferty, zaopatrzone marką stemplową na 50 ct. i we wadyum wynoszące 5 prc. od sumy fiskalnej, z wyrażeniem cen nietylko cyframi, ale i literami, przed oznaczonym terminem, w dniu licytacyi, najpóźniej do godziny 12tej w południe wnoszone być mają. Oferty wniesione być mogą tak dla pojedyńczych jak i dla wszystkich sekcyj drogowych razem, zatwierdzenie oferty nastąpi jednak w każdym razie według pojedyńczych sekcyi, z uwzględnieniem najkorzystniejszego wyniku licytacyi. Zastrzeżenie oferentów, że oferta jest konkretalną, nie będzie uwzględnionem. Oferty nieułożone w myśl przepisów lub niepodane w terminie, nie będą uwzględnione.
Z c. k. Namiestnictwa.
Lwów, dnia 26 lutego 1885.

L. 315. (1442 2—3)
C. k. sąd powiatowy w Bochni zawiadamia, iż celem zaspokojenia sumy pożyczkowej 200 złr. a względnie niespłaconych rat w kwocie 39 złr. 95 ct. w. a. z pn., odbędzie się na rzecz galic Zakładu kredyt. ziemsk. w Krakowie w tut. sądzie w trzech terminach, mianowicie dnia 20 kwietnia, 21 meja i 24 czerwca 1885 każdym razem o godz. 10 przed południem przymusowa licytacya realności dłużnika Augustyna Malarza własnej, pod l. 31 w Arzeńicy w powiecie Bocheńskim położonej, l. wykazu hip. 31 objętej.
Cena wywołania wynosi 970 złr. w. a
Wadyum 97 złr w. a.
Kuratorem niewiadomych wierzycieli ustanowionym jest adw. dr. A. L. Serafiński.
Wyciąg hipoteczny i resztę warunków licytacyjnych, mogą być w tut. registraturze sądowej przejrzane.
Bochnia, dnia 11 lutego 1885.

Z. 9333. (1208 2—3)
Von Seiten des k. k. städt. delegt. Bezirksgerichtes wird hiemit bekannt gemacht, daß zur Hereinbringung der Forderung des Abraham Berlas im Betrage von 124 fl. ÖW., die executive öffentliche Feilbiethung der laut Grundbuchseinlage Nr. 161 der Katastralgemeinde Romanówka dem Stach Masztelarz eigenthümlich gehörigen Realität sub CNr. 7 in Romanówka am 17ten April, am 22ten Mai und am 26ten Juni 1885, jedesmal um 9 Uhr Vormittags im hg. Gerichtsgebäude stattfinden wird.
Ausrufungspreis gilt der Schätzungswerth im Betrage von 1490 fl. ÖW. Vadium beträgt 10 prc. hievon; der Tabularextrakt, das Schätzungsprotokoll und die näheren Bedingungen können in der hg. Registratur eingesehen werden.
K. k. städt. delegirte Bezirksgericht.
Tarnopol, den 22. September 1884.

L. 168. (1438 2—3)
C. k sąd obwodowy w Przemyślu przedsięweźmie celem zaspokojenia c. k. uprz. galicyjskiemu akcyjnemu Bankowi hipotecznemu przeciw p. Władysławowi Lenkiewiczowi przyznanych sum jako to:
a) 290 zł. wa. z 6 prc. odsetkami od dnia 9 stycznia 1884 i prowizyą 2 zł. 90 ct.;
b) 290 zł. wa. z 6 prc. odsetkami od dnia 19 lipca 1884 i prowizyą 2 zł. 90 ct.;
c) kosztów sądowych 15 zł. 57 ct. i egzekucyjnych w kwocie 14 zł. 90 ct., przymusową publiczną sprzedaż dóbr część Teleśnica oszwarowa, wedle dom. 326 p. 64 n. 26 haer. do p. Władysława Lenkiewicza należących, w Starostwie Liskiem położonych w trzech terminach a to: dnia 23 kwietnia, dnia 22 maja i dnia 22 czerwca 1885, każdym razem o godzinie 10 przed południem w zabudowaniu sądowem w biórze nr. 19 pod warunkami:
1) Cena wywołania 17470 zł.; 2) Wadyum 1747 zł.; 3) Gdyby dobra powyższe w oznaczonych 3 terminach za cenę wywołania lub wyżej tej ceny sprzedane nie zostały, natenczas dla ułożenia ułatwiających warunków wyznacza się termin sądowy na dzień 22 czerwca 1885 o godzinie 4 po południu z tem oznajmieniem, iż niestawający na terminie wierzyciele hipoteczni jako do większości głosów przystępujący uważani będą.
4) Wyciąg hipoteczny w registraturze sądowej przejrzeć lub odpisać można.
O tem zawiadamia się wierzycieli hipotecznych do rąk własnych, zaś wierzycieli, którzyby po dniu 19 grudnia 1884 prawo zastawu na tych dobrach uzyskali, lub którymby uchwała licytacyę rozpisująca albo wcale nie albo wcześnie doręczoną być nie mogła do rąk kuratora p. adw. dra Smutnego. Przemyśl, dnia 21 stycznia 1885.

L. 16120. (1472 2—3)
W sprawie egzekucyjnej dra Gustawa Nowaka przeciw spadkobiercom Józefa Palki o 221 zł. 75 ct. z pn. odbędzie się w c. k. sądzie tutejszym ponownie licytacya publiczna ⁵/₁₀ części realności l. w. h. 848 w Chrzanowie objętej, na dniu 23 kwietnia 1885 o godzinie 9 rano, nawet poniżej ceny szacunkowej 1752 złr. wynoszącej. Wadyum 175 zł. Warunki i akt oszacowania w sądzie do przejrzenia. C. k. sąd powiatowy.
Chrzanów, dnia 12 stycznia 1885.

L 24622. (1324 2—3)
C. k. sąd powiatowy miej. - deleg. w Tarnopolu podaje do publicznej wiadomości, że na zaspokojenie sumy 93 zł. 76 ct. z pn., odbędzie się przymusowa sprzedaż realności pod l. k. 75 w Zabojkach położonej, wedle wyk. hip. l. 118 Piotra Kozakiewicza własnej, w tutejszym sądzie w drodze publicznej licytacyi na rzecz c. k. uprz. Zakładu kredytowego włościańskiego w likwidacyi, dnia I 24 kwietnia i II 28 maja 1885, każdym razem o godzinie 9 rano. Realność ta sprzedaną zostanie tylko za cenę wywołania 500 zł. lub wyżej tejże. Wadyum wynosi 10 prc. ceny szacunkowej. Resztę warunków, tudzież wyciąg hipoteczny i akt oszacowania przejrzeć można w tutejszej registraturze.
Tarnopol, dnia 29 grudnia 1884.

L. 14200. (1415 1—3)

C. k. sąd powiatowy w Leżajsku ogłasza, iż celem zaspokojenia należytości gal. zakładu kredytowego ziemskiego w Krakowie w kwocie 1000 zł. w. a. z przynależytościami odbędzie się w gmachu sądowym w dniach 21 kwietnia, 22 maja i 23 czerwca 1885 o godzinie 10 rano rano egzekucyjna licytacya realności p d nk. 23 w Dornbachu położonej, dłużników Jędrzeja, Balbiny, Józefa, Franciszka, Maryi i Waleryi własnej.

Cena wywołania 2500 zł.

Wadyum 250 zł.

Reszta warunków licytacyjnych przejrzeć można w registraturze.

Ewentualnie do ułożenia lżejszych warunków licytacyjnych wzywa się wierzycieli i strony na termin 15 lipca o godzinie 10 rano

Kuratorem wierzycieli hipotecznych jest notaryusz Prochaska.

Leżajsk, 15 stycznia 1885.

L. 186. (1291 1—3)

C. k. sąd obwodowy w Rzeszowie wiadomo czyni, iż celem zaspokojenia zaległych należytości gal. zakładu kredytowego ziemskiego w Krakowie, a to tytułem: 5 raty z dnia 1 stycznia 1883 200 zł., 8prc. zwłoki od 1 stycznia 1883 do dnia zapłaty 6 raty z dnia 1 lipca 1883 200 zł., 8 prc. zwłoki od 1 lipca 1883 do dnia zapłaty 7 raty z dnia 1 stycznia 1884 200 zł., 8 prc. zwłoki od 1 stycznia 1884 do dnia zapłaty 8 raty z dnia 1 lipca 1884 200 zł., 8 prc. zwłoki od 1 lipca 1884 do dnia zapłaty pozostającego kapitału do spłacenia 3434 zł. 65 ct. w. a., tudzież kosztów egzekucyjnych obecnie w kwocie 27 zł. 76 ct. przyznanych, odbędzie się publiczna przymusowa sprzedaż realności pod lk. 130 w Rzeszowie położonej, wedle whl. 119, dłużników Izaka i Chany Rosenbaumów własnej w tutejszym sądzie w trzech terminach, na dniu 24 kwietnia, 19 maja, 15 czerwca 1885 każdą razą o 10 godz. przed południem pod następującemi warunkami:

Przedmiotem egzekucyjnej sprzedaży jest realność pod lk. 130 lwh. 119 w Rzeszowie położona, ze wszystkiemi przynależytościami i prawami jednak ryczałtem bez wszelkiej ewikcyi, tak jak ją dotychczasowy właściciel posiadał i posiadać miał prawo.

Cenę wywołania stanowi suma 8300 zł. a. w. jako wartość tej realności przyjęta przez galicyjski zakład kredytowy ziemski przy udzieleniu pożyczki. W pierwszym i drugim terminie sprzedaż nie nastąpi poniżej tej ceny wywoławczej, a w trzecim terminie nie poniżej sumy wyrównywającej wszystkim realność tę obciążającym długom hipotecznym.

Każdy chęć kupna mający winien przed rozpoczęciem licytacyi złożyć do rąk komisyi licytacyjnej jako wadyum $^1/_{10}$ część ceny kupna, t. j. okrągłą kwotę 830 zł. aw. w gotówce, w książeczkach kas wkładkowych galicyjskiego zakładu kredytowego ziemskiego w Krakowie, lub kasy oszczędności miasta Krakowa, lub galicyjskiej kasy oszczędności, albo w innych papierach wartościowych, które według obowiązujących przepisów użyte być mogą na lokacyę majątków sierocińskich, wedle ostatniego urzędowego kursu giełdy wiedeńskiej poprzedzającego dzień licytacyi przez składającego wadyum wykazać się mającego, jednak nie powyżej nominalnej wartości.

Wadyum złożone w gotówce lub w książeczkach wkładkowych, wliczone zostanie nabywcy w cenę kupna. Wadyum złożone w papierach wartościowych winien nabywca w 8 dniach po zatwierdzeniu aktu licytacyjnego zamienić na gotówkę, w przeciwnym razie takowe na jego koszt i niebezpieczeństwo zrealizowane zostanie, a tenże nadto obowiązany będzie możliwą różnicę w ciągu 8 dni od zawiadomienia go o tej sprzedaży w gotówce złożyć.

Innym zaś licytującym wadyum zaraz po ukończeniu licytacyi zwrócone będzie.

Nowonabywca niemieszkający w Rzeszowie obowiązany będzie w 3 dniach po odbyciu licytacyi ustanowić pełnomocnika w osobie jednego z adwokatów w Rzeszowie siedzibę mających, z upoważnieniem do odbioru wszelkich rezolucyj sądowych, a w szczególności do odbioru pierwszych pism sądowych, któremu wszelkie dalsze uchwały w tej sprawie licytacyjnej z równym skutkiem doręczone będą, jak gdyby do własnych rąk nowonabywcy wręczone zostały.

O czem się zawiadamia obydwie strony c. k. Prokuratoryę skarbu imieniem wysokiego skarbu we Lwowie, c. k. urząd podatkowy w Rzeszowie, urząd gminny w Rzeszowie, tudzież wierzycieli hipotecznych z imienia i nazwiska, tudzież miejsca pobytu wiadomych do rąk własnych, zaś niewiadomych z nazwiska i miejsca pobytu wierzycieli, którychby możliwie po dniu 22 grudnia 1884 jako dniu wystawienia wyciągu hipotecznego do hipoteki weszli i tych, którymby z jakichkolwiek powodów uchwała dozwalająca licytacyę doręczoną być nie mogła do rąk kuratora, którego się w osobie adw. dra Koppla z zastępstwem adw. dra Bindera ustanawia.

Rzeszów, 29 stycznia 1885.

L. 10797. (1607 1—3)

Na zaspokojenie reszty z pożyczki galicyjskiego zakładu kredytowego ziemskiego w Krakowie 3500 zł. z pn. zlicytowaną będzie w Jarosławskim sądzie w dniach 17 kwietnia, 22 maja i 26 czerwca 1885 o godzinie 10 rano realność tabularna Izraela Friedmana pod lk. 116 (miasto) w Jarosławiu przy pierwszych dwóch terminach tylko wyżej lub za cenę wywołania 7600 zł. jako wartość realności przy pożyczce przyjętą, a przy trzecim terminie nie poniżej sumy wszystkich długów hipotecznych.

Zakład wynosi 760 zł.

Kuratorem późniejszych wierzycieli hipotecznych adw. Jahl w Jarosławiu.

Termin do ułożenia lżejszych warunków licytacyi dnia 3 lipca 1885 o godz. 10 rano,

Bliższe warunki licytacyi i wyciąg tabularny w sądzie można przejrzeć.

C. k. sąd powiatowy.

Jarosław, 30 listopada 1884.

L. 4115. (1483 1—3)

Dnia 24 kwietnia 1885, dnia 29 maja 1885 i dnia 3 lipca 1885 każdym razem o godzinie 10 przed południem odbędzie się w tutejszym sądzie licytacya połowy realności pod l. 1086 w Załoścach połowy onej ciała tabularnego nie stanowiącej dłużniczki Heleny Brens własnej, w celu ściągnienia wierzytelności Anny Geller w kwocie 35 zł. a. w.

Cenę wywołania stanowi kwota 45 zł. a. w.

Wadyum 4 zł. 50 ct. a. w.

Resztę warunków przejrzeć można w tutejszosądowej registraturze.

C. k. sąd powiatowy.

Załośce, dnia 27 grudnia 1884.

L. 13962. (1477 1—3)

C. k. sąd powiatowy w Leżajsku ogłasza, że dla wydobycia należytości galic. Zakładu kredytowego ziemskiego od Michała Czerwonki w kwocie 450 zł. z przynależytościami odbędzie się w dniach 28 kwietnia, 29 maja i 30 czerwca 1885 zawsze o godzinie 11 rano, licytacya realności pod nk. 28 w Chodaczowie położonej.

Cena wywołania 1000 zł

Wadyum 100 zł.

Resztę warunków przejrzeć można w tutejszej registraturze.

Leżajsk, 30 grudnia 1884.

L. 14857. (1473 1—3)

W sprawie egzekucyjnej galicyjskiego Zakładu kredytowego ziemskiego przeciw Tomaszowi Chodorowi o 200 zł. odbędzie się w budynku sądowym w dniach 23 kwietnia, 22 maja i 22 czerwca 1885 każdym razem o godzinie 10tej rano przymusowa sprzedaż realności pod l. 77 w Żarkach, dłużnika własnej pod warunkami w tut sąd. edykcie z dnia 25 stycznia 1881 l. 11114 ogłoszonymi.

C. k. sąd powiatowy.

Chrzanów, dnia 31 grudnia 1884.

L. 18062. (1404 1—3)

Dnia 24 kwietnia 1885, dnia 28 maja 1885 i dnia 24go czerwca 1885 o godzinie 10 rano, odbędzie się w tutejszym sądzie przymusowa publiczna sprzedaż realności pod lk. 88 w Rajtarowicach położonej wyk. hip. l. 280 objętej w sprawie Herscha Meilecha Zeillera przeciw Jędruchowi Aleksander czyli Andruchowi Woźnemu pto 54 zł. a. w. z pn.

Cena szacunkowa wywołania wynosi 450 zł a. w.

Wadyum 45 zł. a. w.

Przy pierwszych dwóch terminach realność tylko za lub wyżej ceny wywołania przy trzecim nawet poniżej takowej sprzedaną będzie.

Resztę warunków licytacyjnych wolno w tutejszosądowej registraturze przejrzeć.

C. k. sąd powiatowy m. d.

Sambor, dnia 12 grudnia 1884.

L. 8373. (961 1—3)

Sąd obwodowy odbędzie na dniu 29 kwietnia i 28 maja 1885 o godzinie 10 rano w sprawie Hersza Landaua przeciwko Feliksowi Głębockiemu o połowę 1224 złr. 30 cnt. z przynależytościami sprzedaż połowy dóbr Mogilno dawniej dłużnika, dziś Wincentego i Klary Racieskich nie poniżej ceny szacunkowej 49042 złr. 68 ct. w. a. wadyum 4905 złr. wyciąg hipoteczny, akt szacunkowy i resta warunków w registraturze.

Do warunków ułatwiających wzywa się interesowanych na 28 maja 1885 o 4tej po południu.

O tem zawiadamia z życia i miejsca pobytu niewiadomych wierzycieli hipotecznych: Józefę z Paniewskich Lenczewską, Cecylię Głębocką, Domicelę Głębocką, Joannę Głębocką, Anielę Głębocką, Eufrozynę Głębocką, Maryannę Głębocką, Kunegundę z Dubalskich Bronikowską, Jędrzeja Bronikowskiego, Wiktoryę Brocką, Teklę Fleszczyńską, Annę Hołubowiczową, Franciszka Ksawerego Bronikowskiego, Stanisława Bronikowskiego, Ludwikę Strzyżowską, Józefa Taczeńskiego, Tomasza Hołubowicza, Szczepana Gąsiorowskiego, Chanę Sperling i wszystkich tych wierzycieli, którzyby po dniu 2go listopada 1884 na hipotekę przedać się mającej połowy dóbr Mogilno weszli i którymby niniejszą i przyszłe uchwały w tej sprawie nie doręczono przez kuratora adwokata Janczurę w Nowym Sączu.

C. k. sąd obwodowy.

Nowy Sącz, 31 grudnia 1884.

L. 405. (1313 1—3)

C. k. sąd powiatowy w Sokołowie ogłasza, że celem zaspokojenia wierzytelności Mordka Schlaeyena w kwocie 20 złr. w. a. z pn., odbędzie się w sądzie tutejszym w dniach 6 maja, 3 czerwca i 15 lipca 1885 każdym razem o godz. 10 z rana przymusowa publiczna sprzedaż realności pod lk. 123 w Woli raniżowskiej położonej, ciała tabularnego nie stanowiącej, Józefa Panka własnej. Cena wywołania 860 złr.

Wadyum 86 złr.

Resztę warunków licytacyjnych, przejrzeć można w tut. sąd. registraturze.

Sokołów, dnia 12 lutego 1885.

L. 9682. (669 1—3)

C. k. sąd powiatowy w Nadwórnie podaje niniejszem do publicznej wiadomości, iż ogłoszona edyktem z 21 sierpnia 1884 l. 5490 nr. 222, 223 i 224 „Gazety Lwowskiej" przymusowa publiczna sprzedaż realności Jana Chomiaka pod n. k. 798/a w Pniowiu, celem wydobycia pretensyi c. k. uprz Zakładu kredytowego włość. w likwidacyi w sumie 2500 złr. a względnie 2287 złr. 68 ct. z pn., dnia 27 czerwca 1885 o godzinie 10 rano, jako na czwartym terminie pod warunkami powyższym edyktem ogłoszonemi z tą atoli zmianą 2o i 4o warunku iż: a) każdy chęć kupienia mający, tylko 5 prc. ceny kupna, a zatem 225 złr. do rąk komisyi licytacyjnej złożyć jest obowiązany,

b) iż reszta ceny kupna w 60 dniach po prawomocności aktu licytacyi do depozytu złożoną być ma, iż także poniżej ceny szacunkowej za jakąbądź cenę kupna przedsięwziętą zostanie.

Z c. k. sądu powiatowego.

W Nadwórnie, 11 stycznia 1885.

L. 704. (1167 1—3)

C. k. sąd powiatowy w Tyśmienicy ogłasza, że celem zaspokojenia wierzytelności Zakładu kredytow. włość. w kwocie 150 złr. w. a. z pn., przeprowadzoną będzie w tym sądzie dnia 8 maja 1885 o godz. 10 przed poł., przymusowa sprzedaż publiczna pod warunkami ułatwionemi połowy realności nk 35 wyk. hip. n. 138 księgi gruntowej gminy Przenicznik objętej według pozycyi 1 B. własność dłużnika Antoniego Wysockiego stanowiącej.

Na tym terminie sprzedaną będzie rzeczona połowa realności także poniżej ceny szacunkowej, która kwotę 250 złr. a. w. wynosi

Wadyum złożyć się mające wynosi 12 złr. 50 ct.

Dalsze warunki licytacyi przejrzeć można w registraturze sądowej.

Uchwałę licytacyjną dla niewiadomych wierzycieli doręczono do rąk kuratora notaryusza Witosławskiego.

C. k. sąd powiatowy.

Tyśmienica, 20 stycznia 1885.

L. 17212. (1569 3—3)

C. k. sąd powiatowy miejsko delegowany S. II we Lwowie rozpisuje celem ściągnięcia przez c. k. uprz. gal. akc. Bank hipoteczny we Lwowie wywalczonej sumy 650 złr. 16 ct. wa. zpn. publiczną licytacyę realności n. 85 w Zamarstynowie położonej wyk hip. 115 poz 1 kart B. dawniej dom Fó pag. 160 n 2 haer. zapisanej na dzień 16 marca 1885 i 13 kwietnia 1885 w biurze trzeciem S. II. każdym razem o godz 10 rano. Poręczne 200 złr. W pierwszym i drugim terminie można tę realność nabyć za lub wyżej ceny szacunkowej, a gdyby rzeczona realność w powyższych terminach sprzedaną nie była, do ułożenia lżejszych warunków wyznacza się termin na 14 kwietnia 1885 o godzinie 10 rano.

Resztę warunków i wyciąg hipoteczny przejrzeć można w tut registraturze kurator niewiadomych wierzycieli jest adwokat dr. Byk.

Lwów, 13 grudnia 1884.

Upadłości.

L. 24428. (1624)

C. k. sąd krajowy ogłasza, iż w sprawie upadłości Juliusza Kaudera w Podgórzu ustanowiono nowego komisarza konkursowego w osobie c. k. radcy sądu krajowego p. Stanisława Szpora.

Kraków, dnia 23 lutego 1885.

L. 6311. (1596 2—3)

C. k. sąd krajowy jako handlowy w Krakowie na zasadzie §. 62 ord. konk. zezwolił na otwarcie konkursu na majątek E. Weindlinga zarejestrowanego kupca w Krakowie, a mianowicie na majątek ruchomy gdziekolwiekby się takowy znajdował, a na majątek nieruchomy o tyle, o ile takowy położonym jest w tych krajach, w których ordynacya konkurs. z dnia 25 grudnia 1868 obowiązuje.

Komisarzem konkursowym ustanawia się p. c. k. adjunkta sądu krajowego Franciszka Cieszyńskiego a tymczasowym zarządcą masy p. adw. dra. Franciszka Paszkowskiego, z substytucyą p. adw. dra. Wilhelma Dadleza.

Wierzycieli wzywa się niniejszem, aby na terminie dnia 23 marca 1885 przed komisarzem konkursowym, wyznaczonym za przedłożeniem dokumentów, któreby ich pretensye wykazywały, oświadczyli się co do potwierdzenia tymczasowego zarządcy masy, lub co do ustanowienia innego, tudzież aby wybrali wydział wierzycieli.

C. k. sąd krajowy wzywa tych wierzycieli, którzy swych pretensyj przeciwko masie konkursowej chcą dochodzić, aby takowe nawet w tym przypadku, gdyby się proces w toku znajdował, do dnia 30 kwietnia 1885 w c. k. sądzie krajowym w Krakowie podług przepisu ordynacyi konkurs. unikając szkodliwych skutków prawa zgłosili, a na terminie, na dzień 18 maja 1885 o godz. 10 rano w biurze komisarza konkursowego oznaczonym wywierzytelnili, i swoje wnioski co do oznaczenia pierwszeństwa swych pretensyj poczynili.

Wierzycielom, którzy pretensye swoje zgłoszą, a na owym terminie będą obecni, przysługa prawo na miejsce tymczasowego zarządcy masy, jego zastępcy i wydziału wierzycieli, którzy dotąd obowiązek te sprawiali, powołać ostateczne osoby, w których zaufanie pokładają.

Wierzyciele, którzy w Krakowie lub w jego pobliżu nie zamieszkują, winni są przy zgłoszeniu wymienić pełnomocnika w Krakowie zamieszkałego, w celu doręczenia uchwał sądowych, w przeciwnym bowiem razie na wniosek komisarza konkursowego wierzycielom rzeczonym na ich niebezpieczeństwo i koszt kurator ustanowionym zostałby.

Dalsze ogłoszenia w toku postępowania konkursowego umieszczone będą w urzędowej „Gazecie Lwowskiej".

Termin do likwidacyi oznaczony, jest zarazem terminem co do układów z wierzycielami.

Kraków, dnia 6 marca 1885.

L. 2678. (1598 2—3)

C. k. sąd obwodowy w Samborze podaje niniejszem do wiadomości, że otworzył konkurs do całego ruchomego jakoteż w krajach, dla których ustawa konkursowa z dnia 25 grudnia 1868 ważną jest, położonego nieruchomego majątku Maryana Zygmuntowicza, nieprotokołowanego kupca, w Staremmieście zamieszkałego.

Kierownictwo upadłości tej porucza się c. k. sędziemu powiatowemu w Staremmieście p. Alexiewiczowi, a tymczasowym zawiadowcą masy, ustanawia się p. Jana Baranowskiego w Staremmieście.

Wszyscy ci, którzy do tej masy konkursowej jako wierzyciele konkursowi pretensye rościć chcą, mają takowe nawet w razie, gdyby o nie spór wytoczony był w ciągu 60 dni, od dnia ogłoszenia tego edyktu, w tutejszym sądzie obwodowym lub do sądu powiatowego w Staremmieście, wedle przepisu ustawy konkursowej w celu zapobieżenia zagrożonym w tejże skutkom prawnym, zgłosić się i na terminie, który na dzień 13 maja 1885 o godzinie 9 rano ustanawia się przed komisarzem konkursowym do likwidacyi i do oznaczenia pierwszeństwa wnieść.

Termin ten wyznacza się zarazem także i do zawarcia ugody.

Wierzycielom, którzy na ogólnym terminie likwidacyjnym staną i pretensye swe zgłoszą, służy prawo powołać inne osoby w miejsce dotychczasowego zarządzy masy, jego zastępcy i członków wydziału wierzycieli

Do zatwierdzenia przez sąd ustanowionego albo do zamianowania innego zawiadowcy masy, tegoż zastępcy i członków wydziału wierzycieli, wyznacza się termin na dzień 20 marca 1885 o godzinie 9 przed południem w obec komisarza konkursowego.

Zarazem zawiadamia się wierzycieli, którzy w okręgu sądu powiatowego w Staremmieście nie mieszkają, że wedle §. 111 zastępcę w Staremmieście mieszkającego, celem doręczenia uchwał oznajmić mają, inaczej bowiem na wniosek komisarza konkursowego dla nich kurator na ich koszta i niebezpieczeństwo ustanowionym zostanie.

Dalsze ogłoszenia w ciągu post. konk. umieszczone będą w dzienniku urzędowym „Gazety Lwowskiej".

Sambor, dnia 7 marca 1885.

Wyroki prasowe.

L. 3457. (1545)

C k. sąd krajowy dla spraw karnych we Lwowie jako Trybunał prasowy orzekł, że treść artykułu umieszczonego w nr. 43 czasopisma: „Dziennik Polski“ z dnia 22 lutego 1885 pod napisem: „Z Izby sądowej, Lwów 19 lutego 1885. Doradca z grzeczności. Ciąg dalszy“ zawiera znamiona występku z §. 300 u. k. i zatem usprawiedliwioną jest zarządzona przez c. k. Prokuratora rządowego konfiskata tego czasopisma.

Wskutek tej uchwały wzbronione jest dalsze rozpowszechnienie tego drugiego artykułu, a zabrany nakład ma być zniszczony.

Lwów, 26 lutego 1885.

L. 3706. (1548)

W Imieniu Jego Cesarskiej Mości!

C. k. sąd krajowy dla spraw karnych orzekł na mocy §§. 489 i 493 sp. k. i §. 37 u. p., że treść artykułu umieszczonego w nr. 214 szasopisma: „Nowyj Prołom“ z dnia 13|25 lutego 1885 pod napisem: „Polityczeski Wisty“ w ustępach od słów: „Sytuacya parlamentarna“ do słów: „ne zenowałyś wyborów“ i od słów: „Madiary osnowały“ do słów: „hosudarstwennaja idea“ zawiera znamiona występków z §. 300 i 302 u. k., zatem usprawiedliwioną jest zarządzona przez c. k. Prokuratora rządowego konfiskata tego czasopisma.

Wskutek tej uchwały wzbronione jest dalsze rozpowszechnianie tego artykułu, a zabrany nakład ma być zniszczony.

Lwów, dnia 3 marca 1885.

L. 3707. (1547)

W Imieniu Jego Cesarskiej Mości!

C. k. sąd krajowy dla spraw karnych orzekł na mocy §§. 489 i 493 sp. k. i §. 37 u. p., ze treść artykułu umieszczonego w nr. 16 czasopisma: „Słowo“ z dnia 14|26 lutego 1885 pod napisem: „Nowynky“ „Emigracya Selan“ zawiera znamiona zbrodni z §. 65 lit. a) u. k., zatem usprawiedliwioną jest zarządzona przez c. k. Prokuratora rządowego konfiskata tego czasopisma.

Wskutek tej uchwały wzbronione jest dalsze rozpowszechnienie tego artykułu, a zabrany nakład ma być zniszczony.

Lwów, dnia 3 marca 1885.

(1523)

Im Namen Seiner Majestät des Kaisers!

Das k. k. Landesgericht Wien als Preßgericht hat auf Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft erkannt, daß der Inhalt des in Nr. 9 der periodischen Druckschrift „Parlamentär“ vom 1. März 1885. enthaltenen Artikels mit der Aufschrift „Communales. Der Stadterweiterungsfond und die Regulirung der „Inneren Stadt“ in der Stelle von „die letzthin durch unsere Tagesblätter“ bis „Erweiterung der „Inneren Stadt“ ist“ das Vergehen nach § 300 St. G begründe, und es wird nach § 493 St. P. O. das Verbo der Weiterverbreitung dieser Druckschrift ausgesprochen

Wien, am 9. März 1885.

Das k. k. Kreisgericht in Eger hat auf Antrag der k k Staatsanwaltschaft mit den Erkenntnissen vom 25. Februar 1885, ZZ. 1570 und 1571, die Weiterverbreitung der Zeitschrift „Der westböhmische Grenzbote“ Nr. 8 vom 21. Februar 1885 und derselben Zeitschrift Nr. 8 vom 21. Februar 1885 (zweite Ausgabe) wegen der Artikel „Nur unterm deutsch nationalen Bann.r . . .“, „I Auschowitz, 19. Feber“ und „Leskau, am 17. Feber“, beziehungsweise „Die Concessionen . . .“, „I. Auschowitz, 19. Feber“ und „Leskau, am 17ten Feber“ nach § 302 St G verboten.

Das k. k. Kreisgericht in Brüx hat auf Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft mit dem Erkenntnisse vom 21. Februar 1885, Z. 975, die Weiterverbreitung der Zeitschrift „Svoboda“ Nr. 2 vom 15. Februar 1885 wegen der Artikel „Dustojnost stavu naseho remeslnictva“ und „Co jineho muzeme ocekavat . “ nach § 65 a, beziehungsweise § 300 St. G. verqoten.

Das k. k. Kreisgericht in Iglau hat auf Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft mit den Erkenntnissen vom 25. Februar 1885, ZZ. 843 und 844, die Weiterverbreitung der „Iglauer Zeitung“ Nr. 15 vom 22. Februar 1885 wegen des Artikels „Sofort, sogleich und unverzüglich . . .“, dann der Zeitschrift „Mährischer Grenzbote“ Nr. 22 vom 22. Februar 1885 wegen der Artikel „Politische Rundschau. Iglau, am 21. Februar“ und „Sofort, sogleich und unverzüglich . . . “ nach § 300 St. G. verboten.

Das k. k. Kreisgericht in Leitmeritz hat auf Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft mit den Erkenntnissen vom 6. und 12. Februar 1885, ZZ. 2207 und 1417, die Weiterverbreitung der „Leitmeritzer Zeitnng“ Nr. 9 vom 31. Jänner 1885 wegen der Artikel „Die Beantwortung der „Knotz'schen Interpellation“ und „Ein beherzigenswerther Ausspruch“, dann der Zeitschrift „Cesky Sever“ Nr. 6 vom 7. Februar 1885 wegen des Artikels „Slavnemu c. k. postovnimu uradu . . . nach § 300 St. G verboten.

(1575)

Das k. k. Kreisgericht in Cilli hat auf Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft mit den Erkenntnissen vom 7., 19. Jänner und 10ten Februar 1885, ZZ. 262, 890 und 1978, die Weiterverbreitung der „Patriotischen Zeitung“ Nr. 1 (III. Auflage) vom 1. Jänner 1885 wegen der Artikel „Klagenfurt, 27. December. Eine interessante Schlußverhandlung . . . “, „Von Karlsbad bis Teplitz“, „M. Z. Pilsen, Ende December“ und „F. P. Olmütz, 29. December“, dann derselben Zeitschrift Nr. 2 vom 16. Jänner 1884 wegen des Artikels „Philosemitische Briefe . .“ und der Zeitschrift „Südsteirische Post“ Nr. 11 vom 7. Februar 1885 wegen des Artikels „Zur Frage der Marburger Lehrerbildungsaustalt“ nach § 300 St. G. beziehungsweise § 302 St. G. verboten.

Das k. k Kreisgericht in Cilli hat auf Antrag der k. k Staatsanwaltschaft mit dem Erkenntnisse vom 9 Jänner 1885, Z. 312, die Weiterverbreitung der Druckschrift „Episteln gegen die allgemeine Verjudung“ von Josephine Jurik, zu Aarau 1885 herausgegeben nach § 302 St. G verboten.

Das k. k. Kreisgericht in Leitmeritz hat auf Antrag der k. k Staatsanwaltschaft mit den Erkenntnissen vom 3., 6. und 12. Februar 1885, ZZ. 1177, 1205, 1206, 1236, 1237 und 1433, die Weiterverbreitung der Zeitschrift „Aussiger Anzeiger“ Nr. 8 vom 31. Jänner 1885 wegen des Artikels „Der müde und überdrüssige Graf . . “, dann der „Tetschen-Bodenbacher Zeitung“ Nr. 9 vom 31. Jänner 1885 wegen des Artikels „Die Interpellation Knotz . .“, der „Leipaer deutschen Zeitung“ Nr. 9 vom 31. Jänner 885 wegen der Artikel „Die Interpellation Knotz . .“ und „An unsere Reichsrathsabgeordneten ..“ nach § 300 St. G., der Zeitschrift „P dripan“ Nr. 5 vom 31. Jänner 1885 wegen des Artikels „A. Z Prahy (Puv. dopis)“ nach § 65 a St G., der Zeitschrift „Cesky Sever“ Nr. 5 vom 31. Jänner 1885 wegen der Notizen „Velkonemectvi .“ und „Drzost postovniho uradnika“ endlich der „Lobositzer Zeitung“ Nr. 6 vom 6. Februar 1885 wegen des Artikels „Zweierlei Maß“ nach § 300 St. G verboten

---

Das k. k. Landesgericht in Brünn hat auf Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft mit den Erkenntnissen vom 17. Februar 1885, ZZ. 2359 und 2260, die Weiterverbreitung der Zeitschriften „Tagesbote aus Mähren und Schlesien“ Nr. 34 vom 12. Februar 1885 wegen des Artikels „Vollversammlung des Znaimer deutschen Vereines“ nach Art. III des Gesetzes vom 17. December 1862 und § 300 St. G., dann „Volksfreund“ Nr. 3 vom 13. Februar 1885 wegen des Artikels „Das österr. Socialistengesetz“ nach § 65 a St. G. verboten.

Das k. k Kreisgericht in Bozen hat auf Antrag der k. k. Staatsanwaltschaftmit den Erkenntnissen vom 5. und 16. Jänner 1885, ZZ. 21 und 207, die Weiterverbreitung der Zeitschrift „Tiroler Volksblatt“ Nr. 104 vom 31. December 1884 wegen Veröffentlichung der Gründe des Erkenntnisses dieses k. k. Kreisgerichtes vom 22. December 1884, Z. 4472, und wegen des Artikels „Gedenkblatt auf das Grab . . .“ nach § 24 des Gesetzes vom 17 December 1862 und § 300 St. G., und derselben Zeitschrift Nr. 4 vom 14. Jänner 1885 wegen des Artikels „Van Swieten“ (in der Beilage) nach § 64 St. G. verboten.

(1246)

Im Namen Seiner Majestät des Kaisers!

Das k. k. Landesgericht Wien als Preßgericht hat auf Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft erkannt, daß der Inhalt: I. des in der Nr. 7 der periodischen Druckschrift „Figaro, humoristisches Wochenblatt“ vom 14. Februar 1885 (auf Seite 27) enthaltenen Aufsatzes mit der Aufschrift „Der Wenzel des Herrn Oberlieutenants“ in der Stelle von „Alle jetzt sitzen's schon zusammen“ bis „Ruku libam!“ das Vergehen nach Art. IV der Strafgesetznovelle vom 17. Dezember 1862, Nr. 8 RGBl. ex 1863, resp. §. 300 St. G.; II. des in derselben Nummer (auf derselben Seite) enthaltenen Aufsatzes mit der Aufschrift „Ueber die Congrua-Vorlage“ in der ersten Spalte, überschrieben „Was die Zeitungen geschrieben hätten, wenn dieselbe in den Sechziger-Jahren eingebracht worden wäre“, das Vergehen nach §. 302 St. G. begründe, und es wird nach §. 493 St. P. O. das Verbot der Weiterverbreitung dieser Druckschrift ausgesprochen.

Wien, am 17. Februar 1885.

(1284)

Das k. k. Landesgericht in Prag hat auf Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft mit den Erkenntnissen vom 11., 12. und 13. Februar 1885, ZZ. 4214, 4215, 4312, 4313, 4314 und 4315, die Weiterverbreitung der Zeitschriften „Narodni Listy“ Nr. 37 vom 7. Februar 1885 wegen der Artikel „Z umirajiciho parlamentu“ und „V. Zatci jako v. Liberci“ nach §. 300 und Art. III des Gesetzes vom 17. Dezember 1862; „Freiheit“ Nr. 50 vom 13. Dezember 1884 wegen der Artikel „Ein kaiserlicher Dank“ nach §. 305 St. G., „Nachdem die Genossen Rede . . .“, „Von Nah und Fern“ (Abs. 7, 8 und 9) nach §. 63 beziehungsweise §. 300 St. G., und „Von unten auf“ und „Notizen“ (Abs. 1) nach §. 305 St. G., „Freiheit“ Nr. 1 vom 3. Jänner 1885 wegen der Artikel „Eine Sylvester-Vision“ und „Zur Propaganda der That“ nach den §§. 58 a, c und 59 c St. G., „Rück- und Ausblick beim Jahreswechsel“ nach den §§. 58 c, 59 c und 122 a St. G., „Von Nah und Fern“ nach §. 65 a St. G., beziehungsweise §§. 305 und 300 St. G.; „Freiheit“ Nr. 52 vom 27. Dezember 1884 wegen der Artikel „Getreu bis in den Tod“, „Die Weltausstellung in New-Orleans“, „Die letzte Völkerschlacht“ nach den §§. 58 a, c und 59 c St. G., „Von Nah und Fern“ (Abs. 6, 7 und 21) und „August Reinsdorf“ nach den §§. 300 und 305 St. G.; „Svobodny Obcan“ Nr. 6 vom 7. Februar 1885 wegen des Artikels „K uvažen.“ nach §. 302 St. G., endlich „Svobodny Obcan“ Nr. 6. (zweite Auflage) vom 7. Februar 1885 wegen des Artikels „Obrazky z nasi domoviny“ nach §. 300 St. G. verboten.

Das k. k. Landesgericht in Prag hat auf Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft mit den Erkenntnissen vom 9. und 10. Februar 1885, ZZ. 3967 und 3966, die Weiterverbreitung der Zeitschriften „Der Socialdemokrat“ Nr. 49 vom 4. Dezember 1884 wegen der Artikel „Der Monstreproceß gegen die Anarchisten“ und „Skierniewice“ nach §. 300 beziehungsweise §. 63 St. G., und „Pokrok“ Nr. 35 vom 5. Februar 1885 wegen des Artikels „Osudy cestnych mestanu . . . .“ nach §. 300 St. G. verboten.

Das k. k. Oberlandesgericht in Prag hat auf Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft in Chrudim mit dem Erkenntnisse vom 27. Jänner 1885, Z. 3111, die Weiterverbreitung der Zeitschrift „Perustyn“ Nr. 104 vom 31. Dezember 1884 wegen der Artikel „Na konci roku 1884“ und „Politicky prehled“ nach den §§. 300 und 302 St. G.. dann Art. III des Ges. vom 17. Dezember 1862 verboten.

Das k. k. Landesgericht in Prag hat auf Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft mit dem Erkenntnisse vom 6. Februar 1885, Z. 3755, die Weiterverbreitung der Flugschrift, enthaltend die Einladung zu einem Schweineessen, beginnend „Mili kolegowe!“, gedruckt bei Eduard Beaufort, Prag, Myslikgasse 208, nach §. 303 St. G. verboten.

Das k. k. Oberlandesgericht in Prag hat auf Beschwerde der k. k. Staatsanwaltschaft in Jicin mit dem Erkenntnisse vom 20. Jänner 1885, Z. 2232, die Weiterverbreitung der „Trautenauer Zeitung“ Nr. 1 vom 3. Jänner 1885 wegen des Artikels „Krepek über die Verhaftungen in Nordböhmen“ nach §. 305 St. G. und Artikel VIII des Gesetzes vom 17. December 1862 verboten.

Das k. k. Kreisgericht in Reichenberg hat auf Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft mit den Erkenntnissen vom 7., 8. und 10. Februar 1885, ZZ. 639, 666 und 707, die Weiterverbreitung der Zeitschriften „Rübezahl“ Nr. 4 vom 1. Februar 1885 wegen des Gedichtes „Merkt's“ nach §. 302 St. G., und wegen des Artikels „Eingesendet, Abgetrumpft“ nach §. 516 St. G.; „Reichenberger Zeitung“ Nr. 28 vom 3. Februar 1885 wegen des Artikels „Teplitz, 31. Jänner. (Eine politische Taktlosigkeit)“ nach §. 300 St. G., und „Der Radikale“ Nr. 35 vom 5. Februar 1885 wegen der Artikel „Wie die Genossen bereits wissen werden . . .“ nach §. 300 St. G. und Art. III des Gesetzes vom 17. Dezember 1862, „London“ und (auf 3. und 4. Blattseite) „Eingesendet“, dann wegen der Motto's im Verzeichnisse über eingegangene Beträge für die Familien der Inhaftirten „Hätte ich die Gewalt . . .“, „Mußt Du für Recht . . .“, „Wie Christus unerschrocken . . .“, „Wenn drei die Raben . . .“, „Bei dem Christbaum . . .“, „Harret aus . . .“ und „In Harzdorf beim . .“ nach §. 305 St. G. verboten.

Das k. k. Kreisgericht in Böhm.-Leipa hat auf Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft mit den Erkenntnissen vom 14. Februar 1885, ZZ. 766 und 767, die Weiterverbreitung der „Gablonzer Zeitung“ Nr. 12 vom 8. Februar 1885 wegen des Artikels „Eingesendet. Die k. k. Post im Dienste “ nach §. 300 St. G. und der Zeitschrift „Abwehr“ Nr. 1408 vom 11ten Februar 1885 wegen des Artikels „Verboten!“ nach §. 65 a St. G. verboten.

Das k. k. Kreisgericht in Jicin hat auf Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft mit dem Erkenntnisse vom 14. Februar 1885, Z. 1267, die Weiterverbreitung einer Druckschrift in Form einer Sterbfallsanzeige, die Einladung zu einem sogenannten Schweinsfeste in Arnau am 14tem Februar 1885 enthaltend, gedruckt bei Franz Morawek in Trautenau, mit dem Datum Arnau, den 10. Februar 1885 (in böhmischer Sprache) nach den §§. 122 und 303 St. G. verboten.

Das k. k. Kreisgericht in Jicin hat auf Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft mit den Erkenntnissen vom 11. Februar 1885, ZZ. 1216 und 1217, die Weiterverbreitung der Zeitschriften „Jicinsky Obzor“ Nr. 3 vom 8. Februar 1885 wegen des Artikels „Ze soudni sine“ und „Krakonos“ Nr. 4 vom 8. Februar 1885 wegen des Artikels „Ze soudni sine“ nach §. 300 St. G. verboten.

Das k. k. Kreisgericht in Pilsen hat auf Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft mit dem Erkenntnisse vom 10. Februar 1885, Z. 1088, die Weiterverbreitung der Pilsner Zeitung“ Nr. 10 vom 4. Februar 1885 wegen des Arkels „Vor den Handelskammerwahlen. II“ nach §. 302 St. G. verboten.

Das k. k. Kreisgericht in Chrudim hat auf Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft mit dem Erkenntisse vom 30. Jänner 1885, Z. 771, die Weiterverbreitung der Zeitschrift „Perustyn“ Nr. 7 vom 24. Janner 1885 wegen des Artikels „Narodni jednota podkrkonosska“ nach §. 302 St. G. verboten.

(1370)

Im Namen Seiner Majestät des Kaisers!

Das k. k. Landesgericht Wien als Preßgericht hat auf Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft erkannt, daß der Inhalt des in der Nr. 15 der periodischen Druckschrift „Oesterreichisch-ungarische Militär-Zeitung Vedette“ vom 22sten Februar 1885 enthaltenen ersten Artikels mit der Aufschrift „Über Truppenführer und ihre Heranbildung (Fortsetzung)“ in den acht Stellen von „Unser jetziges System“ bis „zur Folge haben“, von „Noch ein weiterer“ bis „auf die Disciplin“, von „Je dominirender“ bis „die Armee zu schädigen“, von „Während man der“ bis „Weg zu bahnen“, von „Dieses eine Uebel“ bis „ad absurdum zu führen“, von „Erweisen schon“ bis „vollends entspricht“, von „Anstatt eine weise“ bis „gänzlich ignorirt“, endlich von „Dadurch eine ungesunde“ bis „abgeholfen werden könnte“ das Vergehen nach Art. IV der Stafgesetznowelle vom 17. Dezember 1862, RGBl. Nr. 8 ex 1863, resp. nach §. 300 St. G. begründe, und es wird nach §. 493 St. P. O. das Verbot der Weiterverbreitung dieser Druckschrift ausgesprochen.

Wien, am 25. Februar 1885.

Im Namen Seiner Majestät des Kaisers!

Das k. k. Landesgericht Wien als Preßgericht hat auf Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft erkannt, daß der Inhalt des erhobenermaßen bei A. Th. Engelhardt in Leipzig gedruckten nicht periodischen Druckwerkes mit dem Titel „Memoiren einer Nonne. Aus dem Spanischen übersetzt von Dr. Raymond. Wien, Verlag von Emil Karl Fischer“, auf welchem die Angabe des Druckers und Druckortes fehlt, auf Seite 3, 8, 15—17, 19, 20, 20—28, 31—34, 35, 82 und 83, das Vergehen nach §. 516 St. G. begründe, und es wird nach §. 493 St. P. O. das Verbot der Weiterverbreitung dieser Druckschrift ausgesprochen.

Wien, am 25. Februar 1885.

Im Namen Seiner Majestät des Kaisers!

Das k. k. Landesgericht Wien als Preßgericht hat auf Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft erkannt, daß der Inhalt des erhobenermaßen bei A. Th. Engelhardt in Leipzig gedruckten nichtperiodischen Druckwerkes mit dem Titel „Extrait de Sellerie. Eine interessante Ehegeschichte. Wien, Verlag von Emil Karl Fischer“, auf welchem die Angabe des Druckers und Druckortes fehlt, auf Seite 3, 10, 12, 13, 16, 20, 27, 30—33, 40, 41, 44, 45, 58—60, 64—69, 70, 72, 73 und 78 das Vergehen nach §. 516 St. G. begründe, und es wird nach §. 493 St. P. O. das Verbot der Weiterverbreitung dieser Druckschrift ausgesprochen.

Wien, am 25. Februar 1885.

L. 10961. (1537 1—3)

C. k. sąd obwodowy w Złoczowie zawiadamia niewiadomych z miejsca pobytu i życia Emilię z Siedlińskich Wishofer, jakoteż Jana Babicz, że na prośbę Jędrzeja Mazaraki do praes. 31 października 1884 l. 10961 wpisał w skutku dzisiejszej uchwały na karcie C. wyk zu hipotecznego majętności tabularnej Nesterowce, Jędrzeja Mazarakiego własnej:

1. na podstawie dekretu dziedzictwa A wydanego uchwałą c. k. sądu krajowego we Lwowie z dnia 28 lutego 1854 l. 3697 po sp. Łucyi hr. Komarnickiej, tudzież na podstawie oświadczenia B. dtto S rutyn wyżny 3 stycznia 1849 zeznanego przez Walentynę z Krechowieckich Mazaraki wykazanej wspomnionym dekretem dziedzictwa spadkobierczyni po śp. Łucyi hr. Komarnickiej wykreślenie prawa zastawu dla sumy 8000 duk. zpn. według poz. 1 na rzecz Łucyi hr. Komarnickiej ostrzeżonego wraz z adnotacyą sporu w poz. 10 uwidocznioną. 2) na podstawie zezwolenia do wykreślenia zeznanego przez Wandę z Turkułów Mazaraki dokumentem E dtto Nesterowce 18 listopada 1858 wykreślenie prawa zastawu a) dla sumy 58 zł. 42 ct. m. k. z 5 prc. odsetkami od 31 lipca 1846 i kosztami 6 zł. m. k. b) dla sumy 133 zł. 38 ct. m. k. z 5 prc. odsetkami od 23 czerwca 1846 i kosztami 6 zł. m. k. z 5 prc. odsetkami od 23 czerwca 1846 i kosztami 6 zł. m. k., c) dla sumy 200 zł. m. k. z 5 prc, od 7 lipca 1846 i kosztami 6 zł. m. k. d) dla sumy 100 zł. m. k. z 5prc. odsetkami od 23 czerwca 1846 i kosztami 6 zł. mk. według tych pod a) do d) poszczególnionych praw, poz. 11, a względnie 19 na rzecz Wandy z Turkułów Mazaraki wpisanych — dalej prawa zastawu e) dla sumy 90 zł. m. k. z 5 prc. odsetkami od 30 czerwca 1846 i kosztami 6 zł. mk., f) dla sumy 862 zł. 47 kr. mk. i 606 zł. 24 kr. mk. z 5 prc. odsetkami od 5 listopada 1846 i kosztami 10 zł. mk. g) dla sumy 1000 duk. holl. z 5 prc. odsetkami od 5 lipca 1846 i kosztami 10 zł. mk., h) dla sumy 738 zł. 18 kr. mk. z 5 prc. odsetkami od 7 lipca 1846 i kosztami 10 zł. mk. i) dla sumy 265 zł. mk. z 5 prc. odsetkami od 25 sierpnia 1846 i kosztami 10 zł. m. k. we wszystkich tych pod e) do i) poszczególnionych praw według poz. 12, a względnie 19 na rzecz Wandy z Turkułów Mazaraki wpisanych, 3) na podstawie wspomnionego dokumentu E wykreślenie prawa zastawu dla pierwszej raty w kwocie 1000 duk holl. w złocie czyli 1800 zł mk. z 4 prc. odsetkami od 1 stycznia 1851 z większej sumy 2000 duk. poz. 9 prenotowanej według poz. 18 tak w stanie biernym samych dóbr Nesterowce jakoteż w stanie biernym wpisanego, na dobrach tych na rzecz Jędrzeja Mazaraki według poz. 2 prawa dziewięcioletniej dzierżawy na rzecz Wandy z Turkułów Mazaraki wpisanego 4) na podstawie ustępstwa C. dtto Nestorowce 7 grudnia 1857 zeznanego przez Emilię z Siedlińskich Wishofer na rzecz Wandy z Turkułów Mazaraki jakoteż na podstawie wspomnionego przez Wandę z Turkułów Mazaraki zeznanego zezwolenia E. wykreślenie prawa zastawu dla sumy 100 duk. według poz. 20 na rzecz Emilii Wishofer urodz. Siedlińskiej ostrzeżonego, 5) na podstawie ustępstwa Dtto Złoczów 30 listopada 1853 zeznanego przez Jana Babicz na rzecz Wandy z Turkułów Mazaraki jakoteż na podstawie przytoczonego przez Wandę z Turkułów zeznanego oświadczenia E. wykreślenie prawa zastawu dla sumy 1000 dukatów według poz. 21 na rzecz Jana Babicz ostrzeżonego.

Ponieważ miejsce pobytu Emilii Wishofer i Jana Babicz sądowi nie jest znane, przeto ustanowiono dla nich kuratora w osobie adw. dra Heynego z substytucyą adw. dra Mijakowskiego w Złoczowie, któremu wspomnioną uchwałę doręczono.

Wzywa się przeto Emilię Wishofer i Jana Babicz, by o swem miejscu pobytu ustanowionego kuratora uwiadomili, lub innego pełnomocnika ustanowili, gdyż w przeciwnym razie wyniknąć mogące złe skutki sami by sobie przypisać musieli.

Złoczów, 27 grudnia 1884

L. 806. (1453 1—3)

C. k. sąd powiatowy w Przemyślanach oznajmia, iż w skutek prośby Ozyasza i Blimy Schreiberów do l. 806 przeciw masie spadkowej Andrucha i Pelagii Prociów, tychże spadkobiercom i prawonabywcom z imienia, życia i miejsca pobytu niewiadomym o umorzenie wierzytelności 80 zł w. w wniesionej — umorzenie powyższej wierzytelności niniejszem się zarządza, wzywając masę spadkową Andrucha i Pelagii Prosiów byłych poddanych państwa Kurowic, jakoteż z nazwiska, życia i miejsca pobytu nieznanych spadkobierców i prawonabywców tychże mas spadkowych, na rzecz których wierzytelność ta w sumie 80 zł. w. w. w stanie biernym jednej połowy realności w Przemyślanach pod lk. 13 położonej, jak dom. I pag. 169 n. 4 on. w skutek podania z dnia 11 maja 1828 do l. 65 wniesionego, na dniu 12 maja 1828 zaintabulowaną została, ażeby najdalej do 15 marca 1826 z pretensyami swojemi do tej wierzytelności tem pewniej się zgłosili, ileże po bezskutecznym upływie powyższego terminu edyktalnego sąd hipoteczny na żądanie proszących na umorzenie powyższego wpisu i tegoż wykreślenie zezwoli.

O czem się interesowanych edyktem tym i przez kuratora ad actum dla nich w osobie pana Antoniego Harasiewicza z Przemyślan ustanowionego powiadamia.

Z c. k. sądu powiatowego.

Przemyślany, 30 czerwca 1884.

L. 1660. (1556 1—3)

C. k. sąd obwodowy w Stanisławowie na żądanie Oktawa Doszota jako sekwestra majątku do ś. p. Kazimierza hr. Mięczyńskiego należącego, w myśl art. 73 ust. weks. wzywa nieznanego posiadacza zagubionego wekslu z daty Tyśmienica 17 marca 1879 na 200 zł. a. w. opiewającego za sześć miesięcy od daty w Tyśmienicy płatnego przez Jana Małaniuka wystawionego in bianco żyrowanego, który to weksel pp. Adam Józef dw. im. Müller, dyrektor kasy zaliczkowej Wiara w Tyśmienicy, Gabryel Czałczyński kasyer i Fryderyk Tchórznicki kontrolor imieniem kasy zaliczkowej „Wiara" w Tyśmienicy do zapłaty przyjęli, by takowy do dni 45 licząc od dnia ostatniego umieszczenia edyktu tutejszemu sądowi przedłożył, gdyż inaczej weksel ten na żądanie pana Oktawa Doszota stanowczo amartyzowanym zostanie.

Stanisławów, 18 lutego 1885.

L. 2196. (1427 1—3)

C. k. sąd powiatowy miejsko-delegowany w Tarnowie podaje do wiadomości, że rezolucyą tabularną z dnia 10 marca 1884 l. 3974 dla niewiadomego z pobytu Józefa Sroki ustanowionemu dlań kuratorowi adw. dr. Mieczysławowi Brzeskiemu doręcza.

Tarnów, 28 lutego 1885.

L. 11246. (1594 1—3)

Złoczowski c. k. sąd obwodowy ustanawia w sprawie c. k. Prokuratoryi skarbu imieniem Wysokiego skarbu, o zaintabulowanie egzekucyjnego prawa zastawu dla zaległych za lata 1869, 1870, 1871, 1872, 1879 i 1880 podatków rządowych z dodatkami i egzekutnem w kwocie 115 zł. 74 ct. a. w. i dla kosztów egzekucyjnych w kwocie 7 zł 97 ct. a. w. w stanie biernym $^{6}/_{8}$ części ciała hip. ks. gr. miasta Złoczów z przedmieściami Szlaki i Gliniańskie l. wyk. 190 dla właścicieli tego ciała hipotecznego z życia i miejsca pobytu niewiadomych Samuela Fassmanna i Rebeki Lei dw. im. Fassmann i zmarłej Rebeki Lei dw. im. Rosen, celem doręczenia tymże tusądowej uchwały tabularnej z 7go grudnia 1883 do l. 10646 kuratorem adwokata dra Wesołowskiego z zastępstwem adwokata dra Billeta i doręcza odnośne uchwały kuratorowi.

Wzywamy przeto pomienionych z miejsca pobytu niewiadomych, ażeby w należytym czasie u ustanowionego kuratora lub przez innego zastępcę się zgłosili i celem przestrzegania swych praw stosownych środków użyli, w przeciwnym bowiem razie z zaniedbania wyniknąć mogące skutki, będą musieli sobie przypisać.

Złoczów, 14 lutego 1885.

L. 11375. (1387 1—3)

C. k. sąd powiatowy w Tyśmienicy zawiadamia, że dnia 16 kwietnia 1882 zmarł w Podpieczarach tutejszego powiatu Paweł Klimczyk poddany rossyjski urodzony w Kazimirzy wielkiej, powiatu Miechowskiego, guberni Radomskiej w Rossyi.

Gdy tenże zmarły miał swoje zwykłe mieszkanie w Podpieczarach, gdzie majątek nieruchomy pozostawił, przeto wzywa się tak tutejszo jako też obcokrajowych spadkobierców, legataryuszów i wierzycieli ś. p. Pawła Klimczyka, aby w przeciągu jednego roku od dnia ogłoszenia tego edyktu w Dzienniku urzędowym Gazety Lwowskiej swoje pretensye do spadku po ś. p. Pawle Klimczyku w tutejszym sądzie tem pewniej zgłosili, ile że po upływie tego terminu rozprawa spadkowa tylko z tymi interesowanymi, którzy się zgłoszą, przeprowadzoną i w miarę ich pretensyi spadek przyznany zostanie.

C. k. sąd powiatowy.

Tyśmienica, 24 listopada 1884.

L. 848. (1316 1—3)

C. k. sąd obwodowy w Kołomyi podaje do wiadomości, że na wciągnięcie do rejestrów handlowych dla spółek firmy „Fibich, Stawiarski i spółka, rafinerya nafty w Kołomyi, celem prowadzenia przedsiębiorstwa destylacyi i sprzedaży przerobki oleju skalnego zezwala. Spółka jest jawną z siedzibą w Kołomyi i rozpoczęła swe czynności dnia 27 października 1882, należą do niej Władysław Fibich, właściciel dóbr w Kleciach powiatu Brzostek; Waleryan Stawiarski, właściciel dóbr w Jedlinie, powiatu Krosno i Sygurd Wiśniowski właściciel realności w Kołomyi zamieszkały, a do jej zastępywania jakoteż do zastępywania wspólnej firmy są wszyscy spólnicy upoważnieni, mogą jednakowoż to prawo tylko łącznie wykonywać.

Kołomyja, 5 lutego 1885.

L. 52153. (1301 1—3)

C. k. sąd powiatowy m. d. S. I. we Lwowie, podaje do powszechnej wiadomości, że w dniu 23 listopada 1883 roku zmarł we Lwowie bez pozostawienia rozporządzenia ostatniej woli Jan Hołajda.

Gdy tutejszemu sądowi nie jest wiadomem, czy i komu prawo dziedziczenia tego spadku przysłuża, przeto wzywa się wszystkich, którzy na jakiejkolwiek zasadzie prawnej prawa swego do tego spadku dochodzić zamyślają, aby w przeciągu roku od daty niniejszego edyktu licząc, w tutejszym sądzie się zgłosili i wykazując swe prawo dziedziczenia, oświadczenie do spadku wniesli, gdyż w razie przeciwnym pertraktacya spadku dla którego adw dr. Romanowski z substytucyą adw. dra Dzięby kuratorem ustanowionym został, tylko z tymi, którzy do spadku się oświadczą i swój tytuł dziedziczenia wykażą, przeprowadzoną i spadek im przyznanym zostanie, a część spadku nieobjęta, albo, jeżeli nikt oświadczenia nie wniesie, cały spadek jako bezdziedziczny Wysokiemu skarbowi przyznanym zostanie.

Z c. k. sądu powiatowego m. d. S. I.

Lwów, dnia 2 października 1884.

L. 805. (1452 1—3)

C. k. sąd powiatowy w Przemyślanach oznajmia, że w skutek prośby Ozyasza i Blimy Schreiberów przeciw masie spadkowej Michała Hładysza, tegoż spadkobiercom i prawonabywcom, z imienia, życia i miejsca pobytu niewiadomym, o umorzenie wierzytelności 518 zł. 26 ct. w. w. do l. 805 wniesionej, umorzenie powyższej wierzytelności niniejszem się zarządza, wzywając masę spadkową Michała Hładysza byłego poddanego państwa Kurowic, jako też z nazwiska, życia i miejsca pobytu nieznanych spadkobierców lub prawonabywców tej masy spadkowej, na rzecz której wierzytelność ta w sumie 518 zł. 26 ct. w. w. w stanie biernym jednej połowy realności w Przemyślanach pod l. k. 13 położonej jak Dom I. pag. 169 n. 2 on. w skutek podania z dnia 11 maja 1828 do l. 65 wniesionego, na dniu 12 maja 1828 zaintabulowaną została, ażeby najdalej do 15 marca 1886 z pretensyami swojemi do tej wierzytelności tem pewniej się zgłosili, ile że po bezskutecznym upływie powyższego terminu edyktalnego, sąd hipoteczny na żądanie proszących na umorzenie powyższego wpisu i tegoż wykreślenie zezwoli.

O czem się interesowanych niniejszym edyktem i przez kuratora ad actum, dla nich w osobie pana Antoniego Harasiewicza z Przemyślan ustanowionego zawiadamia.

Z c. k. sądu powiatowego

Przemyślany, 30 czerwca 1884.

L. 804. (1454 1—3)

C. k. sąd powiatowy w Przemyślanach oznajmia niniejszem obwieszczeniem masie spadkowej Mojżesza Adlera a względnie tegoż z nazwiska, życia i miejsca pobytu niewiadomym spadkobiercom, iż przeciw onym Ozyasz i Blime Schreiber wnieśli pozew o wyekstabulowanie sumy 190 zł. m. k. w stanie biernym połowy domu murowanego w Przemyślanach pod l. k. 13 położonego, wedle Dom. Tom. II. pag. 34 n. 5 on na fundamencie dokumentu kaucyi pod dniem 30 kwietnia 1839 przez Pesacha Adlera zeznanego, na rzecz masy Mojżesza Adlera zaintabulowanej, że w skutek rzeczonego pozwu termin do ustnej rozprawy w tym sporze na dzień 23go marca 1885 godz. 9 przed południem wyznaczono, i dla pozwanej masy Mojżesza Adlera a względnie dla z nazwiska, życia i miejsca pobytu niewiadomych spadkobierców tegoż, kuratorem ad actum Jakóba Adlera z Przemyślan ustanowiono, i temuż pozew ten doręczono.

Poleca się przeto pozwanym, ażeby na powyższym terminie albo osobiście w sądzie tutejszym się jawili, lub też ustanowionemu kuratorowi potrzebną informacyę udzielili, lub też innego zastępcę zamianowali, i tegoż sądowi wskazali, gdyż w przeciwnym razie wypływające z zaniedbania skutki, sami sobie będą musieli przypisać.

Z c. k. sądu powiatowego.

Przemyślany, 30 czerwca 1884.

L. 16387. (1462 1—3)

C. k. sąd pow. miej. del. S. II. we Lwowie, wzywa niniejszem posiadacza listu z daty Sknilów w grudniu 1882 lub styczniu 1883 r. opiewającego „proszę arendarza wydać mnie 50 zł. a. w. z pn." z podpisem „Rucki lub Rucka", który to list Mojżeszowi Lautersteinowi zaginął, aby ten list w przeciągu jednego roku tem pewniej tutejszemu sądowi przedłożył, gdyż inaczej list ton za nieważny i wystawcę nieobowiązujący uznany zostanie.

Lwów, 26 stycznia 1885.

L. 1757. (1574 1—3)

C. k. sąd obwodowy jako handlowy w Złoczowie zawiadamia niniejszem dra Emanuela hr. Dunin Borkowskiego, że na prośbę Samuela Strisower uchwałą tegoż c. k. sądu obwodowego z dnia 28go lutego 1885 l. 1757 przeciw niemu nakaz zapłaty sumy wekslowej 500 zł. z podrzędnemi należytościami wydany został.

Gdy tenże pozwany dr. Emanuel hr. Dunin Borkowski z życia i miejsca pobytu jest niewiadomy, przeto tenże c. k. sąd obwodowy w celu zastępywania go w niniejszej wedle ustaw wekslowych przeprowadzić się mającej sprawie, na jego koszt i niebezpieczeństwo ustanowił kuratorem tutejszego adw. dra Wesołowskiego, z dodaniem mu na zastępcę adw. dra Billeta.

Upomina tedy tenże c. k. sąd obwodowy niniejszem edyktem pozwanego, aby się do ustanowionego kuratora zgłosił i jemu swe środki obronne podał, lub innego obrońcę wybrał i o wyborze tym c. k. sądowi doniósł, i w ogóle wszystkich niezbędnych do swej obrony środków prawnych użył, gdyż w przeciwnym razie wynikłe złe skutki, sobie samemu będzie musiał przypisać.

Złoczów, dnia 28 lutego 1885.

L. 136. (1499 1—3)

C. k. sąd obwodowy w Tarnowie ogłasza, że w sprawie Zofii Gradowskiej o intabulacyę prawa własności do realności pod l 47 w Tarnowie na Grabówce do niewiadomego z miejsca pobytu Piotra Filara kuratorem adw. dr. Gałeckiego z substytucyą adw. dr. Busia celem doręczenia uchwały z dnia 25 września 1884 l. 13833 ustanowił.

W Tarnowie dnia 22 stcznia 1885.

L. 487. (1609 2—3)

C. k. sąd powiatowy w Rymanowie uwiadamia Wojciecha Szula z miejsca pobytu niewiadomego że Tomasz Czajka wniósł przeciw niemu i innym pozew pto 36 złr. a. w., na który termin na dzień 20 marca 1885, na 9 godzinę z rana wyznacza i dla niego kuratora w osobie Pawła Niemczyka z Posady dolnej ustanowiono, który potrzebną informacyę udzielić ma, lub sobie innego zastępcę obrać, inaczej z zaniedbania wynikłe złe następstwa, sam sobie przypisze.

Rymanów, 10 lutego 1885.

L. 4292. (1587 2—3)

C. k. wyższy sąd krajowy we Lwowie oznajmia niniejszem, że dr. Jan Kuryś reskryptem ministerstwa sprawiedliwości z dnia 6 września 1884 l. 15130 notaryuszem w Złotym Potoku zamianowany dnia 17 lutego b. r. przysięgę służbową wykonał i urząd swój może rozpocząć.

O tem zawiadamia się c. k. sąd przy załączeniu wzoru podpisu i odcisku pieczęci pod $^{1}/$.

Z c. k. wyższego sądu krajowego.

Lwów, dnia 18 lutego 1885.

L. 4[illegible]0. (1616 2—3)

C. k. sąd krajowy we Lwowie oznajmia nieobecnemu Aleksandrowi Konstantemu Batowskiemu, że przeciw niemu i innym dnia 28 stycznia 1885 do l. 4670, wnieśli i spadkobiercy Jakuba Herza Bernsteina prośbę o wprowadzenie postępowania amortyzacyjnego względem:

a. kontraktu między Aleksandrem Konstantym dw. im. Batowskim w imieniu własnem tudzież w imieniu Antoniego Batowskiego a Noem Popernie dnia 23 stycznia 1861 zawartego, którym Aleksander Konstanty dw. im. Batowski we własnem i Antoniego Batowskiego imieniu Noemu Popernie do oddania z dniem 19 lipca 1861, na zlecenie tegoż sprzedanych temuż 4 prc. listów zastawnych galicyjskiego stanowego Zakładu kredytowego w imiennej wartości 8000 złr. m. kon. z kuponami i talonami, ewentualnie do zapłaty kursowej 5prc. z odsetkami się z obowiązał i na zaintabulowanie tej pretensyi na dobrach Kulików z przyległościami zezwolił.

b. pełnomocnictwa z daty Lwów, 26 maja 1856, przez Antoniego Batowskiego Aleksandrowi Batowskiemu do wszystkich czynności prawnych a w szególności do zaciągania i zaintabulowania pożyczek na hipotekę dóbr Kulików, z przyległościami udzielonego;

c. cesyi z daty Lwów, 30 marca 1867, którą Noe Popernie częściową kwotę 6000 zł. m. kon., czyli 6300 złr. w. a. z pn, z większej sumy 8000 złr. m. kon., w galicyjskich listach zastawnych dom. 162 pag. 6 nr. 143 on na dobrach Kulików z przyległościami Doroszów wielki i mały zaintabulowanej, Jakóbowi Herzowi dw. im. Bernsteinowi odstąpił, na którą to prośbę do przesłuchania interesowanych termin na dzień 18 marca 1885, o godzinie 11 przed południem w ts. sali rozpraw wyznaczony i do zastępywania Aleksandra Konstantego Batowskiego, adwokat dr. Lityński kuratorem, a tegoż zastępcą adwokat dr. Lehmann mianowany został.

Lwów, dnia 7 lutego 1885.

L. 10297 (1357 1—3)

Lwowski c. k. sad kraj. jako handl. ustanawia dla Bronisława Gumińskiego z Doliny, obecnie jednak z miejsca pobytu niewiadomego. celem doręczenia mu ts. nakazu zapłaty z d 18 lutego 1885 l. 8390, względem sumy weksl. 789 złr. a. w. z pn., na rzecz galic. kasy oszczędności wydanego jak i celem dalszego zastępstwa tegoż nieobecnego, kuratora ad actum w osobie p. adw. dr. Lityńskiego, z substytucyą p. adw. dr. Lehmana, a doręczając wygotowany jednocześnie duplikat, powyższego nakazu zapłaty ustanowionemu p. kuratorowi, o tem nieobecnego przez niniejszy edykt do właściwego zastosowania się zawiadamia.

Lwów, dnia 27 lutego 1885.

L. 536 (1588 2—2)

Pan Leon Syroczyński inżynier górnik Wydziału krajowego uchwałą c. k. Starostwa górniczego w Krakowie z dnia 14 lutego 1885 l. 306 mianowany zaprzysięgłym inżynierem górniczym, złożył przepisaną przysięgę na dniu 1 marca 1885 i urzęduje we Lwowie.

Z c. k. Starostwa górniczego w Krakowie, dnia 4 marca 1885.

L. 9083. (1476 2—3)

C. k. sąd powiatowy w Dąbrowie wzywa niewiadomych z miejsca pobytu Wojciecha, M siaszka, Agnieszkę Sekuły i Maryanne Wolarz aby się do spadku Maryanny Sznajder zmarłej w Mendrzychowie w r. 1843 wciągu jednego roku zgłosili, gdyż po upływie tego czasu spadek ten z ustanowionym dla nich kuratorem Janem Krawczykiem pertraktowanym zostanie.

Dąbrowa dnia 7 listopada 1884.

L. 2757. (1498 3—3)

Stanisławoski c. k sąd obwodowy zawiadamia z miejsca pobytu niewiadomych Leibę Kuper i Jakuba Nusbaum, że wskutek prośby Joela Halperna wydany został przeciw nim nakaz zapłaty z dnia dzisiejszego pto sumy wekslowej 818 złr. 34 ct. w. a. z pu., który to nakaz zapłaty doręczono ustanowiomemu dla nich kuratorowi tutejszemu adw. dr. Katzenellenbogen z substytucyą adw dr. Wurzla.

Wzywa się zatem tych niewiadomych, ażeby udzielili informacyę do zarzutów ustanowionemu kuratorowi albo innego zastępcę sobie obrali i o tem sądowi donieśli, inaczej bowiem skutki z zaniedbania wynikłe sami sobie przepisać będą musieli.

Stanisławów, 25 lutego 1885.

L. 8127. (1515 3—3)

C. k. sąd powiatowy w Zabłotowie zawiadamia nieznanego z miejsca pobytu Jana Strulczuk, że w sprawie Seliga Bergmana przeciw niemu pto 12 złr. z pn. na jego koszt i niebezpieczeństwo ustanowiony został Fedor Jurach z Rożnowa kuratorem, któremu wszelkie uchwały w tej sprawie doręczone będą.

Wzywa się zatem Jana Strylczuka, by temuż zastępcy środki obrony podał lub też sądowi innego zastępcę wymienił.

Zabłotów, 15 listopada 1884.

L. 3830. (1334 3—3)

C. k. sąd krajowy jako handlowy we Lwowie wzywa posiadaczy dwóch weksli a to pierwszego opiewającego jak następuje: „Lemberg den 1 Dezember 1881, Pr. 1200 fl ö w. Vier Monate a dato zahlen Sie gegendiesen Prima Wechsel an die Ordre meiner Eeigenen die Summe von ein Tausend, zwei hundert Gulden öw, den Werth erhalten und stellen ihn auf Rechnung ohne Bericht. Allgemeine Agricultur Credit Anstalt für Galizien und Bukowina Dobrzański mp Michalko mp., Herr Izaak Hand und Frau Sobel Hand mp., in Lemberg zb. in Lemberg, Angenomen: Jsaak Hand mp. Sobel Hand mp." a drugiego opiewającego: „Lemberg den 2 Jänner 1882, Pr. 500 fl. öw. Vier Monate a dato zahlen Sie gegen diesen Prima Wechsel an die Orde meiner Eigenen die Summe von ein Tausend fünf hundert Gulden in öw, den Werth erhalten und stellen ihn auf Rechnung ohne Bericht. Allgemeine Agricultur Credit-Anstalt fur Galizien und Bukowina Dobrzański mp., Michalko mp.. Herr Izaak Hand mp. und Frau Sobel Hand mp., in Lemberg zb. in Lemberg Angenomen: Jsaak Hand mp. Sobel Hand mp.," aby w przeciągu 45 dni od dnia ostatniego ogłoszenia tego edyktu, weksle te sądowi tut. przedłożyli, inaczej po upływie tego terminu oba weksle powyższe za amortyzowane uznane zostaną.

Lwów, dnia 7 lutego 1885.

L. 61716. (1585 3—3)

C. k. sąd krajowy we Lwowie niniejszym edyktem wiadomo czyni że spadkobiercom Samuela Margoschesa, a to Mendel Margosches, Eleazar Józef Margosches i Chaim Elias Margosches przeciw z życia miejsca pobytu niewiadomej Freidzie Schnapek względnie jej z życia, nazwiska i miejsca pobytu niewiadomym spadkobiercom, o uznanie sumy 250 złr. M. K. czyli 262 złr. 50 ct. a. w. na ceny kupna sprzedanej realności pod l. 547¾ we Lwowie położonej, zahipotekowanej i na 9 miejscu tabeli płatniczej z dnia 26 marca 1867 l. 9093, kolokowanej, pod dniem 30 grudnia 1884 l. 61716, pozew wnieśli i o pomoc sądową prosili. w skutek czego termin do rozprawy ustnej według postępowania sum na dzień 3 marca 1885. o godzinie 11 przed południem w ts sali rozpraw wyznaczonym został, ponieważ miejsce pobytu pozwanych jest nieznane, a zatem c. k. sąd krajowy do zastępowania pozwanych na ich koszt i szkodę tutejszego adwokata dr. Albina Lehmana, ze substytucyą adw. p. dr. Dulęby kuratorem mianował, z którym niniejsza sprawa wedle ustawy sądowej dla Galicyi przepisanej przeprowadzoną będzie.

Niniejszym więc edyktem wzywa się pozwanych, aby w należytym czasie osobiście stanęli, lub innego zastępcę wybrali i sądowi oznajmili, słowem stosownych do obrony środków użyli, gdyż wynikające z zaniedbania skutki, sami sobie przypisać będą musieli.

Lwów, dnia 10 stycznia 1885.

L. 5079. (1575 3—3)

C. k. sąd powiatowy miejsko delegowany w Tarnowie zawiadamia Zygmunta Samyeloma z pobytu niewiadomego, że Samuel Mayer wniósł przeciw niemu skargę o zapłacenie 46 złr. 25 ct. w. a., wskutek której termin do rozprawy według postępowania w sprawach drobiazgowych w sądzie tym na dzień 20 marca 1885, o godzinie 9 przed południem, naznaczony został.

Dla obrony praw pozwanego zamianowano kuratorem adwokata dr. Mieczysława Brzeskiego, z którym w razie niezgłoszenia się pozwanego spór przeprowadzonym zostanie z prawnym skutkiem dla pozwanego.

Tarnów, dn. 7 marca 1885.

L. 508. (1437)

C. k. sąd obwodowy w Nowym-Sączu podaje do wiadomości, że w skutek uchwały z dnia 20 grudnia 1884 l. 7979, w rejestrze spółek zarobkowych i goopodarczych przy firmie: „Kasa zaliczkowa Towarzystwo zarejestrowane z ograniczoną poręką", następującą zmianę statutów zanotowano:

§. 7 i 11 statutu Towarzystwa zostaje uchylony.

§. 11 „O udziałach członków."

Udział każdego członka ma wynosić najmniej 10 złr. a. w. a najwięcej 1000 zł. a. w.

Członek może swój udział częściowo wypowiedzieć i odebrać tak, aby jednak zawsze pozostał najniższy udział w kwocie 10 złr. a. w.

W razie częściowego wypowiedzenia udziału może Dyrekcya żądać, aby członek całkowicie wystąpił.

Wszelka cesya zastaw, lub jakiegobądź rodzaju obciążanie udziału, jest w obec Towarzystwa nieważne

Procentem od udziałów jest dywidenda

Od udziałów wpłacanych do wysokości deklarowanej, dywidenda będzie wypłacana za zgłoszeniem się członka i okazaniem książeczki udziałowej w ciągu 6 miesięcy. Jeżeli kto w tym czasie nieodbierze swej dywidendy, takowa zostanie dopisaną do jego udziału.

Pierwcza część §. 12 lit. a. b. c. uchyla się i ma brzmieć.

„Prawa i obowiązki członków"

a członkowie mający udział złożony w kwocie najmniej 50 złr. a. w. głosują z równem prawem na ogólnem zgromadzeniu tak przy wyborach jak i przy uchwałach.

b członkowie mający udział najmniej w kwocie 10 złr. a. w. mają prawo pobierania pożyczek z kasy Towarzystwa.

Uchwały o zmianie statutu, jako też o rozwiązaniu Towarzystwa, powziętymi być mogą tylko w obecności jednej dziesiątej części członków do głosowania uprawnionych, oraz większością dwóch trzecich części członków obecnych.

§. 51. uchyla się, a natomiast ma brzmieć: Urzędnicy Towarzystwa.

Do załatwienia czynności biórowych Towarzystwa mianowani będą płatni urzędnicy.

§ 55 uchyla się, natomiast ma brzmieć, „Dywidenda"

Jeżeli bilans roczny wykaże straty, użytym będzie na pokrycie takowych fundusz rezerwowy, a gdyby ten niewystarczył, niedobór rozłożony będzie na udziały członków w stosunku wysokości z końcem roku, w którym strata powstała i zaraz odpowiednie kwoty pojedyńczych udziałów odpisane będą.

§. 56 a. uchyla się w zupełności.

C. k. sąd obwodowy.

Nowy-Sącz, 31 stycznia 1885.

Księgi gruntowe.

L. 27/N. (1605)

C. k. sąd powiatowy w Birczy oznajmia, że dochodzenia celem założenia księgi hipotecznej dla gmin katastralnych Kreców i Malawa na miejscu w Krecowie dnia 26 marca 1885, zaś w gminie Malawie na dniu 9 kwietnia 1885 rozpocznie.

Bliższe szczegóły zawierają ogłoszenia w urzędach gminnych.

Bircza, 1 marca 1885.

L. 21478. (1359 2—3)

Sąd krajowy wyższy w Krakowie podaje do wiadomości, że projekty nowych wykazów tabularnych dla posiadłości tabularnych pod następującemi nazwami tabularnemi:

I. W okręgu sądu obwodowego w Tarnowie:

Ostrów czyli Ostrówek, w gminie katastralnej Ostrów,

Glinki Małe, w gminie katastralnej Gliny małe, w okręgu sądu powiatowego w Mielcu;

Bączal Opacie, w gminie katastralnej Opacie.

Bieździedze, w gminie katastralnej Bieździedze,

Bączal dolny, w gminie katastralne Bączal dolny,

Jabłonica, w gminie katastralnej Jabłonica, w okręgu sądu powiatowego w Jaśle;

Maniów, w gminie katastralnej Maniów, w okręgu sądu powiatowego w Dąbrowej;

Głobikowa czyli Głobikówka, w gminie katastralnej Głobikówka,

Bór przeryty, w gminie katastralnej Bór przeryty, w okręgu sądu powiatowego w Pilźnie;

Broniszów, w gminie katastralnej Broniszów, w okręgu sądu powiatowego w Ropczycach;

II. W okręgu sądu obwodowego w Nowym Sączu:

Rozdziele, w gminie katastralnej Rozdziele,

Leszczyny, w gminie katastralnej Leszczyny, w okręgu sądu powiatowego w Gorlicach;

Stawisza, w gminie katastralnej Stawisza, w okręgu sądu powiatowego w Grybowie;

Groń, w gminie katastralnej Groń, w okręgu sądu powiatowego w Nowym Targu położonych, według ustawy krajowej z 20 marca 1874 l. 29 dz. ust. kraj. wygotowane, za wykazy tych posiadłości tabularnych poczynając:

od dnia 31 stycznia 1885

uważane będą, a od tegoż dnia wolno takowe przeglądać w dotyczącym sądzie kolegialnym a mianowicie wymienione:

pod I w sądzie obwodowym w Tarnowie,

pod II w sądzie obwodowym w Nowym Sączu,

jak również, że od tegoż dnia wszelkie nowe prawa, czy to własności, czy to zastawu, czy jakiebądź inne prawo hipoteczne odnoszące się do nieruchomości wykazami tabularnymi objętych, jedynie przez wpisanie do tych wykazów może być nabyte, ograniczone, przeniesione lub wykreślone;

Wprowadzając zarazem w myśl §. 3 ustawy z 25 lipca 1871 nr 96 dz pr. pań. postępowanie celem ustalenia powyżej wymienionych wykazów tabularnych;

Sąd krajowy wyższy wzywa:

a) wszystkich, którzyby na podstawie jakiego prawa, przed otwarciem tych nowych wykazów tabularnych nabytego, chcieli uzyskać jaką zmianę wpisów hipotecznych, odnoszących się do stosunków własności lub posiadania, a to bez różnicy, czyby ta zmiana przez dopisanie, odpisanie lub przepisanie, przez sprostowanie oznaczenia nieruchomości lub połączenia ciał hipotecznych lub w jaki bądź inny sposób nastąpić miała;

b) wszystkich, którzyby już przed otwarciem tych nowych wykazów tabularnych nabyli do jakiej nieruchomości wpisanej w te wykazy lub do jej części jakie prawo zastawu służebności lub w ogóle jakie inne prawa do wpisu hipotecznego uprzywilejowane, o ile te prawa jako do dawnego stanu biernego należące wpisane być mają, a już przy założeniu nowych wykazów tabularnych tamże wpisane nie zostały, — aby z temi prawami zgłosili się do dotyczącego sądu kolegialnego a mianowicie co do wykazów tabularnych:

pod I do sądu obwodowego w Tarnowie,

co do wykazów tabularnych:

pod II do sądu obwodowego w Nowym Sączu,

najdalej do dnia 15 lutego 1886,

gdyż prawnym skutkiem zaniedbania lub uchybienia tego terminu jest utrata prawa do poszukiwania zgłosić się mającej pretensyi przeciw osobom, które prawo hipoteczne na podstawie wpisów, w nowych wykazach tabularnych zamieszczonych a niezaprzeczonych, w dobrej wierze nabyły.

Ostrzega się, że termin powyższy nie może być dla tron pojedyńczych ani przedłużonym, ani też w razie zaniedbania go, do pierwotnego stanu przywróconym; — a od obowiązku zgłoszenia się w tym terminie z pomienionemi prawami lub roszczeniami nie uwalnia okoliczność, iż zgłosić się mające prawo było już zapisane w dawniejsze księgi tabuli krajowej, w miejsce których nowe wykazy tabularne wstępują, były wiadome z jakiej rezolucyi sądowej, lub jest przedmiotem dochodzenia, w skutek podania lub skargi przed sąd wniesionej.

Kraków, 3 grudnia 1884.

Doniesienia prywatne.

L. 13. (1623 1—3)

Ogólne Zgromadzenie

członków

Stowarzyszenia oszczędności i pożyczek w Pilźnie

z nieograniczoną poręką zaprotokołowanego, odbędzie się dnia 25 marca 1885 o godzinie 2 po południu.

Porządek dzienny zawiera:

1. Udzielenie Dyrekcyi absolutoryum z rachunków i czynności.
2. Rozdział zysku.
3. Wybór 2 członków Rady zawiadowczej i 1 członka Dyrekcyi.

Stowarzyszenie Oszczędności i Pożyczek w Pilźnie z nieograniczoną Poręką zaprotokółowane.

Jan Eminowicz prezes. *Franciszek Sak* sekretarz.

Spółki na przeżycie b. Galicyjskiego Ogól. Towarzystwa Ubezpieczeń we Lwowie posiadaczy w rocznikach z terminami wypłat (: likwidacyi :) od 1885 aż do włącznie 1892 asygnaty kasowe Gal Zakładu kredyt włościańskiego w wartości nominalnej złr 75100, za które w myśl uchwały Walnego Zgromadzenia otrzymano 50% prc. w gotówce, a na dalszych 50 prc. asygnaty likwidacyjne. (Genussscheine.)

Ponieważ przy likwidacyi wszystkich grup assocyacyjnych i te „Genussscheiny", przedstawiające nominalną wartość 35 750 zł. spieniężone być musza, a na Lwowskim targu pieniężnym za takowe tylko 5½% w gotówce uzyskać można — przeto komisya kontrolująca przyznając prawo pierwszeństwa w nabywaniu tych „Genussscheinów" członkom Spółek na przeżycie powiadamia niniejszem, że takowe można nabywać do dnia 19go marca b. r. w kasie Spółek na przeżycie przy ulicy Hetmańskiej l. 12 a to płacąc gotówką po 5 złr. 50 cnt. za każdych 100 złr. nom. wartości, zaś po 5 złr. 60 ct. składając pisemną deklaracyę, że odnośna należytość w lipcu b. r. z udziałów, jakie do rozdziału między członków przypadną, potrąconą być ma. (1618 2-3)

Lwów, 10go marca 1885.

Prezes

Komisyi kontrolującej Spółek na przeżycie byłego Galicyjsk. Ogól. Towarzystwa ubezpieczeń

Teodor Szajnok.

Общоє Собраніє

Народнои Торговлѣ

во Львовѣ

общества зарегистрованого съ ограниче ною порукою.

Маємъ часть запросити П. Ч Членôвъ на Общоє Собраніє Народнои Торговлѣ, общества зарегистрованого съ ограниченою порукою, которû отбудутъ ся дня 25 л марта 1885 р въ Народнôмъ Домѣ. Початокъ о 10 год. рано

Порядокъ дневний:

1. Справозданьє Совѣта управляючого.
2. Справозданьє и внесеня Комитету контрольного (§§ 34 и 46 ст.)
3. Змѣна статута §§ 1, 2, 21, 36, 37, 59 и прочихъ съ повысшими §§ въ звязи стоячихъ.
4. Доповняючû выборы до Совѣта управляючого.
5. Выбôръ Комитету контрольного на 1885 р. (§§ 34 и 46 ст)
6. Внесеня членôвъ (1589 2-3)

Львôвъ 8. марта 1885.

За Совѣтъ управляючій:

Др Левъ Павенцкїй, секретаръ. Евгеній Дудкевичъ предсѣдатель.

KAZIMIERZ LEWICKI

GŁÓWNY SKŁAD DLA GALICYI

porcelany, szkła i towarów mięszanych

we Lwowie, ul. Trybunalska l. 6.

Założony w roku 1845.

Umywalnie żelazne

lakierowane — oraz garnitury do mycia

z porcelany lub szkła kolorowego

w obfitym wyborze.

(875 8—3)

Najnowszy wynalazek!

Przeciw chrypce i kaszlowi

niezrównane w skuteczności

CUKIERKI

z ekstraktu klonowego

w pakiecikach po 12 i 18 cent. a. w., są do nabycia w handlach korzennych we Lwowie u p. St. Markiewicza, K. Bałłabana, P. Gorskiego, K. Klimowicza i Fr. Czarneckiego.

M. A. TRENKER I SPÓŁKA
w Deutsch-Kreutz,
wynalazca i producent. — Generalna agencya u p. **Fl. KRAUSE we Lwowie.**

Ściereczki

do prochu szkła i porcelany, z płótna galicyjskiego. Tuzin zł. 2.40, cienkie 3.60, z kolorowemi brzegami tuzin zł 2.80, 3.40 i złr. 4, z kolorowemi brzegami i napisami do szkła do porcelany, tuzin złr 5.40.

JEDWABNE SZARE DO PROCHU, tuzin złr. 2.16 i 3.96.

MAGLOWNIKI po 70 i 80 ct.

SIENNIKI szare płócienne po złr. 2, drelichowe w pasy kolorowe po złr 2.40, 2.70, 2.80, 3 i 3.50, poleca

Magazyn

MARKIEWICZA

we Lwowie, plac Maryacki l. 10.
(5946 23—?)

Dla drukarń,

litografij, urzędów i sądów,

polecają:

Farbę do dzienników, akcydencyjną, do dzieł, illustracyjną, piórową, na plakaty czerwoną i niebieską, do przedrukowywania, do grawirowania i kredową,
pokost drukarski w różnych tęgościach,
lakier etykietowy i damarowy,
atrament i tusze autograficzne,
farby do stampiglij,
brązy, preparat,
kwas galusowy i octowy,
benzynę,
asfalt syryjski i amerykański,
amoniak chemicznie czyszczony,
glicerynę, Kleesalz, taninę,
kwas winny,
olej terpentynowy,
gumę arabską, pomeks,
łój, oliwę kościaną,
gąbki,
papier do odbijania (Pauspapier).
cynober prawdziwy chiński,
karmin i wszelkie inne farby suche,
metal w płatach,
prawdziwe złoto i srebro w płatkach,
zinnfolię białą i kolorową,
„Schlagmetall", cynk,
Antimonium Regulus,
dektury litograficzne,
masę na walce,
oliwę do smarowania maszyn, kredę,
korek do czyszczenia płyt cynkowych,
gąbki oprawne do czernienia,
papier szmirglowy,
CENNIKI na żądanie gratis i franko.

Hübner i Hanke

we LWOWIE.

(917 5—?)

L. 354. (1622 1—3)

Konkurs.

Na podstawie uchwały Rady gminnej z dnia 2 marca 1885 rozpisuje się niniejszem konkurs na posadę inspektora policyi z płacą roczną 500 złr.; a 50 na umundurowanie.

Termin do wnoszenia podań z dowodami uzdolnienia przeznacza się do końca marca 1885.

Zwierzchność miasta.

Buczacz, dnia 8 marca 1885.

Burmistrz: *Bernard Stern.*

Parkiety

wszelkiego rodzaju w małych *) tafelkach (od 40 do 50 cntm.)

Posadzki deszczułkowe

poleca parowa fabryka stolarska

Braci Wczelak

we Lwowie, ul. Łyczakowska 27.

*) Wiadomo powszechnie, iż parkiety w dużych taflach są nietrwałe, a zwłaszcza w nowych budynkach zaraz w pierwszym roku się psują prócz tego posadzka z mniejszych tafli ułożona o wiele ładniej się prezentuje niżeli z wyrabianych zazwyczaj dużych tafli. (1640 1 10)

ST. MARKIEWICZ

we LWOWIE, Rynek l. 42,

rozsyła pocztą franko znakomite węgierskie

powidła

w sagankach 5 kilowych po zł. 2.10.

Moskaliki w piklach, faseczka około 80 sztuk po 2 złr. 50 cent.

Śledzie zwijane z cebulką faseczka około 50 sztuk po zł. 3.50,

poleca również

suszone śliwki tureckie i francuskie, **suszone wisznie,** suszone i obierane PRUNELKI włoskie, GRUSZKI, BRZOSKWINIE i JABŁKA i t. p.

CHOROBY ZARAŹLIWE

Niedawno lub zadawnione, skrofuły, choroby skórne (liszaje, wyrzuty, strupy, trąd) i inne cierpienia naskórne spowodowane zanieczyszczeniem i zepsuciem krwi. Wrzody, gruczoły, reumatyzm, rany, wrzody w ustach i w gardle, nabrzmienia, narośle na kości, strum, niemoc i drugorzędne i trzeciorzędne peryody syfilisu nabytego lub dziedzicznego.

Leczenie niezawodne i [illegible] chorób najbardziej zastarzałych i najuporczywszych, nieustępujących przed żadną metodą lekarską [illegible] przez użycie.

BISCUITS [illegible]

Jedyne potwierdzone przez Akademję Medyczną w Paryżu.
Jedyne upoważnione przez rząd francuski.
Jedyne, jakich używają w szpitalach Paryzkich.

24,000 FRANKÓW NAGRODY NARODOWEJ

Lekarstwo to, bardzo przyjemne w smaku, zalecane od lat przeszło 60 przez najznakomitszych lekarzy, jako najskuteczniejszy znany dotąd środek przeczyszczający krew, jest jedynem w całym świecie, jakie otrzymało wyżej wymienione tytuły i oznaki honorowe, co dowodzi jego znakomitej skuteczności.

Pod dobroczynnym wpływem tych biszkoptów apetyt powraca, funkcye żywotne przychodzą do normalnego stanu, a po kilku tygodniach leczenia chorzy spostrzegają, że wszystkie przypadłości chorobliwe nikną i zdrowie, choćby najmocniej podkopane przez zepsucie i zanieczyszczenie krwi, przychodzi do normalnego stanu.

Skład główny: 12, RUE DE RIVOLI, w Paryżu

Dostać można we Lwowie w aptece p. K Mikolascha, w Krakowie w aptekach pp. Trauczyńskiego, Redyka i Wiszniewskiego, w Warszawie w aptekach Pp. Dr. Th. Heinricha, Barcza etc. i w składach materyałów aptecznych Pp. Henr. Welta, Mroczkowskiego i t. d. (13 10—30)

L. 577. (1610 2—3)

Obwieszczenie.

Magistrat miasta Jasła ogłasza niniejszym ofertowe traktowanie, w celu wypuszczenia w przedsiębiorstwo budowy gmachu na umieszczenie sądu obwodowego, prokuratoryi państwa, miej. deleg sądu powiat. tudzież aresztów i magazynów.

Termin do wniesienia ofert, wyznaczony zostaje do 15 kwietnia r. b. 12 godzina w południe.

Cena fiskalna kosztorysowa wynosi 238 000 złr., od której 5 prc. wadyum złożyć należy.

O czem się P. T. przedsiębiorców z tem uwiadamia, że plany i wymiary budowlane, jako też warunki budowy dotyczące, u podpisanego burmistrza przejrzeć i blankietów na kosztorysy dostać można.

Jasło, dnia 7 marca 1885.

Burmistrz: *Koralewski.*

Dr. wszech nauk lekarskich

Kazimierz Podlewski

osiadł [1374 2—3]

w Radziechowie.

Nasiona i flance leśne

przesyła za zaliczką na wszystkie stacye kolei i poczt galicyjskich leśnictwo **Zassów pod Czarną,** nasienie sosny 1 złr. 45 cnt., świerka 80 cnt. za funt, roczne flance sosnowe 90 cnt., dwuletnie modrzewie i świerki 1 złr. 50 cnt. za 1000 sztuk. Obstalunki mniejsze posyła się na koszt przenoszące zaś 10 złr. opłatnie. [1186 9—10)

Szkoła Gorzelnicza

w Dublanach,

Wykłady w Szkole Gorzelniczej rozpoczynają się dnia 9 kwietnia i trwać będą do 4 lipca. Bliższych wyjaśnień udziela podpisany kierownik.

Dr. R. Wawnikiewicz.

prof. chemii w Dublanach i docent technol. chemicznej w Politechnice Lwowskiej. (1161 3—3)

Piece kaflowe

porcelanowe białe i ozdobnie dekorowane, tudzież piece kaflowe zielone, brunatne i majolika, ze słynnej fabryki p. p. **L. & C. Hardmuth** w Budweis, utrzymuje w wielkim wyborze po **zniżonych cenach** na składzie

ARNOLD WERNER, we Lwowie (ul. Sobieskiego l. 3).
[1425 3—?

Już wyszedł z druku

Cennik na rok 1885

z handlu nasion, roślin i krzewów,

połączonego z zakładem ogrodniczym

EDMUNDA F. RIEDLA

(1552 1—4) **WE LWOWIE.**

Cenniki na żądanie rozsyła się franco.

Handel AL. SOLECKIEGO

przedtem KAROLA KLIMOWICZA

LWÓW, ulica Wałowa, l. 11 poleca

kawy

wypróbowanej dobroci w następujących gatunkach w 5cio kilogr. woreczkach franko do każdej stacyi pocztowej w kraju, za nadesłaniem należytości lub za zaliczką

$4^3/_4$	kl.	**Ceylon** gruboziarnistej, najprzedniejszej	9 złr.	88 ct.
$4^3/_4$	„	„ „ wybornej	9 „	50 „
$4^3/_4$	„	„ „ bardzo dobrej	9 „	3 „
$4^3/_4$	„	„ perłowej, najpiękniejszej	9 „	88 „
$4^3/_4$	„	**Cuba** gruboziarnistej, najlepszej	8 „	55 „
$4^3/_4$	„	**Costarica** aromatycznej	7 „	6? „
$4^3/_4$	„	**Jawy** złotej, grubej, najprzedniejszej	9 „	88 „
$4^3/_4$	„	**Moki** arabskiej, bardzo silnej	9 „	3 „
$4^3/_4$	„	**Guatemali** z przyjemnym smakiem	6 „	65 „
$4^3/_4$	„	**Campinas** dobrej, silnej	6 „	8 „
$4^3/_4$	„	**Capitania** dobrej	5 „	70 „
$4^3/_4$	„	**Rio** średniej	5 „	70 „

jak również wszelkie inne towary kolonialne po **umiarkowanych cenach stałych.**
[1617 2—6]

Sześć medali zasługi i dyplom uznania!

za niezrównane wyroby

kosmetyczne i toaletowe.

ANTILENTILIA. Żaden artykuł toaletowy nie może rywalizować pod względem skutku i dobroci z ANTILENTILIĄ. Środek ten otrzymany z odświeżających substancyj usuwa w krótkim czasie **piegi, plamy wątrobiane, blizny, itd. nadaje cerze świetną białość, świeżość i delikatność.** – Cena złr. 2

PILIPTON włosom siwym i wypłowiałym po kilkakrotnem użyciu przywraca piękny kolor PILIPTON nie farbuje, lecz tylko odmładza włosy, które pod wpływem tego znakomitego środka odzyskują pierwotną barwę, miękkość i połysk. – Cena flakonu 1 50 ct.

WALENTIN **najsilniejsze wypadanie włosów wstrzymuje,** cebulki włosowe wzmacnia i do wytrwarzania porostu włosów pobudza. Łysiny pokrywają się pięknym włosem — Cały flakon 3 złr. Pół flakonu 1 złr. 60 cnt.

CEZARIN **niezawodny środek na wygubienie nagniotków — Pudełko 40 centów.**

VIOLIN przeciw poceniu się rąk i pach. Flakon 50 centów.

PUDR salicylowy przeciw poceniu się i odparzeniu nóg — Pudełko 50 centów.

Ocet desinfekcyjny **silnie odwaniający i odwietrzający powietrze,** używany w biurach korytarzach i do skrapiania sukien. — Flakon 50 centów.

KADZIDŁO ANTIMIZMATYCZNE radykalnie oczyszcza powietrze niszczy miazmata szkodliwe zdrowiu, dając przyjemny i aromatyczny zapach. Używa się w salonach, pokojach sypialnych, mianowicie dziecinnych. Flakon 50 centów.

Trociczki desinfekcyjne do kadzenia

radykalnie oczyszczają powietrze. — Pudełko 10 ct. (754 12—?)

Jan Ihnatowicz

Sklepy własne we LWOWIE ul. Kopernika l. 3. Hotel Europejski, ulica Halicka róg Wałowej, — w KRAKOWIE Sukiennice l. 20.

Z drukarni Wł. Łozińskiego ul. Czarneckiego l. 12 dom Wernera. (Zarządca Władysław J. Weber). Papier z c. k. uprzyw. fabr[illegible]